

കട്ടാനവികി.

കന്നത്തു ജനാക്ഷനമേരനാൻ:

കുട്ടാന വിനി.

സംക്ഷിപ്ത വിവരം
കുട്ടാന ഇന്ത്യൻ നാട്ക്കണ്ണൻ..

Publishers,
THE YOGAKSHEMAM Co., Ltd.,
T R I C H U R.

Printed at
The Mangalodayam Power Press,
TRICHUR & CALICUT.

(Copyright)

1102

Price 1/- as.

ക്രിസ്തവവാദിനി.

എ. കുമാരചവറിതം.

ചെഹയവംശത്തിൽ മുഹമ്മദ് മഹാവിലാമായി കമംഗൻ എന്നും റംജംവുണ്ടായിരുന്നു. അതു ശത്രുമദ്ദനൻ ക്കനാം പ്രട്യംട്ടംനായി കാട്ടിലേക്ക് പോയി. അവിടെ, മാനോയി ചാത്തിയ കയ മുനിയേ കണ്ട് മാനേന്നു വിചംരിച്ച രാജാവും അബൈയ്യും. കുഞ്ഞിയ കഴിഞ്ഞ തിരപ്പിനെ സത്രം ഗമിക്കായും കമംഗൻ ശേരകംതുരന്നായി. ഉടനെ അതു രജീവനാഗ്രൻ പ്രവൃംതനീം ചെഹയവംശാദൈ ചെന്നകണ്ട് കാട്ടിൽ നടന്നതെല്ലാം അരിചിച്ചിരു. ഫലമുലാശിയായ മുനിയേ കൊന്തിരിക്കുന്നവനു കേട്ട് ചെഹയവംശാഭല്ലാവ അം ദിനചിത്തരായിത്തിന്. അതു മുതാം മുനി അതു രാജേന്നും അദേപചിച്ചിരുക്കൊണ്ട് അവർ അപ്പോൾത്തു ചൊ ചുറിനടന്ന് അരിപ്പുനോമിയെന്ന താങ്ക്കുന്നീരു അതു തുരത്തിാലത്തി. തങ്ങളും സഖ്യരിക്ഷവാനു ക്കണ്ണുനു നിയത്രയു തന്നു നിഹാത്മാവുമായ അരിപ്പുനോമിയെ വദിച്ചും അവർ ഇപ്പിനെ ഉന്നത്തിച്ചു:—

“അല്ലോധാ, മഹംദിനോ, വെംഗൻറ സഖ്യംരത്തിനു കുമ്മപോഷത്തായി തങ്ങും അമ്മല്ലു. തങ്ങും മുഖമനുന്നു കൊന്തിട്ടില്ലവംശം.”

അവിഷ്ടനമി—നിങ്ങൾ വിപ്രതേ ഹനിച്ചവോ? അത് ബുംമണ്ണൻ എവിടെയെന്ന പറയുവിൻ! എൻഡും തവോബാഡും എന്നു നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചതരാം.

ഒമ്മെയുണ്ട് അതു മുരാ റിയേ അതു കുട്ടിലെ കുംഗ തെരഞ്ഞെന്നുകൊണ്ടി. കുട്ടിത്തും അതു ശവം കുറഞ്ഞു തെ അവർ നാണിക്കും എസ്സും സപ്ലീമയമായി ദേം നാി അവക്കു മനസ്സിടിച്ചുകും ചെയ്തു. കെവിൽ അവർ വെറുതെ തിരിച്ചവന്നു നടന്നതു മുഴവൻ മുറിയെ അരിയിച്ചു. അപ്പേം താർക്ക്കുൻ പറഞ്ഞു:—

“നിങ്ങൾ കൊണ്ട ബുംമണ്ണൻ ഇതം ഇംഗ്ലീഷ് നാവനാണോ എന്നോടു മകാംനിവാർ. ഇവനു ഒരു തന്നെയ തവോബാഡും?”

ഈ കേട്ട് അവിടെ നില്ക്കുന്ന അതു മുരാക്കമാണെന്നു കൊണ്ടി ഒമ്മെയുണ്ട് എറബും വിസ്തൃതിച്ചു “ഈതു ഘലുതായ അശ്വഞ്ഞുതന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു അവർ എസ്സുരും നോക്കിനിന്നതിൽപ്പിണ്ടു— “എതനായ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിനെ ജീവിപ്പിച്ചു കുട്ടിക്കുണ്ടെവന്നതു” എന്നു കൊണ്ടു പുനഃജീവിതമെന്നും തവോബിഞ്ഞുകുണ്ടോ കൊണ്ടു ഇക്കാഞ്ഞും തെന്നുക്കു കുടിപ്പിരിക്കാവതാണെന്നു കിൽ ദോം ടറഞ്ഞതരണും” എന്ന താർക്ക്കുന്നുടെ പ്രം തമിച്ചു.

താർക്ക്കുൻ—തെന്നേശ്ശു മുത്തു ലാംഡിക്കയില്ല. അതിനു ഇള്ള കുറഞ്ഞു, ചുരക്കാത്താൽ, തുണ്ട് പറയും. സത്രും മാത്രം എന്നും അരിക്കു ഇള്ളു. അസാത്രുതെന്നും എന്നും തെവാരി ചീതിക്കുവോക്കുമില്ല. എപ്പോഴും

നെങ്ങൾ സ്വയംന്തരിൽ ഉംച്ചുവിള്ളും. അതുകൊണ്ട് നേരം നെങ്ങൾക്ക് മംഗലാധിപില്ല. ബ്രാഹ്മണക്ക് കശല മായത്തേതോ അരഹംശം നെങ്ങൾ ചുറയുക. ദിവ്യരി തങ്ങളുംപുംഡി നെങ്ങൾക്ക് കനം മിണ്ടുക്കുഞ്ചയില്ല. അ സ്ത്രിനെയുള്ള നെങ്ങൾക്കു മുത്തു ഭിത്തിയില്ല. അതിമിക്ക മുഖ്യം ഒന്തു മുതലാം വരുമ്പും മതിയാക്കവോള്ളും ഈ ക്രിയതിൽപ്പുണ്ടിടും നെങ്ങൾ ഉണ്ടുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ നെങ്ങളും മരണം ബാധിക്കുന്നില്ല. ശാന്തയം ദാനതയം കുറാതയം ദാനഗോപിലാം തിയ്മപരംജണ നുംകം ഘൃന്നപ്പേശവാസികളും മരണം നെങ്ങൾ. അതം ശാന്താം ശിഖരം മരണംപും മരണം മുത്തുവിനെ ഇംഗ്ലീഷ് വരാക്കിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നെങ്ങളും മരണം ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഫേരു താൻ ഇപ്പോൾ ചുങ്കക്കെത്തിൽ പരാത്രകഴിത്തു. ഇന്തി റിംഗ്രാമം പോകി. ഇപ്പുംപും ചെങ്കുംപായ റിനാക്കരിച്ചു പഠന്തു വേണാം.

ഈ മഹത്പും കേട്ട താർക്ക്കും പുജിച്ചു് അവരെ പ്രിയതം സ്വപദാനന്തരക്ക് ക്ഷണം.

2. വൈന്ദവരിതം.

യന്മാംഗനേതയേംത്തു് അതുമുച്ചി അധികം ധനം നേടിവക്കുയ്ക്കായില്ല വന്നവാസമംശം നല്ല

കൗൺസിൽ അദ്ദേഹാരംഭി നിശ്ചയിച്ചു് അതിലെക്കു തന്റെ ഓൺഫേസും മക്സൈസും പിഴിച്ചു് — ‘നേരുക്കോ അ തൃപ്തം ഫലബന്ധലവും നിങ്ങളുടെ വുമരിയ മോക്ഷയനം നേട്ടവംൻ കാട്ടിലേക്കു പോകം. വനവാസം അധികം മുളാം തുടിയതാകയാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ഒച്ചിൽ മല്ലോ’’ എന്ന പറഞ്ഞു.

ഓം — അല്ലെങ്കിലും പ്രധാനമേഖം, വോൺ ചെന്ന മഹാത്മം വരുത്തു വെവ്വേറുന്ന കിണ്ടി വളരെ വളരെ ധനത്തി നാംഡി അത്മമിച്ചാലും. അതു യജമാനനായ രാജാവി അത്മിതനാ വേണ്ടിവേണ്ടും ധനം കൈടക്കാറുണ്ടോ. വെവ്വേറുന്ന കിണ്ടി വളരെ ധനം വാണി പുതുനം കണം ട്രൂഡാഷം ട.കീറ്റുകെടംട തത്തിൽപ്പുണ്ടിനെ വന്ന വംസത്തിനാ പോകം. ഇന്ത്യാനുബാംഗ ധന്തജ്ഞനു നാർ പരാശ്രാന പരമധാരം.

അതു — വെവ്വേറും ധനമംത്തുനബന്നും സത്രവുത യുക്താജാണെന്നും മഹാത്മംവായ ശൈത്യമൻ എ യോംട പരാശ്രാംട്ടിട്ടുണ്ടോ. അതു മംജസസ്ത്രിൽ ഇം നുള്ളിൽ പ്രേഷിച്ചും ചില വിപ്രക്കരങ്ങളാണുള്ളിട്ടിയും ശൈത്യമൻ എന്നു അറിയിക്കുന്നതുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടാണു തൊന്തരം ദൈന്യം ചെല്ലുംതുതു്. തൊന്തരം ധനം കുറമാത്യം യുക്തമായി ശേഖവുംകുറംതന്നു പറ നേതാലും അരബിയെ അന്തുമാകാംചു നിംത്യക്കുണ്ടാം കുവിട്ടിവാൻ അവിടെ ചിപക്കുതു. എതായാലും തൊന്തരം ദീര്ഘാദ്ദേശം പോയി വരും. മഹാത്യം അതുവായ നീ ഇതു് എന്നു കംമ്മിപ്പുംചു നന്നാ

അ. വൈഖരം എനിക്ക് ബഹുമാനം ധനവും പഴുക്കിയിട്ടും തരംതിരിക്കേണ്ടില്ല.

ഈ ഉറപ്പുംടക്കി അതു ഉടനേതന്നെ, അല്ലെങ്കിൽ യംത്മം ദിക്കില്ല ഒഴിന്ന് വൈഖരാജച്ചിങ്കട യംഗ ശാലയിലേക്കു പോകി. അവിടെ ചെന്ന് അ ധനം ത്രിയായ തംപസൻ സംസ്ഥിതിവയ്ക്കു വൈഖരനു മംഗളംക്കരിക്കുന്നു സൃതിയിൽ:

“അല്ലെങ്കിലും മഹാബാലേ, ഭവംൻ മനസ്സുരക്ഷക നംബായ റൂചനംവിൽ അനുഭവം, സവുനിയന്തരവും ധനംമാണ് ധനംജനനായി ഭവംനപ്പോലെ മരം അനിപ്പുന മുനിഗാനാഞ്ചാർ സൃതിയുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

ഈ സൃതി കേടപ്പോൾ മഹാതപസ്പിഖാഡ ശാശ്വതമാരു ആക്രമിക്കുന്നു.

ശാശ്വതമൻ — ഭവംൻ ഇന്ത്യൻ അതിക്കടാം പറയുന്നതും. പോൻറെ ബുദ്ധി ഗോർബംഗിക്കലു ചെല്ലുന്നതും മഹേന്ദ്രഗോജും പ്രജാപതിയേയും വിസൂരിയും വൈഖരനു മനസ്സുരക്ഷകനായെങ്കിൽ അനുഭവം നാക്കി വംശക്ക്രമം ക്രമീകരിക്കുന്നു!

അതു — വൈഖരം ഇന്ത്യനേയും പ്രജാപതിയേയും പോലെ വിധാതംവംശനും താംൻ തീരുത്തു പറത്തുകൊള്ളുന്നു. ഭവാനാംണ മോഹത്തായ വഴിപിഴച്ചിരിക്കുന്നതും ഭവാനും കട്ടംതാന്നു ബുദ്ധിയില്ല.

ശാശ്വതമൻ — നാം കട്ടം മേംഡിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഭവംൻ താന്നുകൊണ്ട തോഡിതനായിരിജന്നതെന്നും ഏറ്റി

കരിയം. റംജംപിള്ള കാണുവാൻ കൊതിച്ച സപ്പുത്രിൽ വന്നനിന്നു യുക്തിയുണ്ടുന്നതു വോന്മല്ലെന്തെ മറ്റൊരു അല്പംപല്ലും. പഠമയമുണ്ടെങ്കെന്നു അഭിഭേദം പ്രഥമം ഇന്നത്തെങ്ങും കരിച്ച് വോന്നു കൊംതെന്നു അറിവിൽനിന്നുംടാ. വെറും ബാലനം മുഖമുംകുയു വോന്നു ഇഞ്ചിനു നെ മുല്ലായി നിന്നുകാണുന്നതിൽ എന്നും വിസ്താരിക്കുന്നു.

ഈവകുടെ ഈ വാദത്തുമല്ല സഭപ്പറ്റ മുഖിയെന്നും ഏറ്റിതെന്നുനാം ചോദ്യമായി.

“ഈവർ എന്നാണു ചെയ്യുന്നതു്? ഈ ചെവന്നും ചപ്പുത്രിൽ ഇവക്ക് എന്നാണു പ്രഭവാം കൊടുത്തതു്? ഉറക്കെ നിലവിഴിച്ചുംകേണ്ടു് ഇവർ ഏറ്റിനാണു് ഈ പിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു്?”

ഗൗതമൻ—വിപ്രത്രേഷജ്ഞാനാർ, പരമ്പരം വാദിക്കവും നായി ഇതും എങ്ങാം രണ്ടുവേൾ നിങ്ങളിടെ മുഖിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നുംകും പ്രധിഷ്ഠാപിഷ്ഠമായി കൂടുതു് ഏതെന്നു നിങ്ങാം കേൾക്കാവീൻ. വിധാനം വാണു ചെവന്നുവന്നു് ഈ അന്തു ചരചുന്നു. അതിൽവിനാണു എന്നുംകും തമ്മിൽ തങ്കളുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്.

വാദവിഷയം കെട്ടു സംശയം തീക്ഷ്ണവാനാണി ആ മദ്ദാത്മാശ്രീയ ബ്രഹ്മണർ അദ്ദേഹാംതെന്നു ധന്മാനനായ സന്തതക്കമാരിന്റെ മുഖിൽ ചെന്നു. കാവർ പരാത്തത്തല്ലും കുട്ടിം അതിനു സന്തതക്കമാരിന്റെ ധന്മാന്തമാണു മറ്റൊരുപടി കൊടുത്തു്:

“മുഹമേദ്രാട് ചെന്ന ക്ഷത്രിയം, ക്ഷത്രിയംക്കു ടിയ മുഹമും, കംറോടെന്തു അഗ്നി കുടിശായെ നാപോലെ, ഗ്രുക്കേഴ്സ് പരിപ്പിക്കണം. പ്രജകളുടെ വാതിയും ധർമ്മധനവകാശം പ്രവൃംതനമാണു റംഭംവു്. ആചതിയും നരവതിയുമായ ക്ഷത്രിയൻ രക്ഷിതാവാക്ക യംക്ക ശങ്കിനം, നീതിഖനനാക്കയാൽ മുക്കുന്നം, ഇനക്ക നാകയംക്ക ധാതാവും, മിതോച്ചഭേദഭ്യാവാക്കയാൽ സ്വ മഹ്മുതിയുമാണീ. പ്രജാവതിയും വിരാട്ടം സത്രാട്ടമം ദി രാജാവു ശേംടിക്കണാ. ഈ പരിഞ്ഞെടുപ്പിലും കൈ ക്കൊണ്ടിരിക്കണ റംഭംവിനെ ആരംബം പുജിക്കണ്ടിപി ക്കുക? ധർമ്മപ്രവർത്തകപ്രകാശ്ത പ്രമമകാരന്നാം, ഘഡുത്തിൽ ഇയകർത്തുപരംപ്രകാശ്തു് ഉവദുഭനാശക നം, രക്ഷുമംരെ അനേപച്ചിയു ചെന്നു് ശ്രദ്ധാസിപ്പി ക്കണ സംഘംഭാഗമുഖ്യനായ ഇഷ്ടപരാം, ഇന്നങ്ങളു സപർശ്ചത്തിലേക്കു നയിക്കണ ഇയശീലനായ വിശ്വാസമം എ രാജാവെന്നം പറയാറുന്നു്. അധികം നാശി പ്പിക്കുവാൻ ആഷിക്കും തന്ത്രംകുള്ള വെലഭരത ക്ഷത്രി യന്നിൽ റിഷക്ഷപിച്ചിരിക്കണ. സപർശ്ചത്തിൽ ദേവന്മാരിൽ ചെച്ചു് ആശിത്രുന്ന സപനതം തേജസ്സാൽ തമസ്യക റൂനാതുപേംബെ ഭ്രമിയിൽ രാജാവു് അധികം നാശി പ്പിക്കുവാൻ ഏതും രാജാവിന്നാണു പ്രാധാന്യം.”

ഈ വിധി കേട്ട സപദക്ഷാസില്ലിയാൽ സാമ്പത്തികം തരാജാവു തന്നെ സൗതിയു അനുറായ പ്രിതനാഡി ശാ വിശ്വാസിയു്:—

“തൊൻ സർക്കരിയ്യടക്കയും അരഗ്രജനം, സർപ്പ വന്നാരോടും തുല്യനാളം ശ്രേഷ്ഠനാണെന്നു ദോൾ എറി കൈ സ്ഥിരക്കയാണുണ്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തൊൻ ഒ വന്നു പലതരത്തിൽ കൈചൊട്ട ധനം ദാനംചെയ്യും. സൗഖരിക കൂടും അലംകൃതകളുമായ കാരാഡിരം ദാസിക രൈയും, പത്രകോടി സപ്ലീ ഗാണ്ടുങ്ങളും പത്ര ഭോം ദോൾ സർജ്ജനായ ദോൾ തൊൻ ഇതു തന്ന കൈംളുന്നു.”

അത്രു ആ ധനമെല്ലും കൈക്കൊണ്ടു ദോൾ പോലെ സർക്കുതനായി സപ്രഹരിത്തിൽ തിരിച്ചുവന്നു. ആ ധനം തന്റെ മക്കൾക്കു വകിട്ടു കൊടുത്തു് ആ മ മാത്രാവു തവസ്സിനായി കംട്ടിലേക്കു പോകും ചെയ്തു.

— മന്ത്രാലയം —

നം. ദൈവദാസപത്രമാർ.

വിവസ്പംബൻ ഘുത്രനായി പ്രതാപവംനാക്കി ഒന്നിച്ച മദ്ദമ്പിയാണു കന. കണ്ണല്ലു്, തേജല്ലു്, തവല്ലു്, അം എന്നിവയാൽ മാ സപാനം പിതാവിഃന്നയും പിതാമഹദോയും അതികൃചിച്ചു. വിശാലമായ ബന്തും ശ്രമത്തിൽ ചെന്നു് കറക്കാലിനേൽക്കു കൈക്കൾ തുഡി സ്ത്രിക്കൊണ്ടു് ദിനു് ആ മഹംലൃതി തിരുമായ മഹംത പസ്സിൽ ഏഴപ്പട്ടടി. കണ്ണക്കൾ തുറന്നവെച്ചു തല കീഴായിന്നുകൊണ്ടു്, അൺഡിനേയും ആ തീക്കുലതൻ പരി ദണിം വഷം ദേശാദത്പസ്സചെയ്തു. നാശന്ത ച

രഭനാലും ഇടയും ധരിച്ച കഴിയുന്ന ശരു ദിനിങ്ങേംട ന
ദീപിന്തിരത്തുവെച്ച് കൈ മത്സ്യം അഭ്യുത്തിന്നാക്കി അധികി
ച്ച്:— “ഗൈവാനേ, സംരക്ഷിപ്പാത്ത കൈ ചെറുമീനാണു
നൊൻ. ഉഞ്ചകളുടിയു മത്സ്യങ്ങൾ എല്ലാം പെടിച്ച
കൈംബാണു നൊൻ കഴിച്ചുന്നതും സുലുതാഡ വോൻ
എന്ന രക്ഷിച്ചുംബും. പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ ദർശനുലു
മസ്യങ്ങളെ ക്ഷേമിക്കുന്നതു നേരംപാക്കിടയിൽ പണ്ട്
പാണ്ടുകുളം നടപ്പാണോ. അതുകൊണ്ടോ, ദർശനുലുത കൂ
ടിയ നൊൻ പേടിക്കുലിൽ മുത്തിരുന്നിക്കാണ്ടു വല്ലും
തെ വലയുന്നു. എന്ന വോൻ രക്ഷിക്കുന്നതാഡം അതിനു
നൊൻ പ്രത്യേകാരം ചെയ്യും.”

മത്സ്യം വരുത്തുന്നെല്ലും കേട്ട കനിഗത്തു മനസ്സു
ലിന്റെ മന ശരു മീൻക്കുത്തിനെ കൈകൈക്കരാജ്ഞിത്തു
കൊയിൽ കൊണ്ടുവന്നു തിക്കപ്പാതിക്കുംപോലെ തി
ളിയുന്ന മനികാപാത്രത്തിലാണി രക്ഷിച്ചുവന്നു. ഒരു
ബാഹ്യാലഘവാണു മന ശരു മീൻകുത കുറ്റിവന്നതും.
പരമമായ സല്ലിരംഭാജിറുടുകൊണ്ടോ ശരു മത്സ്യം വല്ല
നംത്രംഭാജി. കരെക്കാലം കഴിഗത്തേപ്പാം മനികംപാ
ത്രത്തിൽ ശുട്ടുന്നതെവിയും അനുറയും ആ മീൻ വല
താക്കി. തന്നെ മരാംപിടത്തു മാംറിപ്പുംപ്പീഃശാഖമെ
നു മത്സ്യം വരകയാൽ മന അതിനെ മനികംപാത്ര
ത്തിൽനിന്നുണ്ടതും കൈ പെയംകുഴി രക്കിൽ കൊണ്ടുപോ
യി പിട്ട്. അവിടെ വാണു വഴിനംകൊണ്ടുവന്നു മത്സ്യം
ബഹുവച്ചപ്പോൾ കഴിഗത്തേപ്പാം രജുക്കുംബന നീളവും
കൈ യോജന വിശ്വാം ചുമുളും ശരു കുട്ടിനിൽക്കുടിയും കു

തുപോതായി. കൂടുതലിൽ തുള്ളിക്കുണ്ടാവും ഇടമില്ലോ തെ കുഴനിത്രടങ്ങിയ മത്സ്യം, തന്നെ ഗംഗാനദിയിലേ ഒരു മാറ്റേറാമെന്ന മനവിനോട് വരണ്ടു.

“ശ്രദ്ധാദാ, സമുദ്രതിരിൻറെ പ്രിയമഹിഷിയാണു ഗംഗയിൽ എന്നെ കൊണ്ടുപോകി വിട്ടുണ്ട്. ഭവാനി നിയമം മാറ്റുന്നതുകുണ്ട്, എന്നും ശുണി ഗംഗയിൽ പാത്രം കൊള്ളില്ലോ. വേം എങ്കിനെ ഒരു അഞ്ചുപിക്കുന്നവോ അഞ്ചിനോതന്നെ എന്നും ഏകാം എഴുപ്പും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എന്നും തയ്യാറാണോ? അനുഭവായ വേംനംലാണോ എന്നും ഇതുവരുമെന്നതും.”

മത്സ്യത്രിൻറെ ഹിതംപോലെ മന ശരതിനെ ഗംഗാനദിയിൽ പെത്തു. കരിക്കാംബം അവിടെതന്നെന്ന അതു വരുന്നു. അഞ്ചിനെ വരുന്നുവരുന്നും ഒരുവിൽ ഗംഗയിലും ഒരു മീനിനു വലിപ്പുത്തംകും, ചേജ്ഞിക്കുവാൻ ഇടമില്ലോതായി. അപ്പോൾ മിൻ്റെ മനവിനോട്, തന്നെ സമുദ്രത്രിൻ കൊണ്ടുപോകി വിട്ടുവാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നുമെന്ന ഫ്രാദ്ദമില്ല. മന അപുകരംശനെ ചെയ്തു. ഒരു മത്സ്യം എറംബും വലിയതംയിങ്ങനിട്ടും അതു മന വിനു സ്വീകാര്യസ്വത്തോടുള്ളിട്ടി അനന്തരാഭ്യന്തര വഹിക്കുവാനുതായ് തുംണിങ്ങനുതും. സമുദ്രത്രി പ്രാവിച്ചു ഉടനെ മത്സ്യം ചുത്തിരിശുംതുട്ടി മനവിനെ നോക്കി ഇഞ്ചിനെ വരണ്ടു:—

“എന്നിക്കു വേണ്ടുന്ന എല്ലും രക്ഷയും വേം സവിശേഷം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശുണി യമാകലം ഓരോൾ ചെയ്യുന്നതാനുന്നു എന്നും വരണ്ടുതരംം. അച്ചിരുന്ന

ആമിക്കിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ചരംചരങ്ങൾ മുഴവൻ പ്രക്ഷയത്തിൽ മംത്രത്വപോകം. ലേംക്കത്തെ വെള്ളിത്തിൽ മുഖന കുലമണ്ണം ശ്രദ്ധാവാന്തരംപോകുന്നതു'. അന്ന ദേശം എറിവും റൈറ്റുമായിട്ടുള്ളതു' എന്ന ഗ്രഹിപ്പിക്കാം. സ്ഥാവരജംഗമണ്ണായി ചഞ്ചലങ്ങളും റിഞ്ചലങ്ങളുമായ സർവ്വത്തിനംം പരമഭാജനമായ നാശകാലം അടച്ചതിൽ. അന്ന കെട്ടകയരാട്ടത്തടി കൂടുതോന്നി തയ്യാറാക്കി ദോഷം ഏവാൻ സ്വീകരിക്കുമ്പോന്നില്ലോ അതിൽ കുഞ്ഞാം. പ്രിജനംര പണ്ട് പരംത്തിട്ടുള്ള ബീജങ്ങളുള്ളം അതിൽ കുറവാം ശരിക്കായി ദേർത്താപിച്ച സുഖിച്ചവേക്കാം. തോന്നിക്കിൽ കയറിയ ഉടനു മുനിജ്ഗപ്പിയാംയ ദേവാൻ എന്ന പ്രതീക്കിച്ചുകൊള്ളുക; എന്ന അവിടെ വരാം. എന്നിങ്കും ശാപ്പോർ കെംപുംഡായി വിക്രമമെന്നതാണ് എന്നെന്ന തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള അടഞ്ഞല്ലോ. ഇതെതരക്കയാണ് ദോഷ ചെയ്യുന്നതായുള്ളതു'. എന്നെന്നതുകൂടാതെ ഒരു ദേവകയെമുള്ളം കടക്കവാൻ ദോഷ കൂടിക്കയില്ല. എന്നാം ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കിൽ ദോഷ കട്ടുകൂടുകയുള്ളതു'.

ഒരംഗത്തുംപാലമെല്ലം ചെയ്യുകൊള്ളുമെന്ന മറ്റ് എറിവാതിരിപ്പിനെ അവാറിഡവകം യാറുപറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

ആമിക്കിലെ പ്രക്ഷയത്തിലും, മൺസുരക്കി കേൾക്കുന്ന ഉപദേശ പ്രേരഭ മരം നഘ്പും തോന്നി കെട്ടകയരാട്ടത്തടി തയ്യാറാണി സർവ്വബീജങ്ങളുമുട്ടു' ശരതിൽ കയറിച്ചിരുന്ന വൻഡിക്കട്ട ശ്രദ്ധാത്മകം കൂടുതലിക്കണ്ണ കട

ലിൽ തുഴത്തു വിട്ടുതുടങ്ങി. അതു എടുത്തിൽ ഒന്നും ഹിന്ദി മതസ്തവത്തെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അതിനിൽക്കു മതസ്തവം അവിടെ വരുന്നതുകളും ചെപ്പേണ്ടു. അതിനും കൊന്ധവു കണ്ണുകുപ്പും താൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന മതസ്തവം തന്നെയാണ് അതു തന്നെ കാരം അറിഞ്ഞതു. എല്ലോലെ വഴിനും അതു മഹാ മതസ്തവിനും ശിരസ്സിൽ ഉയന്നംഗില്ലെന്ന കൊന്ധവിനേക്കു തോന്ത്രിക്കാണും ചുറവിക്കുട്ടി മരുക്കി. വാശ്വരി ഉദ്ധാരണ മതസ്തവം അതു തോന്ത്രിക്കാണും മഹാത്മായ വേഗത്തോടുകൂടി വലിച്ചുകൊണ്ടും ഉപ്പുവെള്ളിംവഴിക്കും അഭിയുക്തി വരുത്തിരകളും കൂടുതലിരുന്നുണ്ടുണ്ടു. തുള്ളിമ റിഡുന്ന വൻതിരകളും കൂടുതലിരുന്നുണ്ടുണ്ടു. പെരുവെള്ളിം നിരഞ്ഞു, കൊട്ടംകാറാർക്കും കോളിജുകിയ മഹാസമിദ്ധത്തിൽ അതു തോന്ത്രി മദ്ദോന്നത്തയായ ചവചാല്പും മുപ്പുാലെ ശാട്ടിയാടി അലവാന്തലപത്തു ചരിച്ചു. ഭ്രമിയെ യംവട്ടു ദിക്കുകളുണ്ടാവുമെന്നു കാണുന്നില്ല. ഭ്രമിയും അതുകുംശവും മുഴവൻ ജലമുഖം താന്ന. ലേരക്കത്തിലെ സമ്പ്രദാത്തങ്ങളിം കലണ്ണിപ്പോരു അന്നു സംശ്ലിഷ്ടിക്കുമ്പോൾ മനുഖിയും അതു മതസ്തവം ഒറ്റമാണും അവജാശേഷിച്ചതു ബന്ധിച്ചുകൊലം അതു തോന്ത്രിയും പെരുക്കടച്ചിൽക്കൂട്ടി മതസ്തവം തുള്ളിച്ചുട്ടാതെ വലിച്ചുചെന്നിട്ടും കടവിൽ പനിമാമലക്കൊട്ടുടിയുടെ അരാരിക എന്തി. “മറിമവാ നേരു ഇംഗ്ലീഷിവരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷു തോന്ത്രിയെ ഉടൻ കെട്ടു വിൻ” എന്നും അതു മതസ്തവം കുറസ്സിൽനാമവയ്ക്കുകൊണ്ടും മനിക്കുളം പഠിപ്പാതു. അവർ അന്നു തോന്ത്രി കെട്ടിയ ഡിമാലയഗ്രാഗത്തിനു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ എന്നും പേരു

ണ്ണായിപ്പന്. അവരെയെല്ലാവരേയും അങ്ങുംസമാനത്തും എന്നതിലുതിൽപ്പിന്നെ മത്സ്യം മഹാക്ഷോട്ടരം ആരെന്നും ഇന്തി വേഗംനെതെന്നുതന്നും അറിയിച്ചു:—

“തൊൻ പ്രജാവതിയായ ബ്രഹ്മാവാണ്. എന്നെ ക്ഷീംടംതെ യാത്രെന്നും ലോകത്തിലിപ്പു. മത്സ്യത്ര താണ്ട് താണ്ട് വിഞ്ഞേഴ്ച യേതിൽനിന്നു ശാചിപ്പിച്ചി വിക്ഷണം. മേലിൽ, സ്ഥാവരണംഎഴും ഒംഗരണംഎഴും സ ഭൂലോകംഎഴും ദേവാസുരമാരാശനാംായും സ്വാജിക്കും എന്നു മനവംണം. അതിനുംാ പ്രതിഭ തിരുത്വപ്പെട്ടു കൊണ്ട് മനവിനുംാംഖിവരം. എന്നു പ്രസംഗ താണ്ട് മനവിനു പ്രജാസ്വാജികിൽ പ്രംാദം വരുകയില്ല.”

മത്സ്യത്രഗായി വന്ന ചിതാചംഡൻ ലോകസ്വാജി കായി ഇപ്രകാഃം മനവിനാട്ട് അഭ്യന്തരംവിച്ചതിൽപ്പും നേരം അന്തല്ലാനം ചെയ്തു. വൈവസ്പതകം ഇം നി യോഗത്തെ ഏറ്റവും അച്ചാശ്വ പ്രജാസ്വാജികിൽ കൈവെച്ച പ്രോംധ കന്നും ദേശം ദേശംവേണ്ട ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതാ കാണൽ ഉച്ചംതവസ്തുിൽ എന്നപ്പേട്ടു. അതു കഴിത്തു വീ ണ്ണം സ്വാജികമ്മതിൽ പ്രാവഞ്ചാശ്വ മനമഹാം തവോ ബുദ്ധതാണ്ട് എല്ലാം യമാംധാരം നിച്ചുംാശ്വ. ഇം നേരം സപ്തപ്രശ്നകളിം മനവിന്നനിന്നാണ് ഉണ്ടായി വികാസിച്ചു

ശ. ദ്രാഘോത്തവത്തി.

വണ്ണ വൈരവയംഗത്തിൽ വസു എന്നൊരു മന്മഹി വൻ സംഭംതയാണ്. അദ്ദേഹം അസ്ത്രം കൈവിട്ട്, അതു ശ്രമത്തിൽ വംശ തപോനിഷ്ഠനായി വരുമ്പി കൊണ്ട് അതു തപസ്സു കണ്ണാട്ടുപുംബ ദേവന്മംർ അസ്പദമംഗലത്തിന്റെ തപഃപ്രാവത്താൽ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യപര തെത്ത കൈക്കാലാക്കിരുക്കുന്നും എന്നു ശക്തിയും ദേവന്മംർ സംഭദ്ധനോപദ്യങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തെ വശികരിച്ചു തപസ്സു വിത്തുവാൻ കരണ്ടിവന്നു.

“അസ്ത്രയോ ഭ്രാഹ്മതനാമേ, ദേവാനന്ദര ഇംഗ്രേഷ തപസ്സു ക്ഷുഗ്രിയ ധർമ്മചീരമസ്ത്രം. ദേവാനന്ദതന്നെ ധർമ്മ വിട്ട നടന്നാൽ, അതു ലോകവംഗിക്കുള്ളാം പിത്രാധികാരം, അഃപ്രാർഥി, ഇംഗ്രേഷിൽ ധർമ്മം കുലാദിമി ഞ്ഞുപോകം; അതിനു ദേവാനന്ദ ഇടയുണ്ടാക്കരു” എന്നു ദേവന്മംർ ഒന്നുവിനെ വിശ്വിച്ചു ഉപാദാനിക്കും, അരാറിനു തുടന്ന് ദേവന്മംർ താഴെ കാണിച്ചു പാറാപ്പു ചുക്കമായ ദിശയാക്കിക്കൂട്ടാൽ അതു രാജാവിനു തപസ്സിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കും ചെയ്യു:—

“നിരാക്കലാം സഖ്യാദി ലോകയംഗത്തെ പരിപ്പുരിക്കുകയാണു ദേവാനന്ദ ചെയ്യുന്നതും അതു ധർമ്മം കൊണ്ടുതന്നെ ദേവാനന്ദ ശശ്രൂതനായ പുന്ന്യലോകനാൽ പ്രാംഭിക്കാം. മന്മഹി ദേവാനന്ദ വിശ്വവന്നായ എന്നും ഇഷ്ടമിറുമാണ്. നല്ലോക്കു രാജ്യം രത്നരണ്യത്തു കൂടുതു ദോഷം അതു മീക്കകു. പുണ്യാത്മകവും ധനാ-

யங்குகளும், நூலானதெல்லாவும் கோகுலபூரிய
வும் சௌநூற்றுமாண்தி சேளிளங்கும் ஸப்ரீங்வேங்லை வாரி
வஸிக்னா. விவியாஸவனிசாமான்' என்ற மேஜே.
அவ்விடத்தை நிவாஸிக்குமாவதே, யஞ்சிலக்காகம் ஸங்கா
ஸஹாஸ்ராமமான்'. அவர்களைக்குத்திட்டியும்
நான் பங்கையிடு. மாசிநூல்குவார் என்று சொல்லினாதெ
தங்களைப்போல் பிரதிஜ்ஞைத்தை எதுவுமிடு வத்திக்கை
நா. பஞ்சாஜ்திடு சூமாதங்களை என்ற சிற்குலங்கியிக்
கீழ் வேளாங்வளையும் போரிவகுத்துங்க. அவர்வாயகை
யங்கும் யமாகும் நாய்விக்காவரான்' என்ற நாட்கால
நெறியும். என்ற அத்மாபாதமாய் ராஜைதை கவாங் என்று
ஏடுகொண்டிருக்க. அதிகார பூர்வம் எதாங் கைநை தீவுவும்,
நூட்டிக்குவும், பேவேஶாபுமாய் ஒரு விமானத்தாய் உ
வார் எந்துகாரணமாகத்தான் ஸமத்தாயிவகும். கன
ஷ்டுபாங்காந்தியில் வேங்கா மங்கும் ஒரு நிலை உள்ளாக
ஏழை உடலோட்டுட்டு வாராவிசுபோலை வேங்கு ஒரு
விமானத்திடு வேவாமாநம் கொள்கின்கை. ஏதோ வா
நாத்து பேவமால்புரங்கை வெங்காந்திக்கையும் எதாங் கவா
ங்கு தாங்கான்து. ஒருப்பத்திடு எந்துயைத்தாய் ஏரியை
ஷ்டீரைத் தேவாங் ஒரு ரக்கின்கை. ஒரு பேவமால்புரம் ய
நூபும் நிதிபவமாவுமான லோகம் பூக்குத்துங்க பிழைமா
யி வோடியில் ஒரு நிதைங்கும் விழிக்கைம் "

ஒப்புக்காலம் வாயின் பேவேந்து சேளிளங்குவும்
ஒன்றானதை தீவுவங்குக்கீழ் நான்கின்திகால பூர்வம், ஏ
நாட்கால புக்காலத்திடுத்திடும் அநாருஹிகாந்தாய்.

അടക്കിയ്ക്കുള്ള ദിപ്പിക്കുന്നവരുടെ വേണ്ട ബന്ധം വസുവിനോ ഇന്ത്യൻ സിലിച്ചു. അദ്ദേഹം സിംഗാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു കൊല്ലും കഴിഞ്ഞതിൽപ്പീനെ എത്ര വേണ്ടബന്ധത്തെ ഇന്ത്യൻ കൂട്ടായി ഭ്രമിയിൽ നട്ട. ഇങ്ങിനെ അനോ എത്ര രാജാവു ചെയ്തുവോലെ ഭ്രമിയിൽ ദയ്യി നടക്ക എന്ന ക്രിയ ഇന്നും റംജിക്കുന്നാർ അനുജ്ഞിക്കാറുണ്ട്. പിരോന്നാൽ തന്നെ എത്ര ദയ്യി പുഴക്കിയെടുക്കുന്നു. പുജ്യ ചന്ദ്രവ സ്ഥാപിക്കുന്ന ചാത്തി വിധിപൂർവ്വകം എത്ര ദയ്യി ഉയർത്തിയതിൽപ്പീനെ, അതിൽ ഹംഗാമയും പ്രവേണ എത്രം യാഡിക്കുന്നു. വസുവിന്റെ സംപ്രീതിക്കു വേണ്ടിയാണു ദേവതയും എത്ര ത്രാവം കൈക്കൊണ്ടതു് വസു പതിചെയ്യു ഇംഗ്ലീഷ്യയും അനുത്തെട്ടി അനുകരിക്കുന്ന മനവൻറെ നംടിയിൽ വിജയവും ലക്ഷ്മിയും കേളിയാട്ടമെന്നാണോ ഇന്ത്യവിധി.

വരംഗിലിപ്പാവത്താൽ വിജയംസ്ഥന്മാരിൽനിന്ന് വസുരാജാംഗി ഭാന്യമമ്മണ്ണക്കുള്ളാം വഴിവോലെ എത്ര മരിച്ചു ചേരിരാണും പരിപാലിച്ചുവന്നു. ഇന്ത്യൻതമായ സ്വന്മാടികവിമാനത്തിൽ സഖ്യരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഇരുമോവരിക്കരുന്നായ രണ്ടാവവനു ശഗനചരന്നാരായ ഗസ്യവ്രംഘുരസ്സുകൾ കീഴ്ത്തനാംചെയ്തു. കരിക്കൽ എത്ര ചേരിരംജ്ഞത്തുടി കഴുകുന്ന ശ്രൂക്കരിമതീനടിയായ കോലംബലവച്ചതം കുമാതുരാതയാംയും പിടിച്ചുണ്ടുകൂടുംയായി. ഇതു കണ്ണു വസു ചെന്നു എത്ര ലൈലാത്താനോ കൈ ചുവിട്ട് കൊടുത്തു. ചവിട്ടേറു പഴതിയുടി അ

വ്യാജസംത്തേവരണി

പ്രേംപാതനന ആ നടി വെളിഞ്ഞും കിർത്തുകൾ, കുറ ലാഹലഗിരിക്കു ശ്രൂക്കതിമതിയിൽ അനു രണ്ട് സൗതംന ദിവസം ഒന്നിച്ചു. തനിക്കണ്ണംയ മേംചുന്നതും സ്വന്തമുഖ യായ ആ നടി ആ മക്കളെ തുതജ്ഞതയോടു ഒസ്സുവീം സ കൊടുത്തു. അവരിൽ പുരുഷനെ ആ നയജ്ഞനം യ റൂച്ചേരുജ്ജുൻ തന്നെന സൈന്യാധിപനായി നിയമി ക്കുയും, സ്കീയെ തന്നെന പത്രിയായി പരിഗ്രഹിക്കുയും ചെയ്തു. അനുനാംകനം ആ ശിരിക ആത്മാനാംകഴിഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിമര്ത്തിയായി ശേഠിക്കാവേ, ആ കാമിനിയും യാ കുറിഡിക്കുന്നതിനാംകാരിയ ചനുവിനു പിറുകളുന്നപു കുറം അദ്ദേഹംപാതനന നായംട്ടിനായി പത്രത്തിലേ കു വേംകേണ്ടതായിട്ടുണ്ട വന്നതു് അദ്ദേഹം കംടകം പുക്ക നായാടു കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിനു, എന്നാൽ സമുദ്രി യാൽ ശ്രീദേവിപോലെ വിളിച്ചുന്ന ശിരികായ രാഹവാ രവശ്രൂതേതംനെ കാത്തു. ആ വനമാവട്ട മനസ്മരിയ പുജ്ജുംജും, സ്പാദരിയ മലഞ്ചും കനകം വദിച്ചു നിരക്കേ നില്ക്കുന്ന വിവിധപുക്കുങ്ങളും വില നിതമാ ണം. ഭംഗതയംകാരവും കോകിലഗംഭുംകൊണ്ടു് ആ വനം കണ്ണാനദിം വളരുന്നുന്നതുമണ്ടു് ഇം വസന്തവി ലാസത്താൽ കാമാസ്യത വളരുന്ന രാജാവു ശിരികയേരുത്തു മനസ്സിലുകിംകുണ്ടു് ആ കംടിൽ ചുറിന്ന സ. ഓരോക്കുണ്ടിര ചുടി, ഇളംതളികകളുണ്ടിന്നതു, മ ണമേഖലും ചില്ലുകളിലുണ്ടി, അശക്കവഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ക അശോകഭാര കണ്ടു് ആ കാമാരത്തിന് അതിനെന്ന മംഗളിൽ ചെന്നിക്കുന്നു. അശ്വുംഗതയെ ഇളംതെന്നല്ലും

പുതുമലർമ്മണവും ഏറ്റവേണ്ടത്തുടി വസുവിനാ കരംക
വിശ്രദിച്ചുന്ന് ആനന്ദത്താൽ ഭോഗിംഗാംവലംകയി.
സപവത്രിയുടെ ഔതുരും സപന്തരം ഭേദസ്ഥം നിശ്ചലമാക്ക
ക്കുത്തനും ആ ധർമ്മജ്ഞനും നിശ്ചയിച്ചു. ധാരാവും ഫ
ലേംഡുവാടകവുമാണ്. ലൈംഗാ രേതസ്ഥി. അതുകൊംബേഴ്സ് അതി
നെ അഭ്യേഷം അടിമന്ത്രിച്ചു ശേഷം, അരികേ നില്പുന്ന
തായിക്കണ്ണ കു പരിനിനേംട തന്നെ ശതു രേതസ്ഥി റാ
ജധാനിക്കിൽ എത്തിച്ചു ശിരിക്കും കൊട്ടക്കവറ്റൻ ആ
വശ്രൂപ്പുട്. അതിനുണ്ടാം ശതു പരാത്ര വസുവിന്തുനേത
എടത്തും ആകംശത്തേക്കണ്ണ എ പരന്ന. ആ പക്ഷി റാംവി
ക്കാണ്ടുപോകുന്ന പുക്കിപറ്റ തതിലെ സാധനം മാംസ
വണ്ണമായിരിക്കാമെന്ന ശക്കിച്ചു് അതിനെ മരൊരായ പ
രാതു യ ഗുംഭുക്കുമിക്കാംത്, ഇങ്ങവരം തമ്മിൽ പെംജ
തുകയും, അതിൽവെച്ചു് ആ വസുവിന്തും പരന്തിന്നുകാ
ലിൽനിന്നാ മുന്നനാനിക്കിൽ ,പീഴകയും ചെയ്തു. അനും
ശതു നബിച്ചിൽ അട്ടിക്കാഞ്ഞ കു അഭ്യുംസ്ഥി മ്പുമാം
പത്താൽ മത്സ്യമായി കിടന്നിരുന്നു. ആ ശിന്ന, വെള്ള
തതിക്ക വീണ പസുരേതസ്ഥി എത്തിപ്പുടിച്ചു് അക്കത്താ
ക്കി. പത്തുമാംസം കഴിഞ്ഞതിൽപ്പുണ്ടു്, ശതു മത്സ്യം
മുകയുംകുടു വലയിൽ കട്ടുകയാംത്, അവർ അതി
നെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകി അരുത്തു. അഭ്യും ശാ
തിന്നെ വയറിൽ രണ്ടു മരഘ്രൂഹിത്രുക്കാക്കു കാണുക
യാർ ഇം അത്രുതസംഭവം അവർ രാജാ വിനാ ഉണ
ത്തിച്ചു. ഉപരിചരനായ വസുദേവംലും ശതു ശിത്രുക്കളിൽ
പുക്കാനെക്കു കാണുകയും സ്കൂരിയെ മശവത്തലവന്നു

കെട്ടക്കുയും ചെയ്തു. അതു പുരഖനാണോ മത്സ്യനാണോ പേരിൽ സത്രുനിജ്ഞനം ധർമ്മത്വാദിനായ രംജാവംഡി പ്രദാനബിച്ചതു്. മുക്കുവനു കിട്ടിയ മത്സ്യസ്വിനിയം ആ കുറംറി സത്രുവതിനെയെന്ന നാമം ധരിച്ചു സൈനന്ത്രവും സൈശലില്പവും തിക്കണ്ടു വളിപ്പുവനു. പിത്രനിഃയംഗ പ്രകാരം അതു കുറ്റക പമികമാരെ തോന്തിയാൽ പുഴ കടത്തുന്ന ഭോപ്പിക്കിൽ എപ്പെട്ടു. അരക്കാലത്താക്ക നാമം അതു വഴിക്കു വന്ന പരാശരമഹാഷി, സിലിന്റും തുടർന്തു കെട്ടതിപ്പിക്കുമാറു് അതുയും സൈനന്ത്രവും വിശ്വ ഞഞ്ച തിള്ളുന്നു കമന്നിയംഗിയായ സത്രുവതിനെയു കുണ്ട കുമമോഹിതനായിത്തീൻ. അദ്ദേഹം തന്റെ അര ലിലാഷം തുരന്നാറിച്ചപ്പേണ്ടും, അതുറീഞ്ഞകരയിൽ നിശ്ചിയാ ഒന്നും ഏകദേശം ചുണ്ടിക്കുന്നില്ലോ, അവരെപ്പോം കാണുന്ന താൻ എങ്ങിനെന്നുണ്ടോ ഈ ശാഖിയുംതന്നു സംശയിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധയാക്കുകയെന്നോ അതു കുറ്റക ചൊദ്ദില്ല. പരാശരൻ, തവഃപ്രഭാവത്താർ, ഉടൻതന്നു മോഹിമപാതമുണ്ടാക്കി ചുറ്റും അനുകാരമയമാക്കി. സത്രുവതിയാവട്ടം, ഈ അത്തിരുത്തുക്കുറിശയാലുണ്ടായ പിന്നുകയാലും, താൻ എപ്പെട്ടുവാൻ പോകുന്നതിനേപ്പറിഃയംത്തു നട്ടു ലജ്ജയാലും അതുകുലയായിത്തീൻ.

“അല്ലയോ, മധ്യാദിനേ, താൻ കേവലമൊരു കുറ്റകയാണോ”. എൻ്റെ ജീവിതം എൻ്റെ പിതാവിന്നു യീനമാണോ. ശ്രവിച്ചനാമായിള്ള ചേച്ചയാൽ എൻ്റെ കുറ്റകംതും നശിച്ചവേംകും. അഞ്ചിനെന്നായാൽ, പിന്നെ താൻ വിട്ടിൽ ചെല്ലുന്നതെങ്ങിനെ? ജീവിതംത

നെ എനിക്കു ഭയ്യമമാക്കിപ്പോകിയോ? ഇതെല്ലാം ചീനി
ചു ഞാൻ ചെങ്ങുന്നതെന്നെന്ന് അവിട്ടു വിധിച്ചു
ചും”

ഇന്തിനെ സത്രവതി പറഞ്ഞപ്പോൾ, തന്റെ ഭൂ
ഷണപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൗക്കപ്പും ഭയ്യ
മാകയിപ്പുന്ന പരാശരൻ സമാധിപ്പിച്ചു. എന്നത്
നെയ്യപ്പു, അതു മത്സ്യഗസ്തിയെ അദ്ദേഹം ഗസ്തി
കാക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾമുതൽ സത്രവതിയിൽ
നിന്നുള്ള സൈരാള്യം ഒരു തോജി നു കൂറംവരു വ്യാവിച്ചു
തുടങ്കി. വരസില്ലിങ്കൽ സത്രചുഡയം ചിത്രീന്ന് അതു
കൗക്ക, അത്തുക്കമ്മാവായ പരാശരനമായണായ ചെ
ച്ചയിൽനിന്നു ശഭ്ദം ധരിക്കുയും, അതു യഴുനാട്ടീപിൽ ത
നെ പ്രസവിക്കുയും ചെയ്തു. കൈപ്പെപണ്ണനന്നായ ശത്രു കു
ട്ടിയാണു മഹംഭരതക്കുത്താവായ വ്യാസൻ. തന്നെ കാ
നോണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നേംപേരില്ലോ വനകെംഖും
നു വരക്കുകാട്ടുന്നു’ അമ്മയെ സമശ്പസിപ്പിച്ചും അ
മായുടെ അനുമതിക്കാട്ടുട്ടിത്തന്നെ വ്യാസൻ തപസ്സി
നാംയി കാട്ടപ്പുകി. കൗക്കപ്പത്തിനു ലോപമുണ്ടാകും
തേതന്നെ സത്രവതി അനുറിന്നുകരയിൽ ചെന്നുചേരു
കയും ചെയ്തു.

•③ മുർഖലൻ.

സത്രവംഡിയും അനന്നുകൾം സംബന്ധിച്ച
നും ധമ്മാത്മാവുമായ മുർഖലൻ അന്നു കിട്ടുന്ന ധം

ന്മാവശ്യങ്ങൾക്ക് വിശദപ്പടക്കിക്കൊണ്ട് കൂടുതലിലും തത്ത്വിക വാണിജ്യം. അതിമിക്കളുടെയെല്ലാം സർക്കരി ക്കയും, അക്കാദിക നേട്ടത്താൽ തുളിപ്പെടുകയും, ഏപ്പോഴും കുമ്ഭത്തിൽ ഘൂംപ്പെടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട് ആ മഹംതപസ്പി ഇപ്പീളുത്തമെന്ന വജ്രം അനുജ്ഞിച്ചു പറുക്കാരെടു ദംരജക്കോടു തുടി ഒരു പക്ഷത്തിൽ കരിക്കൽ മാത്രം അനുവദം കഴിച്ചിട്ടും ഉപജീവിച്ചു. കെട്ടംട്ടു ഡി ശൈവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പാത്രം അരി പക്ഷം തന്റെ മുൻഗവ നേടിവെക്കും. മത്സരം ചെടിത്തു അമോവാ സ്ഥിരിച്ചും പെണ്ണെന്നുണ്ടായില്ലും മുതം അനുജ്ഞിച്ചു പേരു തക്കേയും അതിമിക്കളും പുണ്ണിച്ചും അവശ്യംകൊണ്ടു മുൻഗവ ശരീരസംരക്ഷണം ചെയ്യും. സംക്ഷാരത്തിൽ തും ലോകശപറ്റനായ ഇന്ത്രൻ പേരുക്കാണോടുടർന്നിരുന്നു. പത്രംതോറും വന്ന തന്റെ ഭാഗം മുൻഗവനിൽനിന്നു പതിവും ഡി മേടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വൈശപ്പേരും മുതലായ വരുൺജൈ സംബന്ധിച്ചുള്ള കുമ്ഭങ്ഗം കുലംപോലെ അനുജ്ഞിച്ചും, മനിപ്പത്രിയോടുടർന്നിരുന്നിയ ആ ത്രാവാഹനം അതിമിക്കപ്പെട്ടും സാളുച്ചുപിത്തനായി അന്നം കെട്ടുക്കും. താൻ നേടിക്കുള്ള ആ ഒരു പാത്രം അരികൊണ്ട് ആ നിമ്മത്സരനായ മഹംതമാവും അന്നാനാനം ചെയ്യുന്നത് അതിമിക്കൾനുംകൊണ്ട് വേണാ അന്നം തനിഃയ വല്പിക്കും. അഖിനെക്കുറഞ്ഞ പണ്ഡിതനുംരായ ഒരു ദ വിപ്രനുംരെ ഉട്ടും. ത്രാഗത്താൽ വിത്രുഖനുംരായ ആ മനിക്കുംയി പീണ്ടും അന്നം വല്പിച്ചുകൊണ്ടും. തിക്കൂല തനം ധമ്മിച്ചുനുമംണം മുൻഗവനും കേട്ട ദിഗംബ

രന്നയ ഭ്രംസാവു കൈ നംബി അവിടെ വന്നു. ഉന്നതു നേപ്പാലെ വിള്ളുവേഷനായി പുമാ ചിരിക്കയും വല പല പരക്കുവംകുകൾ പറക്കയും ചെയ്യുകൊണ്ട് ഭ്രം സംഖ്യ മുൽഗലൻറു മുഹിൽ ചെന്ന താൻ അന്ന തകിന്നണ്ണേ പനിരിക്കുന്നതെന്നു ചാരംതു. ആ മുനിക്കു മുൽഗലൻ സ്പംഗതം പറഞ്ഞു പാദ്ധ്യം (കുംഖ കഴുക്കുവും നീളും വെള്ളം), ആ ചൗമീഡി (കടിക്കുവുംനീളും), എന്നു ചൗമീഡി (പുജംദുപ്പം) എന്നിവ കൊടുത്തു സത്യകരിച്ചതിൽപ്പിനെ ഉണ്ടാവാൻ ക്ഷമിച്ചു. ആതിമില്ലതിനായ മുൽഗലൻ വിശ്വേംഫത്തി വനിരിക്കുന്ന ആ താപ സന്നിഡിനം ചെയ്തു. ഉന്നതുകാഡിക്കുന്നലും, ആ ക്ഷമയിതനായ മുനി രസംകുടിയ അന്നെത്തത ശ്രദ്ധയോടെ മുജിച്ചു. വിശ്വേം തീരുന്ന തുവരെക്കും ആ ഉന്നതുകാഡ മുൽഗലൻ വിണ്ടും വീണ്ടും അന്നം കൊടുത്തു. കുവിൽ ചേരു മഴവൻ ഉണ്ടതിന് തുടർന്ന് ഉള്ളിപ്പുത്തെ തന്റെ ദേഹത്തിൽ തേച്ചു ഭ്രംസം വും അവിടെനിന്നു പോകി. മുൽഗലൻ ക്കാനും കുട്ടാക്കായി നേടുന്ന ധാന്യംവശേഷങ്കുണ്ടു് അട്ടത്തവ ക്ഷുദ്രതക്കു തനിക്കരയി ആ ഹാരം തയ്യാറാക്കി വെക്കുവേ, അപ്പുംഴിം ഭ്രംസംവും അവിടെ വന്നു. എന്നിട്ടും ആ മുനി ആ അന്നം മഴവൻ മുജിച്ചു തന്റെ പഠ്ടിക പോകയും ചെയ്തു. മുൽഗലന്നും ആ ഹാരമില്ലാതെയാക്കി. വിശ്വേംഫത്തിത്തന്നെ ആ ശ്രൂവാക്കുന്ന വിണ്ടും ധാന്യംവശേഷം നേടിവന്നു. വിശ്വേംകുണ്ടു് മുൽഗലനും വികാരമൊന്നും ഉണ്ടാക്കിപ്പു. കുറംധമേ മാത്സയ്യും

മോ നിന്മയോ സംഘര്ഷമോ അട്ടേലുതെ ബാധിച്ചില്ല. കൃഷ്ണപുരീക്കെട്ടു ധാരാവശ്വം നേടി ദാരാന്തരാട്ടം പുതുനാരാട്ടം തുടി ഉപജീവിക്കുന്ന മുൻഗവ നിം ഹാരനായിത്തിന്നിട്ടും പ്രശംസനയിത്തുന്ന വർത്തിച്ച. ഭൂപാസംവാക്കട്ട പക്ഷംതോറുമായി ഒരു പ്രാവല്ലൂരു തുനിശുചനായി വന്ന മുൻഗവ നേടിവെച്ചിട്ടുള്ള അന്നുമല്ലോ ലജിച്ചു് ആ മുനിസത്തുന്നുന നിരാഹാര നാക്കിത്തിക്കുണ്ടായി. ഇതുവും ദോഷിച്ചിട്ടും മുൻഗവ മനസ്സു് ഇഷ്ടകിയില്ല. ആ ഇതുംതന്മാവിശ്വാസിനിൽ ലമനസ്സു് കണ്ണട ദിവ്യാ സംഖ്യു് എറംറും ഫീതനാഞ്ചി അനന്തരമിച്ചു് :—

“എ മുൻഗവ, ഭവാനുപ്പാലു മാത്സത്തുചീ ലാനായ ദാതാവു് ഇം ലോക ശതാഭി വേദനയാക്കില്ല. ഡ മുഖാഭാധത്തു കെട്ടക്കുന്നതംണു വിശദു്. വിശദു് വഴി നാൽ ദൈയങ്ങം നശിക്കും. ഏനാൽ, വേം നിംബാഹ രനായിത്തിന്നിട്ടും ധന്മാഭാധം കെട്ടകയാവട്ടു തന്നെ തും നശിക്കയാവട്ടു ചെജ്ജിട്ടില്ല. റസ്റ്റാബ്ലു അവാസ വിച്ഛുകെടംബിരിക്കുന്ന നംബു് എപ്പുംഡിം റസ്റ്റാബ്ലുതു നു കൊതിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും. ഭവാൻ ഇത്രിയങ്ങൾക്കു നിയന്ത്രിക്കയാൽ, നാവിനു് അടിമല്ലേട്ടു ചെന്നു് അധ ധന്മത്തിൽ പതിക്കാതായി. ശത്രുഹാരമണം പ്രംബനം അഡാരം. ആ പ്രംബനന്തയും ഭവാൻ ഭൂടക്കിനിത്തി തിരിക്കുന്നു. ചവേലവും വിനുത്തിക്കാം പ്രാസമേറി തയ്യമാണു മനസ്സു്. വേം തവസ്സുകൊണ്ടു മനസ്സിനേ ആം ഇത്രിയങ്ങളും എക്കാറുമാക്കി നിത്തിയിരിക്കുന്നു.

എറുവും പണിപ്പെട്ട് നേടിയതിനനുഭൂതി തുടി അഡാന കെട്ടക്കുന്നതു വച്ചിയ കാഴ്ചയാണ്. അതു കഴും വേംനു തോന്ത്രിടില്ല. ധരംംചീതമായും കുമ്മ ഒരെള്ളും വേംനു സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വേംനുമായുള്ള ചെച്ചുകാൽ ഞാൻ പ്രീതനം അനുഗ്രഹിതനമായി. ഈ ത്രിയനിഗ്രഹം, ദയയ്ക്ക്, ശമം, ശയ, സാന്ത്വന, ധർമ്മം എന്നിവ വോന്തിൽ ഉറച്ചുനില്ലോനു. വേംനു സപ്രകമ്മഖൈകാൽ ലോകപ്പൈക്കു കീഴടക്കി പരമഗതി യെ പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്നു. അമേരേ, വേംനുമായും മഹത്തായ ദാനശീലതയെ സപ്രദായണസികർ ഇതാ പുക്കരും സുപ്പത്രനായ വോന്തി ശരീരത്തോടുടർന്നിരുന്നു തന്നെ സപ്രദായതെ പ്രാവിക്കും”.

ഭവ്യാസംവും ഇതിനെ അഭിനന്ദിച്ചു കഴിഞ്ഞു ഉത്തരവും വിമാനത്തോടുടർന്നിരുന്നു ദേവക്കുന്നതിൽ ദേവക്കുന്നതിൽ ദുർഗ്ഗാവും ദിവ്യഗന്ധങ്ങളാം തുടിയ ആ വിചിത്രമാം ഇഷ്ടവോദ്ദേശ എന്നും ചരിക്കുവാൻ കഴിച്ചുള്ളതാണ്.

ദേവക്കുന്നതിൽ — ഇംഗ്ലീഷ് വിമാനതയെ വേംനു സ്വന്തം കുമ്മ ഓരോക്കാൽ നേടിയിരിക്കുന്നു. പരമഗില്ലിയെ പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്ന വോന്തി ഇതിൽ കയറാം”.

മുരുഗലൻ — “സപ്രദായണസികർക്കുള്ളിൽ മുണ്ടാക്കാം എൻ്റെല്ലാമാണെന്നു് എന്നിക്കു കേൾക്കേണമെന്നാണു്. അവക്കുള്ള തിപരമുണ്ടാക്കാം ധർമ്മനിശ്ചയങ്ങളിലും എൻ്റെ കൈക്കെടുവാണു്? സപ്രദായത്തിൽ എന്തു സുവാണായുള്ളതു്? അവിടെ എൻ്റെല്ലാമാണു് ചേരുംജുംബാം സത്തു

അംഗ തന്റെ എഴുപത്ര വാക്കുകൾ വരയുവാൻ ഇടയായാൽ അവർ മിറ്റേഷ്യായിയെന്ന കലിനന്നാർ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മിറ്റപ്രത്യേക പുസ്തകിച്ചുകൊണ്ടുണ്ട് എന്നോട് ഇതും ചോദിക്കുന്നതു.

പേരുള്ളതിനു—മഹായി, അഞ്ചുഖിയായ വോൺ ബുള്ളമാനിക്കാത്തക്കു ഉത്തമമായ സപ്രസുവത്തു പ്രാപിച്ചിട്ടും അതിനെപ്പറ്റി മുഖ്യമാന്നപോലെ തണ്ടിച്ചുനിഛ്വുന്നതെന്നെങ്കിൽ? എറാവും ഉയരോ നിഛ്വുന്ന ലോകമാണ് സപ്രം. ഏനും സത്യവമ്പത്തിൽ ചുവിക്കുവർ വിമാനസ്ഥരായി മേഘാട്ടക്കുന്ന് സപ്രംത്തിൽ ഒച്ചപ്പും. തവസ്തീയ തവിക്കാത്തവരോ യജരം ഒച്ചയും തവരോ സത്രം പരായംതവരോ ശത്രൂക്കുഖ്യം ഇല്ലോതവരും സപ്രംത്തിൽ എത്തുകയില്ല. ധർമ്മാത്മാക്കളിലും ഭിത്രന്ത്രിച്ചുനായം ശമദമസന്ദൈനാരാധ നിമ്മത്സംഘായം ഭാന്യമംരത്താം, സമരവിരുദ്ധാധ ശ്രൂരാഘവം സപ്രംതെ പ്രാപിച്ചും. ശമദമാതമകമാധ ശ്രൂരജ്യമം തുടെ അചരിച്ചു സഞ്ചാരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു. പേരുണ്ട്, സംഖ്യാംഡ, സന്ധ്യാംഡ, അസുരസുകർ, മഹാശികൾ എന്നിവരുടെ അലവയും തുംബായി ചേരുവേരു അരനോക്കവിധം ഫേറുകയെങ്കിൽ. അതു ശ്രൂരജ്യലോകങ്ങളിലും തേജോമയങ്ങളിലും സർവ്വകംസന്ധും സ്വാംഭവിക്കുന്ന ശോഭിക്കുന്നവയുണ്ട്. മൃഗത്തിമുഖ്യായി ഒരു യോജന മേൽപ്പുംപും മേരവയ്ത്തതിലാണ് നന്ദനം മിതലായ പേരവാള്ളാനുണ്ട്. അവിടെ പുസ്തകമുണ്ട് *

കത്താകൾ സദം വിഹർിക്കുന്നു. സപ്രേഷിക്കിൽ വിശ്വേഷം ദായകമോ വാട്ടമോ ഉള്ളിട്ടും കൂടിരോ ദയമോ ഉണ്ടാകുകയില്ല. ബീഡൈസമോ, അറ്റഞ്ഞമോ ആ യ യാത്രംനും അവിടെയില്ല. സപ്രേത്രു മനോ അഖശാസം പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്നു. സപ്രേത്രു സുവസ്ത്രും ഒരു കിട്ടുള്ളതാണ്. കംതിനും കംബിനും ഇന്ധം ചേശ്ക്കുന്ന ശമ്പും മാത്രം അവിടെയെന്നും കേൾക്കുകയുള്ളില്ല. ശേം കുമോ ജുമോ സ്കൈറ്റുമോ കരപ്പിശോ അവിടെയെന്നും മില്ല. ഇവിടെന്നും ലോകത്തിലുണ്ടും സപനും സുകൃത കമ്മഹലത്താൽ മനസ്സും ഏതുന്നുതും. അവിടെ ചെന്നാൽ ശാരിരം തേങ്ങോരുപമംയിത്തിരിക്കും. മാതാപിതാകൾ ചെങ്കു കമ്മത്താലപ്പോം സപനും കമ്മത്താലാണു മനസ്സും സപ്രേത്രോക്കെത്തെ പ്രാപിക്കുക. അവിടും വിധിപ്പും ദിന്ധുസും മഹിതും പുശ്ചും അണ്ണു വാഴുന്നവക്കുടെ വരുത്തിൽ പൊടി പറുകയില്ല. പുമാല കുടി ദിവ്യശാസം ചേന്നു മനോധരമായി ശോഭിക്കുന്ന തല്ലാതെ കരിക്കും വാടകയില്ല. ഇതും ഇതുരുത്തിലും ഇ വിമാനങ്ങളിലും ആ സപ്രേത്രം ചികർക്കുണ്ടും. ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രാൻസ്, മേരിംഡൻ, മംസാംഗം എന്നാവയെന്നും ചേരാതെവരു സപ്രേത്തെ പ്രാപിച്ചു സസ്യവം വാഴുന്നു. ഇ ദിനെന്നും ലോകത്തെ കൂടിനാതെ ഇവയുടെ മീതെങ്കിലും കി മുന്നാസന്തുഷ്ടിയും ദിവ്യലോകങ്ങൾ വേരെയുമുണ്ടും മുപ്പിലുംതു, ശുഭ ദിനും തേങ്ങാമന്നുംതുമായ ശ്രൂംമന്നാലോകങ്ങളിലും സപനും ശ്രൂക്കമ്മങ്ങളായ പരിപൂരിതനുംരായ മഹാപിക്കളിലും അവിടെ ചെല്ലു

ക. മരറാൻ ലോകത്തിൽ ദേവന്മാരുടെ ദേവതകളായ ആളുകൾ പാക്കിന്. അവരുടെ മിത്രയുള്ള ലോകത്തിൽ ദേവതകൾ യാഗം ചെയ്യും. ഈ ലോകസാമൈപ്പിം സ്വപ്നം പ്രഭ്രാംജിയി, സർക്കാർമാരുളിം നൽകുന്നവയാണ് അംഗീഡീക്ഷനവയാണ്. അവിടെ വാഴനവക്സ് സ്കൂളി വിഷയമായ താപമേം ഏറ്റവും കുറവും കുറഞ്ഞുള്ള ഒരു മേം ഇല്ല. അതുതന്നേജനനാരംഭ ശരവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ക്ഷേക്ഷണങ്ങളും വർഷക്ഷേന്നതു്. എന്ന ദിവ്യത്രാവനാരപ്പുര വകും അംഗീഡീരികളാണ്. സനാതനനാരംഭ ആ ദേവ ദേവന്മാർ എന്നം ആനന്ദക്ഷേനവരാണ്. ശരവം കരിക്കലും സുവാത്ത തേടേണിവക്കനില്ല. കല്ലും മാറ്റ ബോധം അവർ മാറ്റക്കയില്ല. ഇം, മൃത്യു, മഹം, പ്രീതി എന്നിവയാണും അവക്കില്ല. സുവിശ്വസ്ത്രങ്ങളും റാഗ ദേപശ്വസ്ത്രങ്ങളും അവരും ബാധിക്കാനില്ല. ഈ വാദഗ തിരുത്ത ദേവന്മാർപ്പോലും കാംക്ഷിക്കുന്നു. പാമ സിഖി ശുക്ഷം എഴുപ്പുത്തിൽ പ്രാപിക്കാവുന്നതല്ല. കാമവാ നംക്ഷ്' അതു് കരിക്കലും ലഭിക്കുമില്ല. വിധിവുംകൂടായ ദാനങ്ങൾക്കുണ്ടും ശ്രേഷ്ഠനിയമങ്ങൾക്കുണ്ടും പണ്ഡിതന്മാർ മുപ്പുത്തിമുന്നകേടി ദേവന്മാർക്കുള്ള സ്വ ഭാഗത്ത് പ്രാപിക്കും. ദാനകുത്തമായ ഈ സന്ദേശത്തി വേം സന്ന്വദ നേടിയിരിക്കുന്നു. തപസ്സുകൊണ്ട്' ഉ അപലിക്കു വേം സുകൂതത്തുനൽ നേടിയ ഈ സി ലിന്ന കൈയേറംബും. നാനാലോകസാമൈപ്പിയും അവ യുടെ മുന്നാദ്ദേശിയും സ്വപ്നംസവഭത്തയും വരാറി ഞാൻ പറഞ്ഞവല്ലും. ഈ സ്വപ്നത്തിലെ ദേപശ്വസ്ത്രം എ

നേതാക്കാഡമിയാണ് പറയാം. മേരിയിൽവെച്ച് ഏതേ
രു കംണ്ട്സ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ അവയുടെ ഫലങ്ങൾ മാ
ത്രം സപ്രദാതിൽ ചെന്നാൽ ഉജിക്കും. സപ്രദാതിൽ
വസിച്ച പുതിയ കൂൺദാഡ്രാം ചെയ്യുവാൻ കഴിക
ക്കില്ല. പുത്രക്കമ്മലത്തെ മുലക്കേട്ടപിംചെയ്യു് അന്നെ
പിംകൈയാണോ അവിടെ ചെയ്യുന്നതു്. അതു ദോഷമാണ്
ബന്ധാണോ എന്നറി മതം. ഫലങ്ങൾ ഉജിച്ച കഴി
തെവന്നു സപ്രദാതിൽനിന്നു പതിക്കും. സുവ സന്ധുഞ്ഞ
ചിത്രനാരാധി വാണിവന്നവർ ചെട്ടുണ്ടു പതിച്ചുവോ
കുന്ന. ഇനി മാറ്റായ ദോഷമുണ്ടോ. തംഭേലോക്കാക്കു
ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ ഉപരിലോകംഛളിൽ പാക്ക
ന്നാവക്ക് തുടക്കലംയുള്ള ലീഞ്ചുറുക്കണ്ട സന്ദോഹംകെട്ട്
പരിത്വിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമോഹം ബാധിച്ചുംതു അവൻ
പേരം ദിശേരും അരഗ്രുചിയംകും. അദ്ദേഹം അവൻ അര
ണിഞ്ഞിട്ടുള്ള പുഞ്ഞർ വംടിത്തുടങ്ങും. അതു കണ്ണാൽ,
തനിക്ക് താഴെ വീഴേണ്ട കാലമായിരുന്നാറോ അ
വൻ ദയപ്പെടും. ആധിലോകംവരു ഇം ദാക്കനാഡോഷ
ങ്ങൾ കാണും. സുകൂതികളായ മനസ്സുകൾ സപ്രദാലം
ക്കത്തിൽ അസംഖ്യം മുണ്ണങ്ങളുണ്ടോ. അവർ സപ്രദാ
ത്തിൽനിന്നു പതിച്ചുംലും അവരിൽ വേരെ മുണ്ണങ്ങൾ
പരിശോഭിക്കും. ഗ്രേച്ചവിചാരങ്ങൾക്കുണ്ടോ അവർ മ
നസ്ത്രയിട്ടു പിംകൈകയുള്ളൂ. മനസ്ത്രലോകത്തിൽ അ
വർ മഹംഘരാനാരാധി സുവികളായി ജീവിക്കും.
എന്നുംതു അവക്ക് ധന്മാന്വേംധമില്ലുംതെവന്നാൽ അ
വർ അധികമംത്രത്തിൽ പതിച്ചുവോകും. ഇമത്തിൽ

ചെയ്യുന്ന കമ്മ്ണഡർഫ്റ്റീസ് ഫലമെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് ഇജി കുവററുള്ളവയരണും പരലോകത്താൽ. ഈഫലേംകും കുമ്പുമിയും പരലേംകും ഫലപ്രാപ്തിയുമാണോ.

മക്കാലൻ - സപ്രൃത്തിനാല്ലെങ്കിൽ മഹത്തായ ദോഷ ഒപ്പം ഇന്നിന്നുവയ്യാണെന്ന ഭവംഗം പരഞ്ഞുവല്ലോ.. തീരെ നിർദ്ദോഷമായി വല്ല ലോകവുമാനങ്ങൾക്കിൽ അതു് എത്താണെന്നു കേട്ടാൽ കൊള്ളില്ലോ.

ദേവക്ഷീതക്ക്—മുഹമ്മദുക്കത്തിനെന്നു ഉപരിയംകും പരമ മംഗ വിജ്ഞപ്പിം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തുല്യവും സന്നാ തന്നവും ജ്ഞാനത്തിമംഗലം പരമ്പരയുമാനമാണു് വിശയംത്വംകുഴുയ പുരാഖമാക്കു് അവിടെ ചെല്ലംവത്സ്യം. പംബം, ലോഭം, ക്രൂര്യം, മോഹം, ഭ്രാഹംം എന്നിവയാൽ പീഡിതരംഗവക്കു് അതു ദലം കും അപൂർവ്വമാണോ. നിമ്മമന്മാക്കം, നിരമകാര നമ്മാം നിന്ത്പരപ്പമായം, ഭിത്രേന്നുകയന്നമായ ധ്യാ നദേശവരന്മാർ മാത്രമേ അവിടെ ചെല്ലുകയുള്ളൂ. ദുരം ചോദിച്ചതിന്നെല്ലാം തൊൻ മറുവട്ടി പരഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. സാധുവായ ഭവംഗം കെട്ടം വൈകിക്കാതെ സദയം പുറപ്പെട്ടാലും.

ഈതെല്ലാം കേട്ട മനിക്രൂഷനായ മക്കാലൻ മുഖിപ്പുവുകും അതലേംചിച്ചതിൽപ്പുണ്ടെന്ന ഇഷ്ടിന്നു പരഞ്ഞു:—

“അോ, ദേവക്ഷീത, ഭവംഗം നമസ്കാരം. ഭവംഗം ഇ പ്രശ്നപോശി, പോകിക്കൊള്ളുക. മഹാദോഷത്താൽ ചേ നും അ സപ്രൃദ്ധസ്വംകാണ്ട് എനിക്കു കുംതുമെണ്ണമി

ശ്രീ. സപ്രൃതിയിൽനിന്നു പതിക്കണംവിവരം അവിടെ തൊന്തരം നിവാസികൾക്കു മഹത്തും ദിവ്യവും ദാങ്കനം യ പരിഞ്ചപവുമുണ്ടോക്കും. അതുകൊണ്ട് എന്നും അതു സപ്രൃതി കാമിക്കണില്ല. എവിടെയേയാൽ ശോകമോ പ്രമയേം ചംഡില്ലുമോ ഉണ്ടാകയില്ലേയോ അതു സ്ഥാനത്തെ പ്രചിക്കാൻ എന്നും എക്കാരുചിത്തനായി അ മിച്ചകൊള്ളണം”.

ഈ മറ്റൊരു കേടു പേരുതന്നു തിരിച്ചുവോയി. അന്നനു കിട്ടുന്ന ധനമുംവശേഷംകൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുന്ന ധമ്മാത്മാവായ മിക്കൾവർ ഉത്തമമായ ശമത്വത്തെ പ്രാപിച്ചു. സൗതിരേയയും നിന്ദയേയും അദ്ദേഹം ഒക്കപോലെ കുറ്റാ. മണ്ണിനും കല്പിനും പെംബിനും തമ്മിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്രദാസമില്ലുംതായി. ത്രാഖണ്ടുനുയോഗം ശത്രായും അ മുനി യൃംഗനിജ്ഞനായി: യൃംഗനുയോഗം കൊണ്ട് വൈരാഗ്യം പാഠിക്കുന്നു. മുഹമ്മദുന്നും നേടി മിക്കൾവർ നിന്ത്യാനാലക്കുന്നും ചേന്ന് ശംഖപത്മായ പരമാനിലിയേ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

ന്ന. ധൂംധൂമാരന്ന

ഉത്തരക്കന്നു വിനൃതനായ മഹാഷി മരണിയമം യ മഴയുന്നപരമത്തിൽ ചംത്രകൊണ്ട് വിജ്ഞ പിന്ന പ്രാംഭിപ്പിക്കാവാൻ ബഹുകംലം സുക്ഷിരമായ തവണ്ണിയും എഴുപ്പട്ട്. കടവിൽ, സംക്ഷാരം ശേഖരാൻ സംപ്രിതനായി അതു താപസന്നം മുഖിയി എഴുക്കുമ്പുണ്ടി. വിജ്ഞ

വിനെക്കേണ്ടോ ഉത്തകൾ കേരളപ്പും നേറ്റത്രേവ
ജീ:—

“സുഖംസുരന്മാരം ദംനവന്മാരം ഉമ്പല്ലേടയു
ം സർപ്പപ്രജകക്ഷേയും, സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളായ സർപ്പ
തെരയും, വേദ്യമായ ശ്രൂമദ്വൈതങ്ങളേയും മചംപ്രതി
യംയ അവിട്ടന്മാരം സ്വാഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിട്ടതെ
ഴിന്ത്യും ശ്രൂകാശവും നേരുങ്ങൾ സ്വന്തുചരുന്നും, നി
ഡപാസം വാളുവും, തേജസ്സും അശ്വിയും, കൈകകൾ തിക്ക
കളിം, ഉടിം മഹംസമുദ്രവും, തുടകൾ പാർത്താളിം,
പാശം ഭ്രമിയും, രോമങ്ങൾ കാഷയികളുംബാണ്. ഇതും,
ചരും, അശ്വി, വക്കാൻ തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരം എല്ലാ
അസുരന്മാരം, മരാല്ലുംവകം നിന്തിക്കുടിയ വി
വിധാന്മോത്തും കീൽത്തിച്ചുകൊണ്ട് തൊഴതുനിഛി
ന. ഭവനേശപ്രാന്തം അവിട്ടനു സർപ്പത്രങ്ങളിലും വൃം
പിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹംവിന്തുന്മാരം മഹാമനികളുമായ
യോഗികൾ അവിട്ടതെത്തതനെ സൗതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
നു. അവിട്ടനു സന്ദേശിച്ചും സപ്രസതയും അവി
ട്ടനു കോച്ചിച്ചും മഹാദയവും ഇശത്തിനു നേരിട്ടം.
യെങ്ങെൽ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പുരഞ്ചോതമന്മാരു അ
വിട്ടനു മാത്രംമായുള്ളൂ. ദേവന്മാർക്കും മാനവന്മാർക്കും മറ്റു
സർപ്പത്രങ്ങൾക്കും സ്വവം നൽകുന്നതും അവിട്ടന്മാണ്.
കൂനു കംലടികൊണ്ടു കൂനു ലോകതെരയും അവിട്ടനു
കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. സമുദ്രന്മാരായ അസുരന്മാരു നി
ഗമിച്ചതും അവിട്ടന്മാണ്. അവിട്ടതെ വികുമംകൊ
ണ്ട ദേഹന്മാർ പാമനിപ്പാനതെ പ്രംപിച്ചു. മഹാശി

തിയായ അവിട്ടന കോവിക്കുകകാണോ ലൈംഗ്രേറു
നാർ വരംജിതരംകയും ചെയ്യു. സപ്തഭ്രതാജ്ഞിദേശും ക
ത്താവും വികത്താവും അവിട്ടനാണ്. ദേവനാർ അവി
ടത്തെ അതരംധിച്ചിട്ട് എല്ലാപ്രകാംതവിലും സവി
ക്കണം.”

വിജ്ഞ--എഡോ ഉതക്ക, തൊൻ സംപ്രീതനായി; നീ വ
രു വരിച്ചുകൊള്ളുക.

ഉതക്കൻ--പ്രദിവും ദിവും ശാശ്വതനാം ഒഗൽസ്യു
പ്പുംവും സംക്ഷിപ്ത ചുങ്കൾമായ മരിക്കയ് തൊൻ
നെരിൽ കാണാകയാംയ അതു വരംതന്നെ ഏറ്റവിക്ക ഒ
തിയായി.

വിജ്ഞ--ലേഡോ ചേരാത്തെ ക്ഷതിഡകംണോ സാഹമനാ
യ നിന്നിൽ തൊൻ പ്രീതനായിരിക്കുന്ന.എന്നിൽനാ
നു നിശ്ചയമായും നീ വരു വാങ്ങേണ്ടതാണോ.”

ഉതക്കൻ--ഒഗലംനേ, പുണ്യരികാക്കാനായ അവി
ട്ടനോ എന്നിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടിണങ്കിൽ, എൻ്റെ ബു
ദ്ധി എപ്പുംഴും ധമ്മം, സത്രും, ഭക്തം എന്നിവകിൽ
ഇരച്ച നിശ്ചിലംരാവണം. തൊൻ അവിട്ടതെ പരമ
ഭക്തനായിത്തീരകയും വേണും.

വിജ്ഞ--എഡോ, മ്രൂമണം, എൻ്റെ പ്രസംഗത്തായി,
നീ പ്രംതമിച്ചതുപേംലെ സംഖ്യിജ്ഞം. ഹോഗം ആ
കാണിച്ച നീ ദേവതുല്യനായി വന്ന ഗ്രനുലോക്കുത്താം
നാവേണ്ടി മഹത്തായ കാഞ്ഞം നിൽക്കിക്കും. ലേം
ക്കുണ്ടെങ്കിലും നാശിക്കുംവേണ്ടി ധൂംധൂവെന്ന വേരാ
യ മഹാസുന്ദര ഫോറതപ്പറ്റിയ തപിച്ചവകന്നണണ്ട്.

അവരുടെ അതാണം കൊണ്ടെച്ചുകയെന്നും എന്നും പറയാം. ഇക്കപ്പോക്കുംശത്തിൽ അജിതനും വിഞ്ഞവാനും മായി ബുദ്ധിശ്രദ്ധനും വിവ്രംതനായി കൈ രാജം വുണ്ടായിവരും. അതു നബപതിക്കു കുവലാശ്രൂപത്വം ഏതു വിനൃതനായി കൈ പുതുനിംഭാക്കം. തുച്ഛിയും ദാനനുമായി വളരുന്നു മംകീയമായ യോഗബന്ധത്തെ തന്ത്രംപിച്ചു് അതു പഠത്തിവോത്തമനായ കുവലംശ്രൂപത്വം ബുദ്ധിശ്രദ്ധയായ നിന്മാർ ശാസനത്താൽ ധൂംധൂമം നാഡിത്തീയം.

ഈതു പരഞ്ഞു വിജ്ഞ ശ്രാവംഖം ചെണ്ണ.

ഇക്കപ്പോക്കുവിന്നശ്രൂപം പാമധിന്മാത്മാവായ ശശാ തന്മ ഇംഗ്ലീഷ് മഴുവൻ നേടി അരയോല്ലായിപ്പാതിയായി വാണം. ശശാപിഡൻറ ദായാദനാണം വിഞ്ഞവാനായ കുക്കൽസ്ഥാപനം. കുക്കൽസ്ഥാപനം പുതുനായ ശ്രാവനസ്സും അരണഹസ്സും പുതുനായ പുതിയും, പുതിയുതുനായ വിശശശ്രപനം, വിശശശ്രപചുതുനായ അന്തിയും, കോടി നൂറുനായ യുവനാശപനം യുവനാശപുതുനായ ത്രും വനം, ശ്രൂവപുതുനം, ശ്രൂവസ്സുരിയുടെ നിംബംതാ വുമായ ശ്രൂവസ്സുകൾം അരയോല്ലായെ പഴിക്കവഴിയം ദി രീച്ചു. ശ്രൂവസ്സുകൾം ദായാദനാണം മഹംബന്ധനായ ബുദ്ധിശ്രദ്ധപരം. ബുദ്ധിശ്രദ്ധപരം പുതുനായി ആനിച്ചു കുവലാശ്രൂപത്വം ഇരുപതേതാരായിരും മക്കളുണ്ടായി. ശ്രാവ ശ്രാവനസ്സും വിശ്രാംകശലനായം ബുദ്ധവന്നായം ദിരാസ ദന്മാതമാണം കുവലംശ്രദ്ധനാവട്ടു, മുണ്ണണ്ണശ്രൂപക്കാണ്ടു പിരാവിനാക്കാരം ഉയന്നനിന്നും. കുലമായദ്ദും

രാജുവും സർപ്പസന്ധത്തും ക്രാനം ഉതക്കചനം ഡാന്റിക് നമായ പുത്രൻ ഏല്ലിച്ച ബുധൻശ്രീജാവു താഴോംവ നത്തിലേക്കെ പുരപ്പെട്ട്. ഈ പുത്രനാാതം മഹാതേജശ്ശ സ്വപ്നി യും അമേധാവമംവുമായ ഉതക്കാൾ കേട്ട് ശ്രീഡിവാലഭ്യ യിൽ ചെന്ന നാംസ്രാഷ്ട്രനായ ബുധൻശ്രീജാവു തട എന്തു:--

“ഭവംഗൾ കിൽവുകമ്മം രജ്ഞാമംണം. അതു വേംൻ ചെയ്യുന്നു. വേംഗൾ പ്രസാദത്താൽ ഇംഗ്ലീഷ് പർ ഭ്രാഹ്മിനരായി വാഴുന്നു. മഹാത്മാവായ ഭവം ഗൈര രക്ഷയിൽ ഇം ഭ്രാഹ്മി നിങ്കുള്ളായി വത്തിക്കുന്നു. ശ്രീ ഷിനൈയുള്ള വേംൻ ഇപ്പോൾ കംട്ടിലേക്കെ പോകയല്ലോ വേണ്ടതും പ്രജാപാലനത്തിൽ തന്നെ മഹാത്മായ ദ മം കാണുന്നുണ്ട്. അതുകും ധനമം വന്നവാസത്തിലിപ്പു. അതുകൊണ്ട് വേംഗൾ ബുദ്ധി ഇം വഴിക്കല്ലോ തിരി യേണ്ടതും. പ്രജാരക്ഷാന്തരുല്പായ ധനമം ഒരാറോധിലു മില്ലുന്ന വേംൻ അരീഡയണ്ടാൻണ്. വണ്ടവണ്ണേ തുട തി റാജഷ്ഠികൾ ആ ചപിച്ചുവരുന്ന ധനമംനുതും റം ഇംവിനാൽ രക്ഷിക്കേണ്ടുന്നവരാണ് പ്രജകൾ. ഭവാൾ അവരെ രക്ഷിക്കുന്നു. ഏനിക്കും ഇപ്പോൾ നിങ്കും ത പല്ലുചെയ്യുവാൻ കഴിയാതെന്നുണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നതും. നിന്നുപരാന്ന മര്യാദപത്തിലാണ് ഏനിന്റെ ശ്രദ്ധമം. അതിന്നാരികെ ഉണ്ണപാപകവയന്ന പോരു ബുദ്ധിയോ ഇംവിന്നീസ്റ്റുള്ള ക്രൈ മന്ത്രകംട്ടണ്ട്. അവിടെ മധു കൈടക്കുത്തുനായ ദുംധു അന്തർഭൂമിയിൽ വാണിവരു നും. ആ ദാനവേദ്രൻ മെംപ്രേം പാരാന്നും മഹംവീ

ഞ്ചവരംകുമരമാണ് അദ്ദേഹത്വവിനുമാറ്റാ കൈപ്പന്നതിൽപ്പിന്നീട് വെംസ തുച്ഛവംവനത്തിലോകം പോകം. ലോകപിന്നാശത്തിന്നായി പാരഞ്ഞവപ്പുംചെച്ചു മണ്ണിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന അവൻ മുന്ന ലോകങ്ങൾക്കും ഒരു യക്കരന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ ലോകപിതാമഹന്നിന്നിനിനാശ നേടിയ വരത്താൽ ഒവഞ്ചാനവന്നാശം യക്കരാക്കുന്നാശം പന്നഗശസ്യവ്രൂപംക്കും അവലുപ്പുനാണ്. അവനെ വെംസ നശിപ്പിക്കുന്നും. അതിന്നിന്നും വെംസ മംഗളമുണ്ടുകും. വൊന്നെല്ലറ ബുദ്ധി മറ്റുവഴിക്കപ്പും ചെപ്പേണ്ടതും. അതു പെട്ടെന്നെന്നുണ്ടുന്നതം യാൽ അവുംവും ശാശ്വതവുമായ മഹംകീർത്തി വോന്നുണ്ടുകും. മനാർക്കടലിന്നനടച്ചിൽ അന്തർഭൂമിയിൽ കിടക്കുന്ന അതു ആളും കുംഭാ വശം, കഴിയുന്നോമാ കുംഭം വിശ്രാംമുണ്ടുകും. അപ്പോൾ വന്നങ്ങളും ശശല്ലങ്ങളും തുടി ഭൂമി മുഴവൻ കുല്ലും. അതു എന്നും സവാളുവാൽ ഉണ്ടെന്നുവൊടിയുകയും സമ്പ്രതു വരുന്ന സുത്തുമാള്ളുക്കുയും മണ്ണും. ഭക്ത്യമാവട്ടു ഏഴ് നംബാ വരുത്തിലില്ലോ. ഷുക്കലൻ വോരിച്ചിതറി അതു നിശ്ചാരം പാരഞ്ഞമാണി ജപലിക്കും. അതുകുംനാട്ടേ അവിടെ എന്നിക്കു സപ്രതം അതു ശ്രൂതി മത്തിൽ പാക്കുന്നതിനു കഴിയുന്നില്ല. ലോകമിത്തത്തിനു വേണ്ടി അതു ശശല്ലുന്ന വോന്നു കുംഖുണ്ണം. അവൻ നശിച്ചുകുയും ലോകങ്ങൾക്കും സപ്രധാന കിട്ടും. അവനു നിറുമ്പാ കുമ്പന്നാശ എന്നുവും വോന്നെല്ലറ അപിപ്പംയും. വോന്നെല്ലറ തജസ്സു സപ്രതേജസ്സുകുംനാട്ടേ

വിള്ളുകൾവാൻ വല്ലിപ്പിശം. അതിനെ ചെയ്യാമെ നേ ശൈഖർ എറിക്കു വരും തന്നിട്ടുണ്ട് എ രംഗ നായ മഹാസുരനെ ദയിക്കുവാൻ ചെലുന്നവനിൽ ദ റാസത്താശ ചെവുള്ളു ബേജുള്ളും ശുന്നങ്ങിച്ചേരുക്കുമെന്നും നേ വരും. ഫോക്കറിൽ അതിട്ടില്ലെന്നുമുണ്ടു എ തേജുള്ളി നെ ധരിച്ചുംകൊണ്ട് ഭോഗ് രംഗപരാക്രമനായ എ ചെത്തുനെ കൊന്നാലും. മഹാത്മജസ്വിശായ ധുംധു വിനെ ശരംഭതേജുള്ളുകൊണ്ട് കു നുറഞ്ഞു കുതിപ്പും ലും ദഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ടുനും ഭവാൻതന്നെ ഇരുന്നേണ്ണുമെന്നു പറയുന്നതു്.”

സുഖദശപരൻ:—അല്ലെന്നു സ്വാധീനാത്മക ഭവാന്തർ ഇള വാത്ത പുശിലംകുളിപ്പു. ഏന്നും ഷത്രുനായ കവലാശപരൻ യുതികാരം ക്ഷിപ്രകാരിച്ചും നിസ്തൃഖവി ത്തുവാനമാൻം ഭവാനു ഭേദങ്ങൾനെല്ലാം അവൻ തിച്ചുശായും ചെയ്യും. പരിശയാർക്കുള്ളായ ത്രംബ ത്രംബാരാട്ടുടി അവൻ ഭോഗ് നിന്മോഗിക്കും. മാതൃ ചെങ്ഗുവാൻ ശക്ത ചാംബൻം. ശ്രൂം കൈവിട്ട് ഏന്നു ഭവാൻ വിട്ടുള്ളുംനാം.

അതും ഉത്തകാർ സമ്മതിച്ചു. സുഖദശപരാബന്ധക്കു കവലാശപരനു തേജസ്വിശായ ഉത്തകാർ അതുജനാവി ക്കന്നതുഃപാലു ചെയ്യുംവാൻഎറിപ്പിച്ചു കാട്ടിച്ചേരു ദേഹം യി.

II

സമാധാനം നാശമുള്ളാം കുദാഡി, സവുംതന്മുള്ളം നാശിച്ചു ലോന്നു സാഹരമയരാഹിത്തിന്റെപ്പും മുള്ളി

వెగంగం అప్పియగొనం, గాశపతిగెనుగం లోకంకి తండువెగంగం సర్వలోకంతంశపరగెనుగం సిబుగుంగం య రుగీకం సంచం స్తుతికంగా విష్ణువుగా బంగా శత్రు జలు తథియి శరమితంతాజు సప్తియాఁ శేష గాగెర్చుగా నె తంతుంకిం కొండ్క హోమగిప్పుయియి నిమిశగాయి. ద మాంగశగాయ శంప్రతబెంబాగా మమ శతాయ నంగతల్పు తథియి ఖుండ్ర క్రమియై పుణుగుంచ కొండ్క కీటగంగు గొపారు శత్రు దేవగంగా నాటియియి నిగుం స్తుత్తుతుల్పుప్రమాణ కాఁడ తిప్పియుచుకుఁడం ఉగుంచిపుగా. అంతియిని నుంచం పితామహగంగా ఉఁపుతాతి. సాంఖ్యాం లోక గ్రాఘం చతుర్షిఃప్తిరూ, చతుర్షువుగం, చతుర్షుం తియుం, సప్తభావంఏకాండ్క దూయంగం మహామంచపశాంతుగం మాయ మ్రుమాయ గుంచుగానికిమాయ తోఽస్తుప్యాంతశ్రుక్కి ఉన్న పతమ శాంతియించంగా. చంద్రకాలం కట్టిగుతుతియిప్పి గో విష్ణుశాఖికిత్తుయి మయుషమంకండాగవుంచారు, బె మ్రుషుజేంవిష్ణుప్పించుయి ప్రముఖశాంతు తథియి కిరీట త్రయ్యాగారూ, ఏకశ్శుంచాపుత్తిగారూ, పీతాంసుంచుంగా మాల్చి శ్రుతికాండ్కా, వప్పుస్తువికాండ్కా తేజస్సువికాండ్కం సమస్యగుంచుతుచ్చప్రమిష్టుగాయి అరత్తుతపం నగాయి ప్రశ్నికికాండ్కం పోకితంతాచు మాయింద ధిషియి చెగుం. ప్రిష్టువిగంగా నాటియియింగా ఉయంగుంచు ను పతమ శాంతియిత కటికెకంచ్ఛుగా పక్షియింగాయ పితామహగంగుంచు మయుషమంకం వచ్చుతుండుయి. శాంతి తోఽస్తుప్యాంతుగా మ్రుమాయింగా వోచిష్టుచుత్తింతుండుయి. గెపర్చుగుంచారు వును తయ్యా ప

ലമ്പടിലും പേടിപ്പെട്ടത്തുന്നതു കണ്ണ വിതാമഹൻ താമ രത്നശ്രൂലച്ചു കേൾവനെ ഉണ്ട്തി.

ശ്രവാൻ—മഹാബലമാംയ നിങ്ങൾക്കു സ്വപംഗതം. നിങ്ങളിൽ എനിക്കു പ്രീതിയുണ്ടായിരിക്കയുംയോ നി നേരിലും മേരുജുമായ വരം ഞാൻ തരാം.

ഈതു കേട്ട്, ബലപ്പുണ്ടെങ്കിലുക്കൊണ്ടു് ഉ ലുതനംരം യ അരു ഒപ്പത്രുന്നാർ ചിരിക്കയുംണോ ചെയ്യുതു്.

മധുശകടങ്ങാർ—എന്തെപറ്റം വരുമ്പുംണംണോ. സുരാത്തു മനാഡു ഓവാൻ തെരുത്തിൽനിന്നു വരം വരിച്ചുകൊം കൂടിക്കു. എത്തുവരുമ്പുംണോ വേണ്ടെത്തനു വരുത്തുന്തു അതു തരാം.

ശ്രവാൻ—വരം എനിക്കു തീച്ചു ശായും വേണ്ടുന്നതു കാണാണോ. ഞാൻ ധീംനാരംഭ നിങ്ങളിൽനിന്നു വരം വരുത്തിക്കൊംളും. നിങ്ങൾ വിച്ഛും സ്വന്നന്നരാണോ സത്രവിത്രമനാംഡു നിങ്ങൾ എനിക്കു കൊംളുവായുംവരംഡിന്തിരനോമന്നാണോ നിങ്ങളോടു ഞാൻ അധികിഷ്ഠയും വരം. അതാണു പ്രോക്രിത തതിക്കായി എനിക്കു സാധിക്കുന്നു കൂമം.

മധുശകടങ്ങാർ—ചിനോംതതിൽക്കൂടിച്ചും അസ്ത്രം വരും വരും താഴെക്കാണ്ടും സത്രതേത ലംഘിക്കുവായപ്പു. സപ്തം സത്രയമ്മ നിരതനാരംണോ നേരുകളുന്നു പുരഞ്ചോത്തമനായ വോൻ പാറിക്കുന്നതാണോ. ബുച്ചം, ത്രുപ്പം, ശമം, ശൈഖ്യം എനിവയാൽ എ ദാദാദേശാട തുല്യനായി അരു ഔമിപ്പു. ധന്മാ, തപം, ശാന്നം, ശിലം, സത്രം, ദ

മം എന്നിവയിൽ തെങ്ങപം എതിരാവാംഗം^o എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ തെങ്ങക്കു ദേഹാരാധ അതുവരുതു സമീചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂം ശരതികുളിക്കുവാൻ വയ്ക്കുന്നതുതന്നാണ്ടോളും കൂലം. ശരതുകുളാഞ്ചീ, വോൻകാമിക്കുംഡോംലെതനെ ചെയ്യുകുളാഞ്ചീക്. എന്നാൽ, തെങ്ങപംക്കുവേണ്ടി, വിഭ്രംഖായ ഭവാൺ കുകാഞ്ചും ചെയ്യുതന്നാൽക്കുംഡീം. തെങ്ങക്കു ഭവാൺ വധിക്കുന്നതും അതുവരണമില്ലാത്ത അതുകുംശത്തിന് കീഴിലാക്കിരിക്കുന്നും. ശരതിനു പുറമും, ഭവാന്മാർ പുതുപ്പെതാൽ തെങ്ങപം പ്രംബിക്കുന്നും. ഇങ്ങിനെ റാട്ടവരണപം കുംബായി നെങ്ങപം ഭവാന്മാടും ശരത്മിച്ച കുക്കുളിച്ചുന്നു.

ശരവർ ശരത്മിച്ച അതു രണ്ടുവരഷങ്ങളിൽ വിജ്ഞാശ വാൻ പഠനം ചെയ്തു. ശരാന്തരം, ചരവും ഗോക്കിം പ്പുംപം അതുകുംശത്തിലോ ഭ്രമിച്ചിഡം അനാപുതമായ ഇടം എന്തും കണ്ടില്ല. കെടുവിൽ, തന്നെ തുടക്കം കുടപില്ലാതിരിക്കുന്നതു ശേംവിന്മാൻ കണ്ടു. അതു തുടങ്ങേണ്ട വെച്ചു മധ്യകൈടക്കുന്നാരെ മുച്ച്ചട്ടിയു ചക്രവക്കുംഡീം ശേഖാൻ ശിരസ്സുഭര്ത്തു കുക്കുളുകയും ചെയ്തു.

അതു മധ്യകൈടക്കുന്നാരെടു പുതുനംശ മഹാദ്രുതി അംഗ ചുംബു. അതു മഹാവിച്ഛവരാക്രമാർ തെരഞ്ഞുകൾ വെള്ളിപ്പുട്ടു കുംശമാറ്റ് ശരതും കുംബായി കാരണം ലിനേങ്കു നിന്മകുംഡീ ദേഖാരതവസ്തു ചെയ്തു. ശരതിൽ പിതാമഹാർ പ്രസാദിച്ചു് ശരവനു വരം കൊട്ടുതു. ഒരു വണ്ണനാവന്നാശം യക്ഷാരാക്ഷാസന്നാശം പന്നശ

ഗസ്യർന്നുക്കണ്ട താൻ, അവലുന്നാക്കി വരേണ്ണക്കുന്ന സോ അവൻ വരിച്ചു വരം. വരസില്ലിയാങ്ക് ഗ്രൂപ്പിതനം യ ശതു മഹംബുദ്ധൻ പിറുവയ്യത്തെ സുരിച്ചു് അമഞ്ച തോട്ടുട്ടി ദേവഗസ്യർന്നുരെ വെന്ന വിജ്ഞവിന പ ലവട്ടം വീഡിപ്പുച്ചു. അതു ദിശ്ചാത്മാവു് ഉജ്ജപാലക മെന്നു മനത്താട്ടിൽ ചെന്നോ ഏറ്റവും ശക്തിയേംട കുട്ടി ഉത്തകംഗ്രമത്തെ അതകുമിച്ചതിൽപ്പിനെ, അവി ചെത്തേനെ അന്തർദ്ദേശിയിൽ ഉറുത്വേംബുലം കൈംണ്ണു കുടനോ ലോകവിനംശത്തിനായി നിശ്ചാരം ശാഖം സംസ്ഥാനത്തു സമ്പ്രദായിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ അങ്ങിനെ കിട നു. അതു അടിത്താണോ ഉത്തകംഗ്ര പ്രേരണയംകു ക വലുച്ചപരാജാവു് ഇങ്ങചതോരായിരം ഘുരുന്നംരോടുള്ള കിയുംയും ചെന്നാതു്. ഉത്തകൻ പറ തീര തുവോലെ, ലോകമിത്തത്തിനായി വിജ്ഞഭഗവാൻ സപരിം തേജസ്സു ശരൂമദ്ദനനനം ബലശാലിയുമായ കവലാംപെറിൽ പ്രജവാഹിപ്പുച്ചു. അതു ദില്ലിപ്പൻ യുദ്ധ യാത്രചെയ്യുന്നു മഹത്തായ ശബ്ദം അതുകാശത്തിൽ മഴഞ്ഞി. ഒരുക്കം കൈംപ്പും കാത്തപ്പും താൽ ഇം ശ്രീമാൻ ധൂ ധൂമാരനായിത്തീരുമെന്നോ അംഗരാറിവാക്കണായി. ദേ വന്നാൽ ദിവ്യപ്രജ്ഞാഖരി വഞ്ചിച്ചു്. കൈംട്ടംതെത്തനേ ദേവഭക്തിക്രമം സപയം ശബ്ദിച്ചു്. സുവരീതിഷ്ഠവായു സ പ്രത്യു വീണി. ഇന്റു മഴപെയ്തു് ആമിനിയിൽ പെട്ടിച്ചയ നംതാക്കി. ധൂംധൂ പാക്കനേട്ടത്തു് അന്നാരിക്കുന്നിൽ ദേവന്മാതരട വിശാന്തരാമി കാണാംവന. കവലം ശപറം ധൂംധൂ മും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടക്കുന്നതു കുംണം

ପାଇଁ କେଣ୍ଟିମାଲାରେତୁଳନ୍ତକ୍ରିୟା ଏହା ଯିକର୍ମ୍ୟ ଦେବଶବ୍ଦୀ
ନାମରେଣ୍ଟକ୍ରିୟା ଗୋଟିଏନିବିନ୍ଦୁ. ବିଜ୍ଞାତେଜିଲ୍ଲୁଙ୍କ ଯଥେ
ମାନନ୍ଦାଯ କବଲାଶପାଇଁ ଶର୍ମିତ୍ରଂ ଚେଷ୍ଟାତ ତାଙ୍କେ ମହା
ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ଅତୁ ମନୀତଃକାନ୍ତ କଶିପ୍ରିକର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ. ଶର୍ମ
ରାଜ୍ୟପ୍ରତିନିଧିମାନ ଏହିକାମାର୍ତ୍ତ ଦୁଃଖପାଇଁ ଅତୁ ମନୀତଃକାନ୍ତ କି
ଶିଥୁ ମଣ୍ଡଳ ବିକାଶପ୍ରେମ ଯୁଦ୍ଧବେତ୍ରରେ ବେଳିପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର.
ମନୀତିର ଦୁଇକଣିଟକଣ ଅତୁ ପାନବର୍ଗର ଦେବାରମାନ
ମହାକାରୀ ତେଜିଲ୍ଲୁଙ୍କରଙ୍କ ଶୁଣୁଣାପ୍ରେମରେ ପରିପାତାରେ
ଶିକ୍ଷଣ. ଅତୁ କଠିନତକରୁଲୁରେ ପରିପାତାରେ ପରିପାତାରେ
ଶିକ୍ଷଣ. ଅତୁ କଠିନତକରୁଲୁରେ ପରିପାତାରେ ପରିପାତାରେ
ଶିକ୍ଷଣ' ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରାରିବିଷ୍ଟ ଶର୍ମି ବିବିଧଶର୍ମିକାରୀ ଶୁଦ୍ଧ
ତେଜାର୍ଥ ପ୍ରଯୋଗିତ୍ୟ. ପିଲିତାମାଯ ଅବଶ୍ୟକ ଶୁଦ୍ଧମାନ
ଯି ଏହିକେନ୍ଦ୍ରିୟ ତାଙ୍କେ ଦେବାରମାନ ବରାଣ୍ଡା ଶର୍ମି ଦୁଃ
ଖପାଇଁ ବିଭିନ୍ନାବ୍ଦୀ. ଏହିକ୍ରିୟା ଅତୁ ତେଜିଶପିତାମାଯ କେତେବେଳେ
ଶୁଦ୍ଧ କାଲରମାଲାରଙ୍କପ୍ରେମରେ ଦେବାରମାନ ଆଶୀ ବା
ବିକାଶିବା ଯମିତ୍ୟ' ଶର୍ମିର ଅତୁ ରାଜ୍ୟପ୍ରତିନିଧିମାନ
ପ୍ରେମ ପ୍ରକ୍ରିୟା କବିତାରେ ପରିପାତାରେ ଶୁଦ୍ଧ
ଶୁଦ୍ଧମାନ ଦୁଵାଣିଯାକୁ ଲେବକରେତେ ଦୁଃଖପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ମାର୍ଦ ଚଂଦିତ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରିୟରେ କରିବାର କଂକଣଶୀଳଙ୍କ
ନାମରେ ଉତ୍ସାହକର୍ମକେନ୍ଦ୍ରିୟ ବରାଣ୍ଡା ଯୁଦ୍ଧପାଇୟାରେ
କବଲାଶପାଇଁ ଶୁଦ୍ଧମାନରେ ଶୁଦ୍ଧ କେତେ
ଶୁଦ୍ଧମାନ ଦେବାରମାନ ଯାରାକୁମାରୀ ବେଶିଲ୍ଲଂ ଦୁଃ
କାର୍ତ୍ତିତାରୀ. ଅତୁ ବାରିମାନ ରାଜ୍ୟପ୍ରେମରୁକୁ
କବଲାଶପାଇଁ କଟିଛାନ୍ତାରୀ. ଅତୁ ରାଜ୍ୟପ୍ରେମ ଦେବାରମାନ

അംഗങ്ങൾ ദോഹവാരിക്കൊണ്ട്, യുംധുവിൽക്കീനു പുംബല്ലു
ടന്ന വോരാശിയെ ശക്രിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ
പുനിനു, കുറയരാത്രുമനായ എത്ര ഒരേത്തേരുത്തുനു സവു
ലോകത്തിനും ദേശത്തിനും കുറച്ചുകൊടുവാൻവേണ്ടി എത്ര
രാജേന്ദ്രൻ പ്രമാണ്ടുനും ചെറിപ്പിച്ചു. അതിനു,
ധുംധുവിനു കൊല്ലുകയും മഹംമനസ്ഥിയായ കവചം
പൈൻ ധുംധുമാരുന്നായി. ഈ ഉഹാകമ്മം നിപ്പമിച്ചു
എത്ര രാജഷ്ഠിയിൽ ദേവനും മഹാഷ്ഠികളും പ്രീതായി
കുറീന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ വരപ്രാത്മന്നും പ്രേരിപ്പിച്ചു.
കവലംപൈൻ — പിപ്പരേജുംനാശം എന്നു വിത്തപംനു
ചെയ്യുന്നവനാവനും. ദാരുക്കമ്പിക്കു എന്നും ദിംജിയു
നാവനും. വിശ്വാപിനോട് എന്നിക്കു സവുമിഞ്ഞുക
നും. പ്രാണികർക്കുംകുംഭാനും എന്നും ദ്രോഹം ചെ
യുംതവനാവനും. നഈ ധന്മരതിച്ചും ശ്രക്ഷണമാ
യ സപർശവാസവും എന്നിക്കുംകും.

അപ്രകാരം തന്നെ ഭവിക്കേട്ടയനു ദേവനും വ
രദംനും ചെയ്തു. ഔഷികളും ഗന്ധവ്യഞ്ഞാനം, പ്രാത്രകി
ഴ ധീമാനംയ ഉത്തക്കും കവലംപൈനു അശീപ്പിച്ചി
രു പലതും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം കഴി
ഞ്ഞിട്ട് ഔഷികളും ദേവനും അവരവരുടെ സ്ഥാന
ഭരതക്കു ചേംഡി. കവലംപൈനു മുന്നു മക്കം റാറ്റുമേ
ശതു യുദ്ധത്തിൽ അവഗണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ദഡാംപൈൻ, ക
പിലംപൈൻ, വന്നുംപൈൻ എന്നിവരാണവർ. അവർ
പഴിക്കണം പിന്നീട് ഇക്കുപംകവംശം വരുന്നതു

ഇ. പരീക്ഷാത്ത്

അദ്യംലും ഇ ക്ലാസ്സിലെ പരീക്ഷാ
ത്ത് എന്നാൽ രാജാവും ഉണ്ടായിവനു. കമ്മറ്റി അ
 ദ്രോഹം ഡെക്കും കംട്ടിലേക്ക് പോകി. നായാട്ടിനും
 ജീവിക്കുന്ന അശൈവാമനൾ എക്കാംകു കയ മണിനാ
 വിത്തുടൻ ചെല്ലുകയും, അതു മാൻ ശരദ്ധേഹാശ വളിരു
 അക്കലെ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടവിൽ, വഴി
 തെററി ഉഴലുകയാൽ വിശദ്ധും ദാഹവും വളിന്തു രാജാ
 ഭി ശൃംഗാരിക്കിങ്ങനീള്ളുന്ന മാളിക്കും കണ്ണേ അവിടെ
 കു ചെന്നു. അതു വന്നവന്നു തിന്റെ ഗഢവിൽ എറാളും
 മന്ത്രിയമായ കു സമുദ്ദേശ്യും കു തിരഞ്ഞാട്ടുടി അതു
 ചെംജുകയിൽ ശ്രംഖി ദാഹം തിരുത്തു് അതു സപർശിച്ചിൽ
 പുറിന്നു, താമാവളു വരുമ്പാ താംഭാടാനിച്ചു പുരിക്കി
 ചെട്ടത്തു കതിരയുടെ മുദിൽ ബച്ചുകാട്ടത്തു പരീക്ഷാ
 ത്തു പോങ്കായിൽ കുട്ടത്തു ചെന്നു് അവിടെ കുട്ട
 നു. അപ്പേം അരികേന്തിനു് കു മധുാഗ്രിതം പും
 ക്രൂഢ്. അതുകുട്ടു്, അവിടെ മനുഷ്യരാജാരാം കാണു
 നില്പായിരിക്കു ഇം ഗീതസ്പാം അരുളുടും താംഭിംഞം
 മെന്നു് അതു രാജാവു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ചുറ്റും ഉന്നാക്കിയു
 സ്ഥാപി, പരമാത്മപവതിച്ചും കംഗ്രീസുഖമായ കു കു
 കു അവിടെ പുവരുത്തും ചാട്ടപാടിച്ചുംകൊണ്ടു നില്പുന്ന
 തു കണ്ണു. തെന്നക്കണ്ണു് അവിം താൻറു മുഖിൽ തുന്നു
 പരികയാൽ, “അദേ, ഭവാ ശ്രംഖിനു്?” എന്നു പരീ
 ക്ഷിത്രു ചോംടിച്ചു.

കൗക—തൊൻ കൗകയംണ്
രാജം—നീ എൻ്റെ ഭാംഗകേ മെന്ന തൊൻ പ്രം
ത്രിക്കനാ.

കൗക—കൈ കരാരോട്ടുടിയല്ലുംതെ വോന്നോ എന്നെ
പ്രംപിക്കവാൻ കഴിക്കാലും.

രാജം—ആ കരംഡ് എന്നതാണോ?

കൗക—എന്നിങ്കോ കരിക്കലും വെള്ളം കണ്ടുട്ടും. വെ
ള്ളം എന്ന കാണിക്കാതും.

അംഗിനേയാവാമെന്ന സമതിച്ച പരിക്കിൽത്തും
അവക്ഷേപിച്ചു. ഏന്നിട്ട് പാമസഞ്ചൂന്തരി അ
വദ്ധോടെന്നിച്ചു കൃിയിച്ചു രസിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവും അ
തിൽത്തനെ മരണിക്കേംനാംക്കാണും. രാജാവിനെ കു
ണ്ണാതെ ടേനും പാലേടത്തും തൊണ്ടു മരഞ്ഞട്ടണിൽ
വന്നെതി. അവിടെവെച്ചും അവർ രാജാവിനാ ക
ണ്ണും അദ്ദേഹത്തെ ചുഴന്നാണും. പരിക്കിത്താവട്ടു
വന്നെതിയ ടേംഗോട്ടുടി അ സുന്ദരിയെ തുട്ടിക്കൊണ്ട്
ഒരു മിനസ്സപ്പേട്ട പല്ലുകൾക്കു കയറി സ്പെന്തം നഗരം
തിൽ ചെന്നും അനുചരാനാരായെല്ലാം അരുച്ചും അവ
ദേംടക്കി വിജനപ്രശ്നസ്ത്രം പാപ്പാപ്പിച്ചു അവിടെ ര
മിച്ചുവന്നു. കൃിയാസക്ത നായ രാജാവിനെ ചാംചം
കരാംഡുടിയും കാണാവാൻ കഴിംംതാണും. ഒരുപാം
പ്രധാനമന്ത്രി പരിചാരിക്കാംഡ് അവക്ഷേപാത്തിൽ
നടക്കുന്ന കാഞ്ഞംക്കൈനതാവന്നും ചോദിച്ചു

“എല്ലാം അപ്പുവ്വുംസാന്നിദിയും കാണാം
തും മഹാരാജാവും എഴുന്നാളി വിശക്കണ്ടത്തും വെ
ള്ളം കിടത്താരെയില്ലു്.”

മന്ത്രി ഇതു കേട്ടിട് കെ മൂസ്പ്രധാന്യാഗത്തിനു വച്ചു തുട്ടി. അതു മതിമംഗല ധാരംബം ഫലപ്പെട്ടുവരുമെന്തുടങ്ങിയ ഉദാഹരിപ്പും സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ നിന്റെ നിജങ്ങൾമായിക്കൊണ്ടുമാറ്റും കെ ഉള്ളാനു എന്നപ്പെട്ടത്തി നടപിൽ വാസ്തവിലതാനു മാം ചുമത്ത് അതിനാരികെ നിബാരണ മുത്തുനിസ്തൃതവുകു തോട്ടുടി ക്രമയിം തേച്ചു മിശ്രപ്പെട്ടത്തിനു കെ കു മാം മുഖമാണി നിന്മിച്ച്, അങ്ങിനെയെല്ലം തയ്യാറാ കുവെച്ചു. എന്നിട്ട് അതു പ്രധാനമന്ത്രി കുന്നാർ അവത്സപുരത്തിലെ അതു മുഖപ്രദേശത്തു ചെന്ന രാജാവി നൊ കണ്ണ്, നിജങ്ങൾമാണി, എന്നാൽ വെടപ്പുംാണി, ഉഡാ മരായി കെ പുകാരു ദിമ്മിച്ചിട്ടിണ്ണും അതിൽ ചെ നീക്കുന്ന രഹിക്കാമുന്നം ഉണ്ടത്തിച്ചു. അതു സമ്മതി ചു രാജാവു ദേവിക്കുംടുടി അതു ഉള്ളാന തിരിലക്കു പോ യി. അതു രേഖാനിയവന്ത്തിൽ അവൻ മുഖവും ചു നും വിമരിച്ചുവാഴും, കുന്നാർ രാജാവു വിശ്രാന്ത ദാ മുഖ് അവിടെ ചുവിന്നുനു ലതാമുഹമ്മദിനാരികെ ചെല്ലു കയുംണാണി. പ്രിശ്റേംട്ടുടി അദ്ദേഹം അതു വ ഇളിഞ്ചിലിൽ കടന്നുപെട്ടും അതിനാരികെ ക്രമായിം തേച്ചു ചിന്നപ്പെട്ടത്തി വിവർപ്പാചിലം നിംബന്ത കു കൂട്ടം കണ്ണു. ഉടനൊരു രാജാവു ദേവിക്കുംടുടി അതു കൂട്ടം തനിബാർറ കരാവിൽ ചെന്നു അംഗിനാർറ അഴകു കുന്നു് അതിൽ മുരബിക്കുംിക്കവാൻ പ്രിയരെ വിജുലൈ. അതിനുണ്ടും അവൻ അതിൽ മുറം മുച്ചി; ചിന്നിട ചൊങ്ഗിയതേയില്ല.

രാജാവു് അവശ്യ അതുവുന്നു: ഒരു തന്നും തെരഞ്ഞ ചുംക്കിയതെല്ലാം നാശ്യു പ്രായം തന്നും. ഒരു വിൽ, കു

കും മഴവൻ വരീച്ച ഗോക്കി. അപ്പോൾ കൈ തവള ദേ മാറ്റു മംണി അതിൽ കണ്ടു. തന്നെ പ്രിയദയ എന്നു തവള വിച്ചണിയിരിക്കയുണ്ടാണ് വിച്ചവിച്ച കുല നംബ രംജാവു സർവ്വത ഉണ്യുകവയം നടത്താനുയാണ് എന്നുണ്ടെങ്കിലും. തന്നെക്കാണ്ടേ വസ്തു കംഞ്ചുവും നേടേ ലാമെന്നുള്ളവർ തനിക്കു മുത്തമണ്ണുക്കുത്തു കാഴ്ചവെങ്കെ ഒന്താണെന്നും? എന്നു രംജാവു വിളംബരപ്പുട്ടത്തുകയും ചെയ്യു.

അവാന്തരം, അതികയകരമായ ഉണ്യുകവയം എന്നു റംബിച്ചു. അതു കണ്ടു തവളക്കുമ്പക്കെപ്പും പേടി വള്ളുന്നു. എന്നു ഭീതനാട്ടു മണ്ണുകരംജാവിനെ കണ്ടു പുത്തനംതമെ പ്പാം ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ഉടനെ തവളപ്പേരുകമാം തംപഹ വേഷം ധരിച്ചു പ്രിശാശോകസംത്രംഗം പരിക്ഷി താഡിന്റെ സംബന്ധിച്ചിൽ ചെന്നു.

ഉണ്യുകരംജാവു—മഹാരാജാവേ, ഭേദന്തു ഇന്തിനെ ക്രൂയ്യത്തിനു വശംനടത്താക്കുതു. ഭേദന്തു പ്രസാ ദിപ്പംബും. നീംവരാധികളുായ തവളക്കെഴു കൊന്നാട്ടശാന്തരു ശരിപ്പു.

രണ്ജാവു—ഈപ്പും, തന്നു കുമിഴാച്ചിപ്പു. ഏന്നും പ്രിയദയ കുമിച്ചിട്ടിക്കൂന്ന ഇം ദിരാത്മാക്കെഴു തന്നു കൊല്ലും. എപ്പും പ്രകാരത്തില്ലോ തന്നു തവളക്കെഴു കൊല്ലുകതെനു ചെങ്ങും. വിദ്വാനായ ഭേദന്തു ഇതിൽ എന്നെന്ന തടയങ്കരുതു.

ഉണ്യുകരംജാവു—മഹാരാജാവേ, ഭേദന്തു പ്രസാദിക്കു നേ! തന്നു മണ്ണുകരംജാവാക്കു എഴുപ്പുംണോ. വെ

ഇള തകിൽ മുഖിപ്പേരു എ തങ്ങാറി ഏന്നോ മകളായ സുഹോദരായാണ്. രാജംക്കമംരെ വഞ്ചിക്കുകയെന്നും അവർക്കുള്ള ഒരു ഭസ്തീലകംണം. ഇതിനെ ഇതിനും അവരം പല രാജംക്കമാരോധ്യം ചതിച്ചിട്ടണ്ട്.

ഡാഡംവു് ദേവൻ അവക്കു എന്നിക്കേ തന്നാലുതമനു തൊന്ത്രം പ്രാത്മിച്ചകെംബ്രിനുണ്ട്.

അതു സമ്മതിച്ചു മന്യുകരാജാവു തൊന്ത്രം മക്കളും വിളിച്ചു രാജാവിനു കൈടച്ചതു് അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധി ക്കവാൻ ഏല്ലിച്ചു. എന്ന തന്നെയല്ലോ, ക്രുഖനായ അതയ്ക്കു തൊന്ത്രം മക്കളും ശവിക്കുമ്പോൾക്കാണ്.

“നീ പല റോജാക്കമാരോധ്യം വഞ്ചിച്ചിട്ടിരുന്നു. നിന്നേര ഈ അസത്രാശിലത്തിനാണ് മലമംഗലി നിന്ന ഒരു മന്ത്രമില്ലാത്ത മക്കളുണ്ടാവെന്തു്.”

ഈ ശാപത്തിലല്ലോ രാജാവിനും മന്ത്രി ചെന്ന സുഹോദരായ ലഭിക്കുകയും, അവളുടെ ക്രീഡാ വിലംസത്തിൽ കരം കട്ടപ്പറിയ രാജാചു ലേംകരുകയും തന്റിലെ ഏറ്റവും മുഴുവൻ നേടിയപോലെ അത്രയും മഷ്ഠം ദിരിഞ്ഞതു് അതു നാശവാസ്തവത്തായും തൊണ്ടക്കിടി കൈംബട്ടു “എന്നും അനഘ്രമീതനാംയി” എന്ന മണ്ഡപം കരാജംവിനെ നെന്നുംബിച്ചു പൂജിച്ചുകൊണ്ടാണിച്ചു. ആ മുസ്ലീംവെട്ടു മക്കളുടു ധാത്രപരംതു വന്നവഴിക്കുതന്നെ പോയി. ചിലകാലം കഴിഞ്ഞതിൽപ്പുണ്ടിനെ അ ഇംഗ്ലീഷ് സുഃശാനന്തരിൽ ശല്ല്, ലേഡ്, ബുല്ല് എന്നിങ്ങിനെ മുന്നു കുമാംകുങ്കണ്ടായി. യമാകാലം ഒരു

—

ജീവത്രംഗം ശലനം റാജ്യം കൈംടിത്തു രാജാവു തപസ്സിനാംയി കംട്ടിലേക്കേ പോയി. റാജംവായിവന്ന ശലൻ കരിക്കൽ നാഡാട്ടിനായി കംട്ടിൽ ചെന്നേപ്പുറം കു മാനിനെ കണ്ണ് അതിനെ പിറ്റുടന്നുകൈംടി രമം കാടിയ്ക്കു.

“എന്നെ ശീമ്പും എത്തിശക്ക്” എന്നു പറഞ്ഞു ശലൻ സൃതചന തിട്ടക്കി.

സൃതൻ—ഈ മാനിനെ പിറ്റുടന്നു ചെന്നിട്ട് കാഞ്ഞമൊന്നമില്ല. വോൺറ തോറിൽ വാമ്പുദാഖല പൂട്ടിയിൽ നാംതുക്കുണ്ടായം ദിവാന്മാർ ഈ മാനിനു പിടിക്കു വാൻ കഴിക്കില്ലെന്നു.

ശലൻ—ഈ വാമ്പുദാഖല എവിടുംഉന്നാനു പറയുക; അശ്ലൈഷകിൽ എന്നാൽ നിന്നെനു കൊം. ०.

രാജേകംവായും വാമദേവശാപത്രത്തും പേടി ചുകൈംണ്ട് കൗം പറയുവാൻ വയ്ക്കാതെ സൃതൻ മിണ്ടാതെ നിന്നു.

“ശീമ്പും പറയുക; ഉടിയ്ക്കിനാൽ നിന്നെ കൊണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞുകൈംടി ശലൻ വാഴ്ചപിപ്പിടിയ്ക്കു നിന്നു. അപ്പോൾ റാജേകംവായുംതൊൽ വിരച്ചുകൈംണ്ട്, അതു വാമ്പുദാഖല വാമദേവരൻറു കതിരകളിലാണെന്നും അവ മനോജവം കൂടിയവക്കാണും സൃതൻ ഉന്നത്തിയും. “എന്നാം ഇ നി വാമദേവാനുമത്തിലേക്കേ നമുക്കു പോകം” എന്നായി റാജാവും. അതിനുണ്ടാം സൃതൻ ഉടനൊ അതു രമ്മേണ്ണ അതുകൂടത്തിൽ എത്തിയ്ക്കു മാജാവിനെ വാമദേവരൻറു സന്നാധിക്കിൽ ചെത്തു.

രാജാവു— ഒഗബാന, എന്നോ എല്ലോ ഇഴിച്ചു പിടി മംസ് അതാ കാടിപ്പൂക്കൾ അതിനെ പിടിശ്വേംൻ വാമ്പു ക്കുള്ളേ തരഞ്ഞതിലേക്കെ തിരുവ്യൂദിതിംഗംക്കണം.

വാമദേവൻ— വാമപ്രഭുജ്ഞക്കുള്ളേ തണ്ടകംലതെത്തെ ഉപയോഗ തകിനാംഡി തങ്ങയ്ക്കു എന്നിക്കു സമ്മതംതന്നെ. കാര്യും കഴിഞ്ഞാൽ ശരവചയ എന്നിക്കു തിരിക്കേ തന്നെ.

അതു കരാറാശരിച്ചു രാജാവു— കതിരക്കുള്ളേ കൈ ക്കൊണ്ടു മഹാജ്ഞിയുടെ അരാമതിഃയംടക്കടി രമാഖാിൽ ശാഖിപ്പിച്ചു മാനിനീന്റെ പിന്നേ പിടി. അഞ്ചിനെ പംഞ്ചതു ചെല്ലുന്നതിനിടക്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അംഗപ്രഥമാംപര്യം പ്രൂഢമണംക്കു ചെന്നു പയാല്പുന്നും ഇവന്തെ വാമദേവനും തിരിച്ചുകൊടുത്തുടെനും ശലം നിശ്ചയിച്ചു— അതു സുതനോ അംഗായിച്ചു. മാനിനെ പിടിക്കുടിയതിൽപ്പിനെ ശലം നേരെ സ്വപ്നതം നഗരത്തിൽ ചെന്നുണ്ടു അംഗപ്രഭുജ്ഞക്കുള്ളേ അംഗങ്ങൾ പുംബത്തിൽ കൊണ്ടുപോഡി നിന്ത്തി.

പല നാലു കഴിഞ്ഞിട്ടും തന്നെറ്റു കതിരക്കുള്ളേ മടക്കി ക്കൊണ്ടുവരുന്നതു കുംഘാംതെ വാമദേവനും പിമഹം മായി:—

“തങ്ങന്നാഡു രാജാവുത്രും ശ്രൂവേംഹനജ്ഞക്കുള്ളേ കൈക്കല്ലാക്കി രമിശ്വരാ. എന്നിക്കു അവനെ മടക്കിതെ നന്നില്ല. അംഗമാ, കുഞ്ഞം!”

ഇംഗിനോ പിചുരിച്ചുകൊണ്ടു— അതു ഇന്തി കൈ മംസത്താളിം ക്കുളിച്ചു. പിന്നെന്നെന്നുകന്നും ശിശ്രൂഹന പിണ്ടിച്ചു:— “എടും ഒരുത്തുയ, പി ചെന്ന രംഭവിനോ ക

ഞ കാഞ്ഞം കഴിത്തുവെങ്കിൽ വംമ്രങ്ങളെ തിരിച്ചുതുക
വാൻ ഉപംല്ലുംയൻ പംജതിരിക്കുന്നവെന്ന് അറിയി
ക്കുന്നോ? എന്ന നിരുദ്ധിച്ചില്ല.

ആഗ്രഹം റബ്ബന്നിയിയിൽചെന്നുപംല്ലും
സ്വന്ദരം ഉണ്ടിച്ചു.

രാജാവും_ഈ കതിരകൾ റാജാവിനു ചേന്നവയും
ണോ. ഈ വിധത്തിലുള്ള രത്നങ്ങൾക്കും മുഖമന്നർ അം
മ്പല്ല. കതിരമുഖക്കുണ്ടോ മുംമന്നനു എല്ലു കാ
ഞ്ഞമണംശുള്ളതു്? കൊളളാം! വെംൻ പേംഡുക്കുക.

രാജാവിന്റെ ഈ മറുവടി ആഗ്രഹം ചെന്നു ഉ
പാല്ലും ചുന്നോട് പറഞ്ഞു. ഈ അപ്രീയവാക്കു കേട്ടു
കുംഘവശഗന്ധയും വാളേവൻ താന്ത്രനു റാജാവി
നെ ചെന്ന കണ്ടു കതിംയെ ചോദിച്ചു; റാജാവു കൊ
ടത്തിപ്പു.

വാമദേവൻ_റാജാവേ, എന്നോ വാളുങ്ങളെ ഇനി
എനിക്കു കടക്കിത്തരുന്നു. ഈവയംതു ഭവാൻ ക്ലസ്സാധ
കുമ്മം നിർമ്മിച്ചകഴിത്തു. ലൈംഗ്യമയമുണ്ടാനും
ക്ഷമതയുംതുനും എത്തിരാംകി ഭവാൻ പ്രയത്നിക്ക
ന്നതുംതു ഭവാനെ വഞ്ഞനാൻ ഭോഗപാശംകും
ണ്ടു ബാധിക്കും.

രാജാവു_ശീലമുള്ളുനും തിക്കത്തും ഇന്നന്തീയ രണ്ടു
കുളുകൾ ഭവാനു തരണം. അതാണു മുംമന്നക്കും ചേ
ന്നു വാഹനം. അവയെ വരണ്ടിക്കുണ്ടുണ്ടും ഭവാൻ സ
രൂപാദിഷ്ഠനായി പേംതിക്കുണ്ടുള്ളുക. അപേണ്ടുള്ളും, മരന
പുലുകളിലുണ്ടും ഭവാദുണ്ടാരെ വാദിക്കേണ്ടതു്

വംമ്മേവൻ— ഹനുസ്സുകർത്തവയാണ് എന്നെന്ന പ്രോംപാലയുള്ള വരു പാലപംക്രാതു ചപ്പുന്നോപം വാ ദിക്കേണ്ടതും. ഇംഗ്ലോക്രൈറ്റിലും വട്ട മാട്ട് നന്നാക്കം മറ്റുള്ളവക്കം അംഗപാടികളുണ്ട് വാഹനങ്ങൾ.

രാജംപു— മുഗ്ഗണ്ണക്കുത്തണ്ണ വോൺ വാഹനമാക്കണമെങ്കിൽ നാലു കുഴിക്കുത്തക്കളേയും മോതണം നംബു കേരവർക്കുതക്കളേയും വായുജവം ത്രടിയ വേരെ നംബു കുതിരകളേയും വോൺ കൊണ്ടുപോയിരക്കാളുള്ള കു. വാഹ്യങ്ങൾ വോന്നു ചേരകയില്ല. ക്ഷത്രിയയോഗ മായ സത്ര വാഹനം എന്നിങ്ങനെ ചേരും.

വാമ്മേവൻ— ഫോറല്ലുത്തന്നാണ് മ്രൂഹമണ്ണരേണു കു വംഠ കംക്കനാം. ഭവംനു ഭീവന്തിൽ കൊതിച്ചവന്നു കുംഭിൽ എന്നും കുതിരകളും തന്നെക്കു. അചല്ലുക്കിൽ കൂരിക്കുന്നുണ്ടെന്തു ശരീരങ്ങളാട്ടുടി ഫോറല്ലുപ നാഞ്ചം ത്രുംഗിലന്നാഞ്ചം ടാണ്ട്രന്നാഞ്ചമായ നംബു റാക്കുസന്നാരു ഭവംനു കുംബുവാനുയി തന്നും നി ഫോഗിക്കം. അവർ ഭവംനു നാലു തുണാക്കി ത്രുമ്മ ത്രടിയ നംബു ത്രുലഞ്ചുളിൽ വധിച്ചുകൊള്ളും.

രാജംപു— വാക്കേരണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും കമ്മകേരം ണ്ണം മീറ്റു ചെയ്യുന്നവന്നരേ മ്രൂഹമാനായ വാ മദ്ദേവനേനു അറിയുന്നവർ എന്നും അതജന്മപ്പുകും റം ത്രുംതു ത്രുവങ്ങൾ ധരിച്ചു ഭവംനു ശിഷ്യനുംരുടു ത്രടി ചെ. റന്നവീച്ചുട്ടെട്ട്.

വംമ്മേവൻ— തീറിച്ചുത്താമെന്ന കരാഡംട്ടുടിയും നാള്പും ഭവംഠ എന്നും വാഹനം വാഹനം വാഹനം കൊണ്ടുപായ

തു. വെറ്റ ജീവിപ്പിരിക്കേണമെന്നാൽ ഒക്കെ എൻഡ് അതിരക്കുള്ള ശീലും തന്നെക്കുള്ളൂടുക. രാജാവു് — മുംകുട്ടാശ ചെയ്യേണ്ടിയാൽപ്പോൾ നായംട്. വേട്ടയംടണ്ടിന്ന രാജാവായ ഏൻറെ വകയംണ്ടും കതിരക്കി. വെറ്റ അസൗത്രവംബിയാണെന്നിങ്ങനും ലും ദോഗര തെന്നും ദണ്ഡിക്കുന്നില്ല. ഇന്നുമുതൽ ദോഗര കീഴടങ്കിയേ കുറം. അഭിനീതന തോന്തര പുന്ന്യുദ്ധവാക്കം നേടുന്നു. വംഖദേവൻ — മുംകുട്ടാർ അക്കഷം കൂടിക്കുണ്ടം ദ സ്ഥ്യർപ്പി. വംഖദേവൻ മനസ്സുകൈണ്ടം കുമ്മം കൈണ്ടം മുംകുട്ടാര സദാ ദാശവിക്ഷാന വിദ്യാർ ശ്രേഷ്ഠനായി ജീവിക്കും. ദൈനിനിന്നുംപും തവൻ പാശിക്കും.

വംഖദേവൻ ഇതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ദോഗ്രപ്പാരായ രാക്ഷസനംർ അവിടെ അതിഭിപ്പിച്ചു. അവർ മുംകുട്ട കുത്തുന്നതെന്തോ് രാജാവു് ഉംഞ്ഞ നിലവിളിച്ചുതുടങ്കി:—

“ദലനം ഇ കുപാകവനാശം നാടുക്കാരം ഏൻറെ വിധേയനംാശമിക്കുന്ന കാലത്തേന്നും തൊന്തരും ദ മാദ്ദേവൻറെ വംഖദേവൻ വിട്ടുകൊടുണ്ടില്ല. എന്തു്! മുംകുട്ടാക്കം ഇംഗ്രിഡനയുംഡോ കുമ്മശീലം? ”

ഈ നിലവിളിക്കു് ദൗത്യാഴിയെന്നും ഉണ്ടായില്ല. രാജാവിനെ അതു രാക്ഷസനംർ കൊന്ന വീഴുക്കത ദേഹം ചെറു. ശുചി മരിച്ചുവോഹിയെന്ന അഭിനീത ചെപ്പുംപം ഇക്കുപാകവനംർ ദലനെ രാജാവംജി കയറാംഭാ

വംകമേവൻ ലലബാ കരണവാൻ വന്ന.

വാമമേവൻ — റംജംദേ, മുഖ നാക്ക തരവാൻജീവിയു തന്നേക്കു. സർധമുഖങ്ങളിലും കരണന്ന കുത്തവ്യക്കമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഒരു രണ്ടുകുറഞ്ഞിൽ ഏ നെറ്റിനും വോന്നാം അധികമാക്കിയും പിന്നെ വാമ ശ്രേഷ്ഠ ഉടൻ തന്നേന്നും താണു്

അർപ്പോദാം അച്ചുനായിത്തീന് ലലൻ സുതരാ പി വിച്ചു് —

“എഡോ, സുത, ഫോംപിഷം കലൻ എന്നറ വിചിത്രം ശ്രേഷ്ഠകുംഭനു് കനു് ഇന്തു് എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു. അതു് എഴു് ഇം വംകമേവൻ കൊന്നു വി തി നംബുക്കു തിനാവാൻ കൊടും അടക്ക.

വാമദവൻ — എ തിനു് എന്ന കൊല്ലുന്നു? ആരെ ചൗക്കിച്ചും ചെംബലും മൊജാഡകും അതു് ഭവാ നേരം പുതുരും ചുംവക്കുതോ? സപാനം മഹിഷിമിയും വാനു ശ്രേംഭിത്തെന്നാക മകന്നാഡിക്കും എ നിക്കുവാം. പത്രു വയസ്സുമാറും പ്രായമായ ദാരു പ്രിയക്കുംബനു ഇം ശമ്പാംഗാമുകം തുംബാ കിരാ കു ഇരട്ട.

വംകമേവൻ ഇം റിഡംബര തന്നു തു രും തജ്ജിപ്പും ചുട്ടിയ അരു ശംബ അരും പുരാതനതിഃലക്ഷ പറഞ്ഞു ചെന്നു് അരു മാജപുത്രരും കൊന്ന. അതറിനാൽപ്പോദാം ലലൻ പുര്വ്വാധികം ക്രോധാവിച്ചുനായി.

ലലൻ — ശമ്പുരും, ഇക്കുപാകവന്നരു, ഇം വിച്ച നെ അടിച്ചു തക്കത്തു കൊന്ന നിങ്ങൾക്കു നോൻ പ്രായം ചെയ്യും. തീക്കും രജപ്പും ചുട്ടിയ കരെറംക ഒ

രു ഒക്കാനുവരട്ട്. എൻ്റെ വിഞ്ഞം ക്ഷുദ്രിയന്നം മുണ്ടാക്കാൻ കംബാട്ട്.

വാമദേവർ—വിശം കലൻ മോഹത്തുപരമായ ശ്രദ്ധ
എനിക്ക് പ്രശാസിക്കവാനാണെല്ലും വോൻ തുടങ്ങി
നാതും. എന്നാൽ, ശത ശ്രദ്ധ എനിക്ക് വിട്ടന്തിരണ്ണ
വില്പിക്ക് തൊട്ടാണ്ടിന്നപോലുമാ ഭവാൻ ശത
നാക്കയില്ല.”

വാമദേവൻ പരംതരതുപേംബലത്തെ മാ സംഭവിച്ച്.
അമൈവടക്കാവൻ തുനിഷ്ഠപ്പുംപും ദലനു കൈകുറക്ക
മാ അഡാദാതായി.

ദലൻ—മുച്ചപാക്കുമ്മാം, മും മുംമുനാൻ എന്ന
തടങ്കളുതു ഭാഷാവിൻ മും ശരമൈവടത്തു് എന്നുവാൻ
എറിക്കു കഴിയുന്നില്ല. മുണി തൊൻ മുംമുഹമന്തെ
കൊല്ലുവാൻ വിചാരിക്കാനില്ല. ശൗഖ്യപ്പാംബാ വാമ
ദേവൻ ജീവിച്ചുകൊള്ളുട്ടേ.

വാമദേവർ—മുഹമ്മദു് കരഞ്ഞു കുലം ശായ
ഓച്ച ദബാറിൽനിന്നു് ശരകാഖനമകിച്ചു് മും ശി
നുനക്കാണു സ്വന്താ മഹിഷിനിയ ഭേദൻ കൊല്ലുന്നാം.
ഉടൻ ശരത്തു രാജാവു ദേശം അംഗുംപുംപിം രാജവു
ആ പരംതു: —

“മും ക്രിംഗായ ഭേദംവാട നീറൻ നാംതോടും
കുല്യാനാ കരഞ്ഞും വാക്കുകൾ യുക്താദേശാലെ ഉപ
ദേശിച്ച വന്നിട്ടുണ്ട്. വില്പനാക്കി മംഗളമുണ്ടാവുട്ടെന്നു
നാ കയറ്റിക്കംണു് അംഗിരാ ചെജ്ജതു് ശരതുകൊന്തു്
എറിക്കു പുന്നുലേംകു കിട്ടുന്നതുണ്ട്”

വാഴപ്പെട്ട്—മുട്ടേ, ഒവതിയംണ് മുട രാജകവൽക്കര
രജിച്ചതു്. വേദാന്ത വംശ വൈതി എന്നിൽനിന്നു
വരിച്ചുകൊള്ളുക. സ്വപ്നഭാവത്തു ശാസിച്ചുകൊണ്ടു മ
ഹത്തായ ഇക്സ്പ്രസ്സുകംജ്ഞത്തെ അനിസ്തൃത്യം ദിവർ
കൊക്കുന്നും.

ഡാക്ടറു—എന്നർ തത്താച്ച വാചനതിൽനിന്നു മോ
ചിച്ച പുതുവാന്തിയവാനാരാട്ടിട്ടുടി സസ്വവം വാഴന
തിനു ഗേവാൻ അരംഗരച്ചിക്കുന്നും. അതാണു തോർ
പ്രംതമിക്കുന്ന വംശം.”

അംഗമിഡോക്കുവദ്ദേശയാശ വാഴപ്പെട്ട് വംശ കൈം
ടത്തു. മാറിതന്നായ രാജാച്ച വാരുംഞ്ഞെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു
ണ്ടു് അതു മനിശയെ നമ്മും വിശയം ചെയ്യു.

വ്യ. ലോകൻ.

മാക്കബോധ്യമാക്കം.

ഇന്ത്യൻ കരക്കാനാം ക്ഷമിച്ചതിൽപ്പിനെ പ്രമ
മമായി കൃതയുഗം തുടങ്ങാം. നാലായിരം കൊല്ലുമാണു
കൃതയുഗം. കാരോ യുഗാന്തിനം സസ്യജൂം സസ്യംഡി
വുമുണ്ടോ. കൈ യുഗം ഫോസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അ
തിനേരം ധനം പിന്നെയും കുറേ കുംഭത്തിക്കുട്ടി നേ
ത്തുന്നത്തു നിന്നേക്കും. അതു കാലത്തിനാണു സസ്യംഡി
ശാമനം വംഡുന്നതു്. കൈ യുഗവും ഫോസിനേരം സ
സ്യംഡവും കഴിഞ്ഞു മരംഡി ധൂതിയ യുഗം അരം

വിശദേവാദം അതിഃക്രം ധർമ്മം വ്യക്തമാവേണ്ടതിലെ
കു കരു അലോചന ചെന്നാം; അതു കംലക്കംണം സാധ്യം. കുത
യുഗത്തിന്റെ സന്ധ്യാരകാലം — അതായതു പ്രഥയാലും
അതിന്റെ സന്ധ്യാരകാലഭവം കഴിഞ്ഞു കുതയുഗയ
മും വ്യക്തമാവേണ്ടതിനുള്ള കാലം — നാന്തര കൊല്ലു
മാണ്. അതു യുഗത്തിന്റെ സന്ധ്യാരകാലഭവം അ
തായതു പ്രസ്തുതയുഗം കഴിഞ്ഞു അതിന്റെ ധർമ്മം പി
ന്നോയും ദൈത്യത്വാന്തരു നില്ക്കുന്ന കാലഭവം — നാന്തരത
നേര മുഹൂര്യായിരാം വാചകംണാ ത്രേതായുഗം. അതിന്റെ
സന്ധ്യാരകം സന്ധ്യാരകാലഭവം മന്ത്രം വാതം കൊല്ലുന്നും
ണാ. പ്രാവർഷിക്രത്തിനു ചോദ്യിരാം കൊല്ലുതെത്ത ദി
ഗ്രാവായുണ്ട് ഇരുന്നു കൊല്ലുന്നും വിത്തമാണ് അതാ
ന്റെ സന്ധ്യാരകം സന്ധ്യാരകാലഭവം. കല്പിക്രയം കാരായി
രം സംവത്സരം ദിനങ്ങൾ നില്ക്കും. അതിന്റെ സന്ധ്യ
ാരകം സന്ധ്യാരകാലഭവം കൊല്ലും വിത്തമാണ്. കു
തയുഗം കഴിഞ്ഞു ത്രേതായുഗം ത്രുട്ടേന്നുണ്ടാണി ഒരു ദിവസം
അതു രണ്ട് യുഗത്തിനേരംജും കൂടി സന്ധ്യാരകാലം എഴുന്നു
ഉ കൊല്ലുമാനപ്പോ. ഇപ്രകാരംതന്നെ മറ്റൊരുയുഗങ്ങൾം
കൂടിയില്ലെങ്കിൽ സന്ധ്യാരകാലഭവം കണക്കാക്കേണ്ടതും
ണാ. ഇതേരെ അതുകു യുഗ സംഖ്യ പാതീരാചിരമം
ണാ' ഇതു കാരായിരാം കഴിചുവേണ്ടം ബ്രഹ്മാവിനു ക
ഞ പകലാകും. ധിഗ്രം ദിവ്യവാൻ ബ്രഹ്മാവന്തര ചുഴി
നൂകാണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു ബ്രഹ്മാവിൽ ലക്ഷ്മിക്ക്ഷേവാ
ശാണാ ലോകപ്രസ്തുതി നാക്കുന്നതും. യുഗാന്തത്തിൽ മ
നാജ്ഞാ മല്ലാവയും അസത്രൂപാണിക്കൂദായിത്തിരിക്കും. അ

നെ യജ്ഞം ദാനം മുതം എന്നിവ നാടകം തുടർന്നു. ശ്രൂം മന്ത്രം തുട്ടുകൊള്ളിം തുട്ടു ധനം അഞ്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടു. ക്ഷത്രിയമന്ത്രിയേംപും തുട്ടു പ്രാവശിക്കം. യജ്ഞം വും അധ്യായനവും തുടങ്ങെ, ദാനയും മാനേതാല്ലും വെടി തോരു ശ്രൂംമന്ത്രം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടും തിന്നുന്നവരും വരും. ശ്രൂംമന്ത്രം ഒപ്പമീനനാം തുട്ടു ഒപ്പവരും യാനനം മായിക്കാണും. മിച്ചുംവംബികളിം മിച്ചും ഗാസികളിം പഠാത്തൊക്കെള്ളും ദൈഷ്ടംജംക്കനാം ലോകത്തിൽ വല്ലിക്കം. സപ്തയമ്മതെ അന്നവെ തത്തിക്കു നെ വിപ്രാനെ അന്ന കുറഞ്ഞുകുറിപ്പ്. ക്ഷത്രിയങ്ങം ഭവു ശ്രൂം വികമ്പനമുണ്ടാകും. ഇന്നേപറ്റം ശരാലുംയുള്ളു കൊള്ളിം സപ്തപ്പാലനാം, സപ്തപ്പിന്ത്യപരംകുമനാം അല്ലെങ്കം ശരാലും ശരാലും പെരുംകുമാം അല്ലെങ്കുമുണ്ടായി കുടക്ക കുറഞ്ഞും. സപ്തഗണ്യങ്ങളിം മുക്കുവാൻ കൊള്ളുകുതാതെ വയും സപ്താസ്തങ്ങളിം നുക്കുവാൻ നന്നാല്ലോതുവയുമാകും. ശീലംചാരണ്യപറ്റം വെടിത്തെ ഹസപഗാത്രികളിം യ സ്ത്രീകൾ കുവാട് മജ്ജൈ പ്രസവിക്കം. ഇന്നേപറ്റം ശരാന്നതേയും ശ്രൂംമന്ത്രം വേദതേയും സ്ത്രീകൾ ചും വിരുതേയും വിലജ്ജൈ വിലജ്ജൈം. വഹ്നുകൾ കു പാൽ കു റയക്കുയും പു-ചുണ്ണുളിയും കുഞ്ഞുകൾ നിരംതൃ മലപുജ്ജൈ പറ്റി അല്ലെങ്കിലും ചെയ്യും. ശ്രൂംമന്ത്രം വഡി കുന്നാവകം കുട്ടിവായി അന്നുന്നിൽ കുറം ചുമത്രുന്നവെ അഥവാ രാജാക്കന്നംപിന്നിനാനുട്ടിയും വിപ്രനാർ ദാനം വാങ്ങും. കുപട്യം ഉയരതിക്കാണിപ്പ് ലോകം

വന്നേരുട്ടുടി ദ്വിജനാർ ഭിക്ഷായി ചുററിന്തനു ഇന്നങ്ങളെ പീപിപ്പിക്കും. ലിക്കരിച്ചുമടക്കൊണ്ടു ഭിന്ന രംഗി മഹസ്യമാർ മോസ്റ്റിച്ചതുടങ്കും. മുനിവേഷം ധരിച്ച നടക്കുന്നവർത്തനയും വംഗാജിച്ചത്തിൽ ഏപ്പ് ടം. നവഞ്ചൗം രോമഞ്ചൗം മ്രുംമഹനാർ ചെറുതെ വഴി തുട്ടും. മ്രുമ ചാരികൾ ലേംഡാഡുകയും ശ്രദ്ധമവാം സത്തിരത്തിനു പിഴച്ചു മദ്രപരമാണും മുഖദാരണശൈലി പ്രാവിഷ്ഠാവകമാകയും ചെയ്യും. അവർ ലെഴക്കിക്കുമായി മംസരക്തങ്ങളെ വല്പിപ്പിക്കുവാൻ ശുമിക്കും. പരാന്തരം ശ്രദ്ധാരകത്തെ പുക്കുട്ടി നടക്കുന്ന നാസ്തികനാർ അതു ശ്രദ്ധാരാനിക്കുള്ളുന്ന നടപ്പിക്കും. യമംകാലം മഴ പെയ്യാ രാക്കും. വിത്രുക്കളിം ദോഷവോലെ മുള്ളുകയില്ല. ചീംനും അരുളുച്ചിലും ലോകത്തിനല്ലെങ്കും വല്പിക്കും. അധ്യാർമ്മം സർവ്വത്ര കാണും. അതുരാനം ദമ്പിജ്ഞനം കാണിക്കുവന്നാൽ അവൻ അല്പായുസ്സുംകും. ധമ്മം കരിച്ചതും കുണ്ണൊക്കയില്ല. കൂളിത്താപ്പുകളിലെക്കാണ്ടു ഇന്നങ്ങൾ കൂച്ചവടം ചെയ്യും. വംഗാജിനാർ പെയം കൂളിനാരാക്കും. ധമ്മാത്മാകൾ ക്ഷാനിക്കയും പാവം ത്വാകൾ വല്പിക്കയും ചെയ്യും. ധമ്മത്തിനു ബവച്ചം നിച്ചിലും അധ്യാർത്ഥിനു ബലപ്പുകുിച്ചുനണാക്കും. ധമ്മി ജീവനാർ അല്പായുസ്സുകളെക്കുവോലെ കരിച്ചൊരുമായി പങ്കും. ധമ്മാർഹാരവട്ട ദീനമായുസ്ത്വാനാരായി വല്പിക്കും. നഗരവിമാരങ്ങളിൽ വ്രാഡിചാരികൾ കയറും. ധമ്മംവരായങ്ങളെക്കാണ്ടു ഇന്നാം വ്രാഡിചാരം നടത്തും. അല്പധനാനാർ അതാഴ്രൂപാരായി മരിക്കും. വിശ്വം

സപ്താദി കൊട്ടതെല്ലിച്ച ധനം ദാഹം തമാക്കം വണ്ണി
ചുട്ടക്കവാൻ അമിക്കം. കൊട്ടത്തരു തന്നിട്ടില്ലെന്നോ
അവർ പറയും. വിഹാരങ്ങളിലും ശൈത്രങ്ങളിലും
മാംഗാല കുട്ടിക്കൾ തുടരുന്നു. കുറവിക്കിടക്കം.
എഴോ എഴേറ്റു വയസ്സായ ബാലികകൾക്കുടിയും ഗംഭിരം
ധാരിക്കം. പത്രതാ പന്ത്രങ്ങൾ വയസ്സായ ബാലനാ
പേരല്ലും ഘുത്രുന്നവരും. പത്രിനാറം വയസ്സിൽനാ
നേ ചിലർ നംജ്ഞി. തങ്ങന്നാർ കുറിഞ്ഞയുദ്ധക്കാ
ളിം പുശ്ചരീലനായമാകം. പുശ്ചനംരിൽ തങ്ങാൾിലും
ഉയൻ കാണും. മുളികൾ വിചരിതകളുായി ദേത്രുവണ്ണ
നാചജ്ഞ പുശ്ചരിച്ച കാനനാഡായും മുഖനാശായും
പ്രാപിക്കം. വിരപത്തികൾ തെന്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുവ
പരവുങ്ങൾ പ്രാപിക്കം. ശ്രദ്ധക്ഷയമാം ആ യു
ഗംത്തിൽ ബഹുകംഡം കഴാപയ്യാതാകം. അപ്പോൾ
വിശദു വളിന് തുട്ടിജീവജാലങ്ങളില്ലോ നാശിക്കം. അര
നാതരം പ്രാദശാഖിത്രനാർ സപ്താജ്പാലകക്കുടിച്ചടി ഉ
യന്ന് വിന്തു സമൃദ്ധങ്ങളിലും ഘുഞ്ചകളിച്ചെയ്യും ബ
ളിമൊക്കയും വരവിക്കം. ഉന്നത്തിലും നുഞ്ഞെ
വയമായ വിരക്ക്, ഒപ്പു മുതലായവയെയല്ലോ എറിതെന്തു
ചാന്പലാകം. ശത്രീത്രനാർ നീർവ്വലിച്ച വരട്ടിയ
പ്രേക്ഷാത്ത സംവത്തകാശി വരുംവോട്ടക്കുടി ബാധി
ക്കം. അതു ത്രം പിളിന് രാംതലത്തിൽ ചെന്ന ഒ
വഴിനവയക്കുമാംക്ക മഹാന്നായ ദേഹാശാകം. ശ്രദ്ധ
പലംകുത്തെയ്യും, നാഗങ്ങലാകക്കത്തും, കീഴിലും സവ
രിതയും ആ കാലാന്തി ദഹിപ്പിക്കം. ശരന്ന് മുഖം

തുലക്കും ദേംജന മുഴവൻ സംബന്ധക്കാണിയും മോറ വരഞ്ഞുംതുടി വെറും ചന്ദ്രമലംകി വിട്ടു. ദേവാനുര ഗദ്യവ്ലംഭം, യക്ഷപന്നഗരാക്ഷസനം എന്നിവരട കാര്ത്തിക്കു സവൃജിവിക്കും ശ്രൂ അശാനിയിൽ എരിംതൃപോകം. അതിൽപ്പിനൈ, അതുന്തുട്ടുടങ്ങപ്പോലെയുള്ള മഹം മേഖാദാർ വിള്ളുന്നലക്ഷ്മാനിത്തത്ത്, അതുകുതാഡംനാഡ കുംഭാ ഉയരം. ചിലതു ശ്രൂവംപ്പുചോലേയും, ചിലതു ശംഖിപ്പാലയും, ചിലതു കാഷാട്ടുട്ടപ്പാലേയും, ചിലതു താമരയിലപോലേയും, ചിലതു ചെണ്ണുംല്ലുംപോലേയും, ചിലതു കണ്ണത്തും, ചിലതു പഞ്ചയും-ഇങ്ങനെ പല വണ്ണങ്ങൾ കലാർ മഹാഗണംപോലേയും, മകംമത്സ്യം പോലേയും നഗരംപോലേയും ശ്രൂകുതിചേന്നു മിന്നാൽ പിന്നക്കൊടുട്ടുടി ശ്രൂ മേഖാദാർ ചരിക്കും. മോറാനു പദ്മക്കോട്ടം മോറാധ്യപനിക്കൊടുട്ടുടിയിൽ ശ്രൂ മേഖാദാർ ശ്രൂകംശമെന്നും വ്യാപിച്ച പംബത്താഡി, വന്നെല്ലാം, അതു കരണ്ണപരി എന്നിവിശ്വാശാശ്വം ചെങ്കെവള്ളു തതാൽ നിരജ്ജും. പിതാമഹപ്രാണാഡ ശ്രൂ മോറാദമാവ കുംഭ പേരുക്കെത്ത മുഴവൻ വെള്ളത്തിൽ മഞ്ചക്കും ചെയ്യും. മഹത്താഡി വംശിച്ച മോറാബും രണ്ടുവും അശി വവുമാം അശാനിയെ കെട്ടത്തു ആചിയെ മുഴവൻ ഇലക കമംകീട്ടും അതു മേഖാദാർ അടങ്കുകയില്ല. ഇതേവിധം പന്തിരംണ്ടുകാലം നിരന്തരം ഇലയാം ചൊരി തത്തുകെംബേഡയിരിക്കും. അപ്പോൾ സമുദ്രം കരകവി തെരുത്തുകയും, പംബത്താഡം തകരക്കയും, ആമി വെള്ള തതിൽ ശ്രൂഫകയും ചെയ്യും. പിന്നീട്, ശ്രൂകംശതതിൽ

ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേഖലാർ കാററടിശ്വരു ത മിഞ്ഞത്തമ്മിൽ ത്രട്ടിരട്ടി സ്വപ്നം നശിച്ചുവാകും. പ രാലയനായ സ്വപ്നം ആ മേഖലവായുവെ ഒ ക്ഷിച്ച നിദ്രാനിമണ്ണനാകും. ഇങ്ങിനൊ പേബംസാനാർ നശിച്ചു, യക്കരാക്കുന്നമാർ കെഡി, റിന്മന്മജ്ജമായി, പഞ്ചിരുഗംഗികളും, പുഷ്പലതാഭികളും മടിന്തു്, അന്തര റിക്ഷം റംഗത ആ കാലത്തു ചിരംജീവിച്ചം മംക്ക സേയയൻ അരണ്ടിങ്ങ ചുറ്റിവാടനു മേഖലമായ ശതു എ കംഘ്രീവജ്ചത്തിൽ തനിയേ സംശയരിക്കുന്ന ശതു മനിക്ക ഭ്രതാജൈയെന്നാം കാണാതെ കാതരതപ്രഭാവായി. എ സം തൃപ്തി ചേരാത്ത ശതു തീക്കുലതൻ ബഹുമുഖം നീ നിമേച്ചുന്നിട്ടും ശംഖം കാണാഞ്ഞ ഉം ഏറ്റവും ക്കാ ണിച്ച വലഞ്ഞവേംഡി. പിന്നേഞ്ഞും കംഞ്ചിടി നീന്തി യദ്ദുപ്പാർ ശ്രൂ ചെങ്ങവിള്ളുത്തിൽ. കംടക്കത്തു പറഞ്ഞു നീ റില്ലുന്ന കൈ ചേരാതു കണ്ടു. ശതു പുഷ്പത്തിലെ പരഞ്ഞ കമ്പിനേൽ അഴചകരിയ മേൽവിരിപ്പേരുട്ടുട്ടിയ മത്തയിനേൽ, ഇന്തു്:വാലേയും ഇന്തീവര, പേംലേയും കാന്തി ചിത്രുന്ന മുഖത്തോടും, വിപിന്തത തണ്ടാരി 100 പോലെ ചുന്തം ചേൻ തിച്ചിക്കുള്ളാട്ടം ത്രട്ടിക്ക കൈ നും ലൻ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നിക്കുണ്ടം വിസ്തും പ രഞ്ഞം ചത്തല്ല. ലോകമെല്ലാം നശിച്ചുപോശ ഇംഗാലത്തു് എന്നതാണ് ഈ കട്ടി ഇങ്ങു കിടക്കുന്നതു്! അധ്യൂക്തി കെംബു ചിന്തിച്ചുനോക്കിട്ടും ശതു ശിന്തു ആരെന്നുറിഞ്ഞ വാൻ മംക്കസേയുന്ന കഴിാറത്തല്ല. ഭ്രതവും ഭൗമവും പവിശ്ചുവും അരിയുന്ന ശതു മഹാപ്രംജനനു് ശതു

ഈക്കാം അതു കട്ടിച്ചെങ്ങനെയിരുത്തുന്ന നിഷ്ഠപ്രായങ്ങൾ മായി. കംയാംപുനിറാക്കാത്ത അതു ശ്രീവത്സല്ലിഖണ്ണനാം യ ബാലൻ സാക്ഷിയാണ് ലക്ഷ്മീകംത്താംഞ്ചോ എന്ന് കഥവിൽ മാക്കണ്ണേയെങ്കിൽ ഒരു തോന്ത്രാല്പംമായി. അം പ്ലാറ്റ്, തേജസ്സിയും, ശ്രീവത്സംക്രിതം, പുണ്യർ കംക്ഷിനമായ അതു ബാലൻ ശ്രൂതിസ്വംഖ്യമായി മനിഞ്ഞേട്ടു ഇണ്ടിനെ പറഞ്ഞു:—

“എട്ടൊ മാക്കണ്ണേയും, നീ പരിശുണ്ടത്രാംകിൽക്കി ന്നിപിക്കേണ്ണെവനാം, വിശ്രൂതമതെത്തു കാംക്ഷിക്കേണ്ണെവനാം എന്നാൽ തന്റെയും. നീ ഇച്ചുംപോലെ ഇവിടെ പാത്രത്തു കൈംബുള്ളു കു. എന്നാൽ നിന്നിൽ പ്രശ്നംപിച്ചിരിക്കേണ്ണു. ഏ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ പ്രശ്നംപിച്ചിരുത്തു നിന്നക്കും അവിടെ സസ്വദം പാക്കാം. നിന്നക്കു വേണ്ടുന്ന ഇടം എന്നാൽ അവിടെ ദശിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.”

അതു ബാലൻ പറഞ്ഞു തു കേട്ടപ്പോൾ മനസ്സുപെ ത്തില്ലോ ശീഖ്മാശീപിത്തത്തില്ലോ മാക്കണ്ണന്നുന്ന വലുതായ വെറുപ്പുമായി. അതു കട്ടിജുട്ടു ചായ ചെട്ടുനു തുറന്നു കണ്ടു. ചെപ്പെടുത്തുന്ന എന്നാൽ അവഗണനയും അതു മനി അതു ബാലൻ, വക്കിത്തുകിൽക്കൂട്ടി കടന്നുചെന്നു കക്ഷിച്ചിൽ പ്രശ്നംപിച്ചിരുന്നു, വിസ്മയം! അതു കക്ഷിയിൽ റാജ്ഞി സംഭളിച്ചു റാജ്ഞി കാരണങ്ങളിൽ ക്രമി മുഴുവൻ മാക്കണ്ണേയെന്നു കണ്ടു. ശത്രു, ശംഗ, ഘരുന്ന, ചൗരാജി, കുമാർ, വേഗപതി, സരസപതി, സിന്ധു, ഗോദാവരി, നംദി, താമു, വേണു, കാവേരി മുതലംയ നദികളുംല്ലാം അതു മനുദിത്തമാംവിന്നു ഉണ്ടാത്തില്ലോ ഇപ്പജ്ഞാതുക്കും

നിരന്തര നതാംകരമായ സമൃദ്ധത്വം അവിടെ കണ്ട്
ഇംചപ്പല്ലമാംമായ തേജസ്സുക്കേണ്ടം സുഞ്ചയ്യുണ്ടാണോ
ടു തുടി വിംബിതാം എക്കാശവും, കരിഞ്ഞാണുള്ളാൻ
ഒരാഴിത്തൊന്തു ഭ്രമിയും, എ വഞ്ചാറിനുള്ളിൽ കടികൊ
ഞ്ചാൻ. അവിടെ മുഖമനർ പല ചുവ യാഗങ്ങൾം അ
നാജിക്കും, ക്ഷീരും സവും താഴും, അരാംജാം
പ്രീക്കയും ബൈശ്രൂർ യമാന്മായും കാഷകപ്പുത്തിംഗിൽപ്പീ
പ്രസ്തുകയും ക്രൂരു മുഖമനാം ക്രൂരും ക്രൂരും ചെയ്യുവ
രന്ന. ഏമാലയം, മേമത്തിടം, നിശ്ചയം, ശന്യമേഘ നം, നീ
ലം, മേര, മംഗരും, വിസ്യും, മചയം, പാരിഷാരും ദ
തലായ പവ്യതാഞ്ചും എ ഉദാഹരിയിൽ ഉംപ്രേക്ഷിപ്പിക്കാം.
സിംഹവ്യാഹ്രാചിത്രഗണങ്ങും സവചക്ഷിക്കലാഞ്ചും ഭ്രമിക്കി
ഡുണ്ണ സവജിവിക്കും എ ക്ഷീരിയിൽ പഠണാം. ഇന്ത്യാ
ദേവന്നാം ആദ്യാർ, എരിരുന്നാർ, സിംഗംഖ
നാർ, പിറുങ്കാർ, ശന്യവുംപ്രസ്തുകൾ, പാനഗഗര
നാർ, കൈത്തുരാക്കി സന്നാർ മുതലായവകം അവി
ടെയുണ്ട് സ്ഥാവരണംഗമനാഞ്ചായി ഭ്രമിയിൽ എന്തല്ലോ
മുദ്രാം താരാശാഖയും അവിടെ മാക്കണാധനൾ കണ്ട്.
നുറിലധികം കൊല്ലം എ മീ ഇന്തല്ലോം കണ്ടെക്കാ
ണ്ട നടന്നിട്ടും എ ശരീരത്തിനേരം അവസാനായിൽ
അദ്ദേഹത്തിനോ എത്തു ചുന്ന കഴിഞ്ഞില്ല. കടവിൽ, എ
മന്ത്രങ്ങം വരഘനമായ വിളവിനാന്തരങ്ങൾ ശരണം
പ്രാചിശ്ച. അപ്പോൾ മാക്കണാധനൾ വരയുവേഗത്തിൽ
എ തുന്ന കിടക്കണാം വായയിൽക്കൂടി വേഗം ചുറ്റു
തു വന്നു. അതിന്റെക്കാവിശ്വാസി ഇഗ്രൗണ്ട് മുറി

ഇളിടക്കിക്കൊണ്ടു പജ്ജികോളിയും ശ്രീവത്സാക്ഷിതന്മാധ്യ എരു ബാലനെ മംക്കണ്ണേയയൻ വിണ്ടും കണ്ടു. പീതംംഖരയരന്മാധ്യ എരു മഹംതേജസ്സി സംപ്രീതനായി പുജവിരിതുകിക്കൊണ്ടു മംക്കണ്ണേയയനെ നേരം നേരം കണ്ടു. — “എന്നും മാക്കണ്ണേയയും, നീ എന്തു നേരം ശരീരത്തിൽ വാണി തൃച്ഛർക്കൈല്ലോ? തിരത്തില്ല യോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. എതു സർവ്വത്വതാത്മാവായ ഒവ നേരം ചെറുതുളിച്ചൊളിപ്പുണ്ടോ? അഴക്കചേന്നു് കത്തിനൊന്നിയ മുട്ടക്കണ്ണംമുളിക്കുംപോൾ സവിശേഷം വിരാജിതമായ ചരണങ്ങളിൽ മാക്കണ്ണേയയൻ ശിരസ്സുണ്ടും വിണ്ടും വിണ്ടും നെന്നും വിണ്ടും കൈകുള്ളപ്പും നിന്നുകൊണ്ടും ഉന്നത്തിലുംരാവിതു്:—

“ഈവാദന, അവിട്ടതേയും അവിട്ടതെന്തു ഉത്തര മഹായനയും ശ്രദ്ധയാളി അറിയുവാൻ എന്നാൻ എന്തുണിക്കുന്നു. അവിട്ടതെന്തു വാഡയിൽത്തുടരുന്നതുനാൻ ഉള്ളിൽക്കുടുന്നുണ്ടോ? അവിട്ടതെന്തു സർവ്വവരണങ്ങളും കണ്ടു. ഒഗ്ഗത്തിലുള്ളതാഡക്കയും, അവിട്ടതെന്തു ഒ ദാംതിനാശളിലുണ്ടോ? അവിട്ടതെന്തു ശരീരത്തിനാശളിൽ ചുററിനടക്കണ്ണേം എന്നുണ്ടോ? അവിട്ടതെന്തു പ്രസംഗതോൽക്കുകയും എന്നുണ്ടോ? അവിട്ടതെന്തു ഇള്ളയംലാണെന്നാൻ പുംതു വന്നു തും ശ്രവിടു. അവാടനം ശിള്ളുവായി വംശനാതു് എന്തുകൊണ്ടു് എന്നും, ഒന്നുതു മുഴുവൻ അവിട്ടനു് ഉള്ളിലംകായിരിക്കുന്നതു് എന്തിനാണു് എന്നും, എന്തുകൊണ്ടു് ഉള്ളിനെ ഇഞ്ചിനൈ ഇവിടു വസി

എം ഫ്രീം വിസ്തിച്ചു വരണ്ടു സേർഡിക്കവൻ തൊൻ
അറഗമിക്കുന്നു?"

ദേവൻ—നീ എന്നു തന്നെന്ന ശരിയാം പ്രംഖിക്കും
മഹാജനപ്രസ്ഥാന ചാഞ്ചലിൽ ഉംച്ച നില്ക്കും ചെ
ങ്ങന പിതൃക്കേരനാകയാൽ ദേവന്മാർപ്പോലും ശരി
നൗതിട്ടിപ്പാത്ത ഫ്രീംററ തന്ത്രം തൊൻ നിന്നെന്നുമി
പ്പുക്കും. അല്ലോ തുടങ്ങിയ പദ്ധതി തസംഘാതനവി
ന്ന നാരങ്ങപ്പാട് ഫ്രീം തോൻ ദൈക്യ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അ
തിങ്ങൽ ഫ്രീംം അദയനം (നിവംസം, അമധവം സ
ബ്രഹ്മം) ചെയ്തുകാണ്ടു തൊൻ നാരാധിനന്നംവി.
ശാശ്വതനം അവ്യായനമായ തൊൻ സവുംതങ്ങളിൽ
യും വിധാതാവും നാഡരത്നാവുമാണ്. വിഷ്ണും ശി
വനം ത്രയമാവും, സുരംധിപനായ ശങ്കരം, വൈശ്രൂ
ണംനാം പ്രതാധിപനായ യമനം ക്ഷൈപ്രഭാവതി
യും സോമൻം, ധാതാവും വിധാതാവും യജ്ഞന്യും
തൊൻ തന്നെ, അശ്വി ഫ്രീംൻറ മുഖവും, മുഖികാലകളും,
സൂര്യചന്ദ്രങ്ങൾ നേരുങ്ങളും സപ്തരം ശിംസ്സുമാണ്. ഫ്രീ
ംവിയപ്പീൽ ശിന്നേണ ഇപ്പെമ്പുംബന്ധങ്ങന്നു. വംഡു
ഫ്രീംൻറ ശ്രീഒളിയിൽ തന്നെ കട്ടിക്കംഖ്യാനം. ദിക്കേക്കേംടക്ക
ടിയ ആകാശമാണ് ഫ്രീംൻറ ശരീരം. ക്രിഡക്കണിനക്കേം
ടക്കി അനേകശതം യജ്ഞങ്ങളാം എന്നും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
വേദജ്ഞന്മാരായ വിപ്രന്മാം പാരമിവെന്നും അഞ്ചു
ക്കാറും ക്കാരും വൈശ്രൂണ്മാരും സപ്തരം ക്കാരും എം
നേ യജ്ഞത്തിൽ ശത്രംധിജാം. മേജമറ്റാന്നും ശാം
ഡു. നീ സമുദ്രം നീം ചാം കീടക്കുന്ന വസ്തു

രാധ ശേഷനായി തോൻ്തരന്നെന്നാണ് ധരിക്കുന്നതു്. ചെള്ളുത്തിൽ മുദ്രിത്തട്ടിലും ഭൂമിലും വരാമത്രപം ധരിച്ച തോൻ്തരാണും ഉം ചുത്തിയതു്. തോൻ്ത് ബുദ്ധവാഗി അഥവാ ചുവി ചെള്ളും മുച്ചുവൻ കടിക്കയും പിന്നീടു് അതെല്ലും പുംതു വിടക്കയും ചെയ്യും. മ്രാഹമന്ത്ര എൻ്റെ മുവ വു്, ക്ഷുഗ്രിയർ ഭജണകളിലും വൈദ്യുർ തുടകളിലും ത്രാദി പാദങ്ങളിലുംബും. ഔക്ത, അജ്ഞയ്യ്, സമമം, അമദ്വാനം എന്നി പേരുകളിൽ ഏന്നിൽനിന്നും ആദിഭിംഖിച്ചു് എന്നിൽ തന്നെ ലഭിക്കുന്നു. ശാരതിപരാന്നാം നിയ താന്ത്രമാകളിലും മുക്കുകളിലും, കാമന്ത്രാധാരപദ്ധതിനാണു കാം, നിസ്സുംഗന്നാം, വിതകരണശന്മാരകം, സാതപികന്നാം, നിരഹകാരണം, അധ്യാത്മചാരണയന്നന്നാരമം യതികൾ നാഡാ എന്ന നത്തനെ ചിന്തിച്ചു് ഉപാസിക്കുന്നു. യുഗാന്തവധിയും, യുഗാന്തവരയുറു, യുഗാന്തസ്മാനം തൊന്തരാണും. എൻ്റെ രോമത്തുവാളുണ്ടാണും ആക്കാരേത്തിൽ കാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ. നംബുപാട്ടം ചുഴുന്ന കിടക്കുന്ന രത്നാകരമം നാമുദ്ദും എൻ്റെ ശരീരാംശമംണും, ദേവകാഞ്ചം നടത്തു വാൻഡവേണ്ടി തോൻ്ത് വാസ നശയനംപിക്കുകയും പ്രത്യേകം കൈക്കണ്ണാളുണ്ടു്. കാശം, ക്രൂയം, ഘഷ്ടം, ക്രയം, മോഹം എന്നിവ എൻ്റെ രോമങ്ങളാണും. ശോനേക്കുമ്പും ചെള്ള വിപ്രാണം ദേശ സത്രം, ദാനം, തപം, അമിംസ് മുതലായവയും എന്നിലും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ വിധികൾക്കു വിധിതമായി എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ വിച്ചരിച്ചുംകൊണ്ടു തോൻ്ത് കാട്ടകുന്ന വിജത്താംതെന്നു നേടിക്കൊണ്ടു

ണെ, ഒപ്പുള്ള അസ്ത്രം, ചിപ്രനാർ വത്തിക്കേന്നതു്. വഴിവേംലെ വേദാശ്രയനംചെയ്യു പല പല യംഗങ്ങൾ കരിങ്കുളിച്ച ജിതക്രാധനാരാധ റാനാത്മകരി എന്ന പ്രഥമിക്കും. ദാക്ഷനംംഡയി ലോറിക്കൂട്ടായാ അനം തുനംംഡയി തുപനനാരാധ ക്ഷേത്രനാക്ക് സിഖിയുണ്ടാക്കിയില്ല. വിശ്വാശാത്മകമാരുമെ മഹാമഹലം കിട്ടുകയുള്ളൂ. ദയാഗണേശവിതമാധ മാർഗ്ഗം മുഖനാക്ക് ദിഷ്ടപ്രാപമാണോ എപ്പോഴേപ്പോറു ധർമ്മം തക്കാക്ക ഇം, എപ്പോഴേപ്പോറു അധ്യാത്മം വക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യോ അപ്പോഴേപ്പോറു എന്ന ഞാൻ ലോകത്തിൽ അതു വിഞ്ചിപ്പിക്കുന്നു. ഒവനാക്ക് അവലുംരാധ ഫിംസം ശ്രീലഹരാധ പ്രത്യുംബാം, ദാക്ഷനാർക്കുംനുംരാധം ദാക്ഷത്തിൽ ഇനിക്കുന്നേബാൾ, ശ്രീചൈരിതമാരാട ദ്രുമത്തിൽ ഞാൻ മനസ്സുഡരിംത്തിൽ പ്രദേശിച്ചു് അവത്തുക്കുള്ള യെല്ലം ശക്തിപ്പിക്കും. ഓചമാനാഷ്ടാസ്യവ്രംഭിസ്വർത്തന ദേശങ്ങളിൽ ഞാൻ മാധ്യമാക്ക സ്വീച്ഛിക്കും, കരണ്ണിനെ തന്നെ നംബരിക്കും ചെയ്യും. കുമ്മകാലത്തിൽ അപിസ്ത്രഭാധ ഇഗ്രാഫർിംഗത്തെ ഞാൻ സ്വീച്ഛിക്കുന്നു. മഞ്ഞാദിശ നിപന്നിത്തംബാൾവേദാശ്രിയണോ ഞാൻ മനസ്സും ശരീരത്തിൽ പ്രദേശിക്കുന്നതു് കൃതചുഗത്തിൽ വെള്ളും, ത്രേതചുരിയും മത്തത്തും, ദ്രാവരംഭാർത്തീരി ചുക്കും, കലായതു കുറുപ്പുംബാൾ എന്നും നിാം. കുലായുഗത്തിൽ മുക്കംഡ ദംഗവും അധ്യാത്മമാണോ. അനന്തകാല, അന്ന യുദ്ധവോർ ചരംചരാത്മകമാധ തെറുലേംകുത്തെത്ത നശിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ദാക്ഷനാകാലനാട്ടായി ദേശികനും. സ

പ്രലോകത്തിനും, സുവാവഹ നായ വിശ്വാതമംബുദ്ധം, സപ്പാനത്തുംമിശ്രമായ ഞാൻ അനുചിയായി കാലചക്ര തെരു നായിച്ചുവരുന്നു. സപ്പാലോകത്തിലും എന്നെന്ന ഒക്കെനാർ പുജിക്കേണാണ്. എന്നും ഉദാത്തിൽ പ്രവേശിച്ച നീ അല്ലും സ്കൂൾ ശില്പിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതു നിന്നും സുവാവും ശ്രദ്ധയ്ക്കുമാറിട്ടു വരികയുള്ളൂ. ലോകത്തിൽ കുണ്ണുന്ന സപ്പം ചരംചരം തുടർന്നില്ലും എന്നും അനുശ്രാന്തവാണും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുനു നീ അറിയുന്നു. സപ്പാലോകപിതാമഹനായ മുഹമ്മദ് എന്നും ദേഹംഭർമാണ് ചതുരാധിഗണ്യമുണ്ടായിരുന്നു പ്രാവശ്യം വരിവ ത്തനാംനും തുട്ടുന്നതുവരംകൂടും മുഹമ്മദ് മുത്തുവാഴ്ചകൾ മോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഉറന്തിക്കിട്ടുണ്ടും. അക്കാലങ്ങളുടുകൂടം തുണ്ണും ഇവിടെ ഇഷ്ടിനന്നാണും വരുംകു. മുഹമ്മദ് ഉന്നതുവരെ ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ശിരൂദ്ധവത്തിൽത്തന്നെന്ന കിട്ടുണ്ടും. മുഹമ്മദായി വന്നു നിന്നും വരും തന്നുതു തുണ്ണുണ്ടോ. സ്ഥാവരജ്ഞംഗമനഃജൈല്ലും നാശിച്ചും എന്നും കുടലാഞ്ചിത്തീയക്കയാൽ നീ കാതരനാശതു കണ്ടു ഞാൻ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെന്ന കാണിച്ചുതുനു. എന്നും ശരീരം തനിനും തുണ്ണിൽ കുടാം ലോകം മുഴവൻ കുണ്ണു നീ വിസ്തിതനായി നിന്നുത്തല്ലോതെ, തത്പരം ഗ്രഹിച്ചില്ലും. അതു കൊണ്ടു നിന്നെന്നും ഉടൻ ചവാട്ടിയിൽ വിച്ചു, സുരന്മാക്കംപോലും ഏറാട്ടുവരും വയ്ക്കാതെ അതുമത്തപരം നിന്നും വരും തന്നുതുനു. മുഹമ്മദ് ഉന്നാജന്നുതുവരാം നീ ഇവിടെ വിശ്വാസപൂർണ്ണം സസ്വവം സഖ്യവിച്ഛുകുംജുകു. പിതാമഹൻ ഉന്നന്നാൽ എന്നിൽ:ചുന്നും ദേഹസ്ഥിക്കായി

ആരംഭിക്കും. പാഠത്തിലും സർവ്വപരാ ചരണ്ടും അഥ പ്രസംഗം വീണ്ടുമെങ്ങും.”

അതു പരമാത്മ തന്നോളം ദേവൻ മാക്കണ്ണയയന്നേം ദുർഘട്ടം വിനൃതിച്ചു വരഞ്ഞിട്ടു് അവിടെ മറഞ്ഞു ചോയി.

എ. ആംഗിരസം.

വണ്ട മഹംംഗനം അംഗിരസ്സു് ആനുമന്മ നാഡി അതു ഗവസ്തു ഏപ്പുട്ടകയുണ്ടായി. അതു തവസ്തു അദ്ദേഹം ഹസ്യവായനന കവിതയുണ്ടുകൊണ്ടു ഉജ്ജപലിച്ച സൗംഖ്യനുംപുംബലു ഇഗത്തു മഴവൻ ആകംണിപ്പിച്ചു. അംഗിരസ്സിന്റെ തേജസ്സും ഇഡത്തിൽ പ്രശ്നവാദിച്ച തവസ്തു പാഠം നാഡി പാഠം ചുട്ട വെം്പു ക്കവാൻ കഴിയാതെ ഏറ്റവും രാഷ്ട്രിന്റെ കാശം തിരിച്ചറിയാത്ത നിലയിച്ചായി. ലോകത്തുമാണി മരാംഗം നാഡിയ ശ്രദ്ധാവു പ്രാജ്ഞിപ്പിപ്പിക്കുന്നവെന്നും തച്ചസ്തു തവിച്ചുകൊണ്ടാണിക്കുന്ന താവിശ്ശേം അഭാഗിതപാ നാജുമാ അഭ്യസ്തായി എന്നും കത്തജ സ്പിയായ അശ്വി പിശാജിക്കും താൻ വിണ്ടും അഭാഗിയാംവണ്ടതു് ഏതുണ്ടിനെയെന്ന ചീതിക്കാണും ചെയ്തുകൊണ്ടു സഖവരിക്കുന്നവാം അശ്വി ചെപ്പുംബലു ലോകം പാശു തവിപ്പിശ്ശുന്ന അതു മഹാജനി യെ കണ്ണാടിത്തി). പെട്ടുനാഡാം അഭാഗി തെപ്പുംനു മറിന്നിനു.

അംഗിരസ്സു് — അസ്സുമേം ലോകംവൈന, ഉടൻ വോൻത

ഈ വീണ്ടും അശ്വിയായി കൊണ്ടിട്ടും. ഒരു ലാക്ക് തതിലെ സപ്പുത്രങ്ങളിൽ വേംനെ ശരിയും. തിമിറ നാശനാഡായ ദവംനംഞാ പ്രമമഹായി ബ്രഹ്മംവു സ്വീച്ചു അണി. വേംൻ നാപസ്യംനത്തിൽ അവിജ്ഞം ബും പ്രവേശിച്ചുംല്ലോ!

അശ്വി — തോൻ ലോക തതിൽ കീൽക്കിപ്പീനന്നിപ്പോ യി. വേംൻ മുഖാശനനാഡിത്തിന്റെ ഇപ്പോൾ ഇ ഒരു ദവംനെ വാവകനായി ശ്രദ്ധിയുന്നതും, എന്നെന്നാലും. അപ്പോൾ പ്രഭാവതിപ്പരും, തോൻ എൻ്റെ അശ്വിപ്പെത്തു ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ. വേംൻ തന്നെ പ്രമമഹാജുണ്ടായ അശ്വിചാഡണം. തോൻ പ്രിയിയനായി നിന്നുകൊണ്ടിട്ടും.

അംഗിംല്ലു — പ്രജകാർക്ക സപ്രധിതമാഡ മവില്ലു നേ വധിച്ചുകൊട്ട വേംൻ തമേം നാശകനായ അശ്വിയായിത്തന്നെ വത്തിച്ചു ചുണ്ടും ചെള്ളുംല്ലോ. എൻ്റെ തേജസ്സു കൈയേററും അണ്ടിന പുതുംബവ തകിൽ വേംൻ അശ്വിയംഗിക്കുമ്പോൾ തോൻ ഉവാന്റെ പ്രമോചത്രുന്നുനു നിച്ചാിൽ അശ്വിപ്പെ തെരുവാിഡയും ചെയ്യും.

അംഗിനെയാവത്തേ എന്ന ജാതിവാദസ്സു സമർത്തിച്ചു. ഒന്നു മുതൽ അശ്വി അംഗിംല്ലു എൻ്റെ പുതുനായി സ്വീച്ചുതിരിക്കുന്ന സംജ്ഞയാിച്ചു. അംഗിംല്ലു കിന്നിനോ അശ്വി ത്രാവക്കുന്നും അശ്വി. കിരാനിനോ അംഗിംല്ലു തേജസ്സുവാക്കാനും അശ്വി അംഗിംല്ലു എൻ്റെയും അംഗിംല്ലു അശ്വിചുടേജും പ്രമോചത്രുന്നതെ ഏക വൈ

ക്കാണ്ടതു ദേവനാർ ശരിവെച്ചു. അരുംഗിരസ്സു പാഠയും കേട്ട ബുദ്ധപ്രതിരായ തങ്ങളിടെ മുഖവായി വരിച്ചു.

ബുധാവിശ്വം തുടിയപ്പത്രനാാ അരുംഗിരസ്സു സു ദൈ പാരിഗ്രഹിച്ചു. സുഗ്രംതമാവാണ് അരുംഗിരസ്സും. സുഭയാവട്ട സംവത്സാതമ കമംഡ കാലജകിന്റെ അധിദേവതയാണ്. സുഭയിൽനിന്നു മഹത്താംശ കുശസ്സും മഹത്താംശ ശരീരത്തെജസ്സും മഹത്താംശ പേരാഖ്യരയനവും മഹത്താംശ സക്ഷ്മാഭിന്നുചും മഹത്താംശ വിചാരവും മഹത്താംശ പ്രതിഭയും ചേന്ന ബുദ്ധപ്രതിരാധനിച്ചു. വിരാധാതമാവാണു ബുദ്ധപ്രതി. തുപംകൊണ്ടും അതിനും വിവരംണും അരുംഗിരസ്സും ക്രാപത്രം ക്ലെപ്പം. കാൻ മരീഡേവിഖാണും അരുംഗിരസ്സും പ്രമദച്ചതി. ഓന്നമതി എന്നാൽ സുഞ്ചോടക്കുടിയവർ എന്നതാം. ശിവസത്തിന്റെ അധിദേവതയാണും ആ ചതു. ചെതിയപ്പത്രി രാത്രിയുടെ അധിദേവതയാം രാഗയാണും. സുജുളിമിൽ ചേത്തു തക്കച്ചു തിക്കണ്ണതിനാൽ ഓബളിൽ സവുജിവിക്കിൾക്കും രാഗ (എപ്പും) മാനാക്കയും കൊണ്ടും രാത്രിയുടെ അതുംഉത്തിലും അവസ്ഥയിലി പുഡി ഇക്കാസസ്യകളിലും രാഗം (ചേരപ്പും) ചേരുന്ന തുകൊണ്ടും അവർംക്കു രാഗമുന്നു പേരുണ്ടായതും. തുടിയപ്പത്രി സിനിവാദിഖാണും. കവച്ചിസുതയെന്നും അവർംക്കു പേരുണ്ടും. ഇം പേരുണ്ടായതും അവർം ഒരുപ്പുംലെ ചരുക്കലും ധരിക്കുകക്കൊണ്ടാണും. ആ ചരുക്കലും മിശ്വെറും ചെന്നുചും എന്നുണ്ടും അഞ്ചുഞ്ചും അതുകുഴുമംകയാൽ സിനിവംലി

എറവും തന്നവംബന്നു പറയും. അമാവാസിഃ ഇപ്പുള്ള ചതുർഥിയുടെ ഓധിപ്രവതയംണിവർ. നാലാമത്തെ മകൾ അച്ചിഷ്ടിയും അഞ്ചാമത്തെവർ മഹിഷ്ടിയുമാണ് റാഗുഡിപ്രകൂട്ടിയും ഇന്നത്തോടൊപ്പം ചുവരുമുള്ളവരെ കാണാവുന്നവിധി. ചതുപ്രകാശത്താടക്കൂട്ടിയ പെഞ്ചമാസി ചതുത്തിയുടെ ഓധിപ്രവതയംണ് അച്ചിഷ്ടി. മഹിഷ്ടി മഹില്ലുകളുടെക്കാണ്ട് ദേവതക്കളെ യജിക്കുന്ന പെഞ്ചമാസിപ്രമാണ്ഡഭാവം, മഹിഷ്ടി ഗ്രാഹംഭായ പെഞ്ചമാസിപ്രഭവിയുടെയും ഓധിപ്രവതകളാണ്. അംഗിരാല്ലുംനീരം നഷ്ടമാക്കുന്ന തീപ്പിമതിയംഡി വിവ്രംതായ അമാവാസിയുടെ ഓധിപ്രവത. അമാവാസിക്കുണ്ടെങ്കിൽ മുള്ള പ്രമാണ്ഡഭാവം ഓധിപ്രവതയായ കളിവംണ് അംഗിരാല്ലുംനീരം എടുക്കാമെന്തെങ്കിൽ മകൾ. എക്കുക്കപ്പേരംടക്കി അല്ലാംഘവതിാണൊവർ.

ചാറുനാൽ ആകുമിംഗപ്പുടകയാൽ ചാറുമാസി ഫുന്ന പേരംടക്കിയ താഴപിനിയായ താരയാണ് സ്വംഖ്യതിയുടെ ഭേദം. താരം ആറു പുണ്യാംഗികളുംയും സ്വാധയൈന്ന ഒരു പുത്രിയും പ്രസവിച്ച. ഇവരിൽ പ്രമാണ്ഡത്തുനായ ശംഖവിന്നാണ് ആളുതികളിൽ ആളു മഹില്ലു നൽകേണ്ടതു്. അമാവാസി, പെഞ്ചമാസി, പത്രമേധം, അസ്പദമേധം എന്നിവളിച്ചല്ലോ പ്രംമാണ്ഡം ശംഖവിന്നാണ്. അന്നേക്കലുകൾ ചേന്ന തീപ്പിജ്വാലകാളാടക്കിയ മഹാലുതനം വീഞ്ഞ്ഞാനം

യ കരണാധികാരി ശാഖ. ധന്തവത്രായിരുന്ന് സുന്ദരീമത്വവും ശായ സത്രയംഗം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രാജ്ഞനും അദ്ദേഹത്തിനും അധികാരിയായ ഒരു പ്രാജ്ഞനും എല്ലാം ചെഴുന്നുമാസിക്കില്ലോ സ്വവത്തിലെടുക്കുന്ന പ്രമാണം മഹിലയിൽനിന്നും കൈവരത്തായ ഒരു നീം ശാഖവിന്റെ പുത്രനുംബാണ്. ഒരു കൈവരത്തെന്നതെന്നാണ് പേര്. മഹാമഹലപാത്രപം കൊണ്ട് മഹാനാണ് ഈ അശ്വി. ശാഖവിന്റെ വത്തി വിംഗാഡിയുടെ കംതാവായ വീംകാണ് വീരംഗാഡിക്കും ശ്രൂതംകൊണ്ടുള്ള ഈ ശ്രൂതംകൊന്നാണുപോലെയാണ്. അശ്വിക്കും കഴിഞ്ഞതിൽപ്പുണ്ടെന്ന സൗംഖ്യനാടോന്നായും വീംകും മഹിലയും കൊടുക്കുന്നു. മെ പ്രഭുമാധ്യപംന്നു് കുംഭരേതപ്പു് എന്നീ പേരുകൾ കൂടിയും വീംകാണ്ടു് വീരൻ തന്റെ ഭാർത്താവും സമയവിൽ സിലബിരയ ഇനി പ്പും. ഈ സിലബി സപനം പ്രഭാവം സ്വംഖ്യനും അവംഗംചെങ്ങിരിക്കുന്നു. ആമസ്യത്തിയുടെ രാജാമാരക പുത്രനും ശ്രീകൃഷ്ണനും യശസ്വികും വച്ചപ്പുകും ണ്ടും നിത്രും വിളിക്കുന്ന നിരുപ്പവന്നു. ഈ അശ്വി പുമിവിയുടെ സംഘചത്തുംകൊണ്ടു് വംകിക്കുന്ന അധികാരിയായി. വിത്രുഥനും തേജസ്പിയും പാചകമിന്നരം നിശ്ചിഖാഖനമായ സത്രനംഗം നിരുപ്പവന്നും പുതുൻ. സത്രൻ പാചകബന്ധകത്താദിംഗം സത്രനു നിശ്ചിതി തുന്നുകൂടിയും പേരുണ്ടു്. കുറയുന്ന ഭീമിക്കുള്ള അതുപെ സിപ്പിക്കുയും ഗ്രഹംഭാമണ്ഡളു ശേഖിപ്പിക്കുയും നിംഫുക്കു താം ചെങ്ങുനു. സത്രപുത്രനായും സപനൻ ഇനങ്ങളും വേദി

നംത്തനംരംകീ കരയിക്കുന്ന പീഡാക്കൽവരണ്ട് ചരചരംതകമായ വിശ്രദിക്കിനോട് ബുദ്ധിമിന്നേൽ കയറിനില്ലെന്ന വിശ്രദിത്തത് എന്ന അനുഭിയാണ് ബുദ്ധമസ്തിയുടെ തുടർച്ചയുറുൻ. നാലുമത്തെ മകൾ ദേഹികൾ ഭജിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലം പചിക്കുന്ന വിശ്രദിക്കണം ബുദ്ധചരിയും നിയതാത്മാവും വിച്ചുലപ്പുതന്നുണ്ട് ഇംഗ്ലാഡി. ഇംഗ്ലാഡിക്കിനുന്നും പ്രംബനൻ സൃഷ്ടകക്കളുടെ പൂജിക്കുന്നതും. വിശ്രദിക്കിനോട് പ്രിശത്തെയാണ് പവിത്രരായ ഗോമതീനദി. അതിൽ ധാർമ്മികനംർ ധാർമ്മികകർമ്മങ്ങളെല്ലം ചെയ്യുണ്ട്. ഒരു കടിച്ചെല്ലാംക്കുന്ന പരമഭാജനനം ഉംല്പന്നതിലുായ ഒരു ധാർമ്മികനും പരമഭാജനനം ഉംല്പന്നാക്കാണ്. ഇംഗ്ലാഡിയാണ് പ്രംബനവായുവിനാം അധികാരിക്കുന്നത്. മുമതിക സ്കീയോട്ടക്കുടിയ കർമ്മങ്ങളിൽ ഒരു ക്ഷേമത്തുവെള്ളും അത്രംഘിഷ്ഠവും ദാനവും പ്രാണവായുവിനാം അധികാരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്വീകൃതത്താണ് ബുദ്ധസ്തിയുടെ അരംബമത്തെ മകൾ. സംഖ്യക്കും നിങ്കും കുഞ്ഞായിരിക്കുവേ ബുദ്ധസ്തി ക്രൂയ ത്രാവിയാക്കിത്തിന്നപ്പോൾ അതു അനുഭിക്കുടെ തേജസ്സിൽ നിന്നും സംജ്ഞാതയായ പുത്രിയാണും സ്വാധീ. സംഖ്യക്കും വിഭം സ്വിതിബെയ്യുന്ന അതിലാക്കണമായ തുടായാണും വർ. അവളുടെ പുത്രനും നിന്മുഖത്രുന്നകാന്തിമായി ദേവനാർ കാംഗനാനും പേരിട്ട്. സ്വപ്നം താഴിലിക്കാമാണി കു തുല്യമായി ത്രാവിയാണും മരാക്കിലില്ലനായി. പ്രിശി അപുരുഷൻ അരമേംഘനാണും. തന്റെ തന്നെ ജയിക്കുമെ

നാളു ഉത്സാഹങ്ങെടട്ടുട്ടി മാലംലംകുതനായി മറ കാരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊണ്ട് യുദ്ധത്തിൽ ശരു ക്കുള്ള കൈംപുന്ന ധനംല്ലാനാണ് അമേരാവൻ. കുംഡം, അര ദിവംരം മുതലംയവയുടെ അധിക്ഷേപതയും അമേരാവൻ തന്റെ. സപാഹയുടെ തുടർച്ചയുറുന്ന ഉക്കമൻ എ നാണാം പേര്. മേംകുപ്പട്ടിലേക്കു നയിക്കുകൊണ്ടോ ഓഫീഷ പേര് ഇന്ന് അബ്ദിക്കണാം എന്തും. ഒരമാത്രംവിൽനിന്നു നു പ്രംബനനേയും പ്രംബനനിൽനിന്നു ശ്രീരാത്രേയും ശ്രീരാത്രിയും ക്രമംതന്നെയും ഇന്ന് അബ്ദി ഉയരുന്നു. മഹംദാക്രമംയ തുഞ്ചുമുകളുടെ അതിഭിപ്പിപ്പിച്ച തും അബ്ദിക്കുള്ള ഉപാസിജനവാഴ്ച സമംശ്വരം സം ന ദ്വാനതും ഉക്കമനാണ്.

കാശ്യവൻ, വസിജ്ഞൻ, പ്രംബനുതനായ പ്രാണൻ, ചുവനൻ, സുവർച്ചകൻ എന്നി അബദ്ധനികൾ ധനിജ്ഞാം യശസ്വീകരണ്ടു മുഹമ്മദുന്നമായ പുത്രൻ നാംകവാൻവേണ്ടി ബഹുവയ്മം തിരുതവസ്തുവച്ചു നാംകായി. ഭൂമി സപ്രേം പണ്ണാത്രാംബം സൗംഖ്യാന്തര ദിശകൾ മുതലാം വിവിധംവദ്ദേശ്വരത്തുട്ടിം ബുദ്ധ തന്ത സമ്പ്രാതമനാ യൃനിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ തവി ചുതും. അതു തവസ്തുവായ ഒന്നും അബ്ദി പോലെ തേജോജ്ഞമായ ഒരു പാശവവർഗ്ഗന്റെ സംജ്ഞാ തനായി. എറിതീവേംലെ ശിംഗ്സും സൗംഖ്യസന്നിഡണ്ടും ബംഗ്രാംകളിം സപ്രേക്കംനും കലൻ തപ കണം അരണിബന്നതനെയുള്ളിട്ടു നേതൃത്വാളം കൂടുതൽ കാലുകി തും ചേന്നു അരഞ്ഞ പേരുടെ തവസ്തുവാലുണ്ടായ അതു വ

ബുദ്ധി കരാറും വശവശിഷ്ടവനും പഠണ്ണന്നുനേരം തബല്ലുനും പേരുണ്ടെങ്കി. പിത്രക്കാർഷ മുഖക്കുഴി സ്വഭാവവാൻ ആവിൽപ്പിച്ചു എന്ന മഹാത്വസ്ഥി പതിനാംതിരം വയ്ക്കും തബല്ലുചെള്ളു ദോഹരംവകിനാ ഒരിപ്പിച്ചു. മുഖംവിൽനിനും ശിരല്ലും കുറഞ്ഞിനും അഭ്യന്തരിനും വശത്തിൽ ഹരിശ്ചന അരമൊരംതുപേര് പതക ക്ഷിയ ബുദ്ധത്തിനേയും ദമാകരണേയും നാഭിയിൽനിനും അരമംകാംധിഃവൈത്തായ ഒട്ടനേയും ബലാത്തിൽ വാനും ഇന്ത്രഃനും പ്രംജനിൽനിനും പ്രംണനും വംഡ വഹി ഏകിവരെയും കൈകക്കളിൽനിനും പ്രംകൂതമാണും അധിഭോഗത്തുകളായ രണ്ടും തന്ത്രാഭ്യം റംഗങ്ങളിൽനിനും മനസ്സിനുംരംഭം പാശ്വേന്നും ക്ഷേത്രം ചേരും ദേവതകളായ ശ്രീ വിശ്വകരേശയും പാശുഭ്രതയും ക്ഷേത്രം ഉണ്ടാക്കിവതിൽപ്പിനും ആ പാശുഭ്രതനായ തപാൾ ചിത്രാക്കണാക്കാനും അഭ്യു പുത്രനും കൊടുത്തു. വാസിജ്ഞനും പ്രാണിയിച്ചും കംശും മഹത്തരം ചുവന്നു ദിനവും സ്വവർഘ്ഗസ്ഥിനും സൗഖ്യാനനം പ്രംണനും ഉപാധാനം പുത്രനും ദായി. ഇതിനാ ഇ ദായത്താഭ്യുദയേരും സ്വഭാവിച്ചുട്ടും തപാൾ അടങ്കിയില്ല. വിനീടി, സുഖീമൻ, അതിഖീമൻ, ഭീമൻ ഭീമബുലൻ, ഏകാംഖിനേയും, സുമന്ത്രൻ സുമിത്രവംൻ മിത്രജനൻ ചാത്രവല്ലനും ചാത്രയമ്മാ ഏകാംഖിനേയും സുംപ്രവിനൻ, വിംഗൻ സുഭവശൻ, സുവമ്മസൻ സുംഖനാ ഏകാംഖിനേയും അയ്യുഭ്യുദയശായി മുഖനും ക്രൂരമായ തപാൾ സ്വഭാവിച്ചു. ധാന്യദാനവും മേംജുിക്കായും വഹി-

സ്ത്രീനെ ദാനിപ്പിക്കായും ചെയ്യുന്നവരാണിവർ. ഇവർ അനുഞ്ഞുവും പട്ടണിൽ കംപാ ക്രൂഷംഗിഃട സംബന്ധിക്കും ആണ്. മഹുവാമന്നാരോടുള്ള സ്വല്പിക്കാൻ ഏന്നും യാഗ ശാലയിൽ കടന്ന് ഇവർ കണക്കാക്കും കെട്ടിക്കൊക്കും ചെയ്യുന്നു. യാഗവേദിക്കുടെ ചുംതു് എപ്പിലിട്ടനേടതു് ഇവക്കുള്ള വക്കു കശലന്നാർ കൊട്ടശന്നു. അതു കിട്ടി കാൽ അശ്വിനിസ്ഥാനത്തു് ഇവർ അടച്ചക്കൊല്ലു. യജമാനന്നു (അക്കാധി യജിക്കുന്നവാ അ ദേവന്നു) മഹിസ്ത്രിനെ തു ഹവിസ്ത്രു ദാപ്തിക്കുള്ള വന്നിച്ചിൽക്കിന്നു് ഇവർ ഏടത്തുകൊണ്ടു് ഉയൻ്തിപ്പാടിയാണും. റക്ഷാവിനാശകമായ മനുഷ്യത്വം ഇവരു അടക്കിയാൽ യജ്ഞത്വിയത്വം അതു ഹവിസ്ത്രിനെ ഇവക്കു മോച്ചിക്കുവാൻ കഴിക്കുല്ലു. തവന്നും മരൊന്നു പുത്രനായ സ്ത്രീ മന്ത്രക്രമം പ്രമിവിജ്ഞ അധികാരിക്കുന്നു് അതു അശ്വി ക്കു് അശ്വിമോത്രത്തിൽ ഭ്രമിച്ചിരുവെള്ളു് അപ്പുളി ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീമുതിശ്വരാജി ശ്രേഷ്ഠനായ ഇഹാവി റംഡംണു് തവന്നും പുത്രനായ രമാരാണ്. മിത്രവിന്നനായ അതു അശ്വി ശാഖപരത്തിൽ ഹവിസ്ത്രിനും അധികാരിക്കാണു് അതു മഹായശസ്ത്രി പുത്രനാരോടുള്ളി പരമല്ലീതനാധി മേഖലിലും വരണ്ണം.

മഹാനിയതലുതന്നായ ഒരു ഇഷ്ടനായി പുജ്ജി റാല്ലുകൊക്കുന്നു പുജ്ജിമതിി ഉന്ന വിവ്രംതനന്നാണി. സവ്യപ്രജക്കൈയും റീക്കൈക്കൈ ക്കുന്നാണു് തും അശ്വി രേതനായതു്. ചില്ലുക്കത്തിനെ നിപ്പിക്കലുസമംഡിത്രുവേണ അരാധിക്കുന്നവനാണു ശിവനും ശ്രീവാത്തരമാ

രായ സർക്കണ്ട് മംഗളത്തെ ചെയ്യുന്നു. തവനു മഹാത പദ്മാർ അത്രുന്നതു വർദ്ധിച്ച കണ്ണ ചെറുപ്പെങ്കണ്ണ കുഞ്ഞുമ്പുംനായി പുരുഷൻ പുത്രനായി ഇന്നിച്ചു. ഒരു ദിക്കളിൽ പുട്ട ചേശ്ശേന അബ്ദിക്കാണ് ഉംപ്പുംവോ. ഒരു നവന അബ്ദി പ്രജാവതിപ്പെത്തു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദജ്ഞന്മാരുടെ ഭീഷ്മനം മഹാപ്രഭേദമായ അഥവസ്ഥമുന്ന് ശംല ഏന്നോ മാന്ദിക്കുള്ളിക്കരിച്ചു പഠിത്തുകാണുന്നുണ്ട് പുരുഷൻ, ഉംപ്പും, മന, റീഡ്, അഥവസ്ഥമുന്ന് ഏന്നോ ചെറുവരും തവൻ വീണ്ടും സുഖ്മിച്ച മഹാവിഞ്ഞനാക്കം സപ്രീതില്ലപ്പുംനാക്കം സോദ ഭാഗികളും അതു അബ്ദികളുംണ്ട്. തവൻ തന്നെ പലവല ദത്ത്യനാരെയും ദേഹാരൂഹാരായ അംഗുഠനാരാധാരം പിണ്ണായും സുഖ്മിച്ചിട്ടുണ്ട് അംഗുഠമയകംലഭത്തു പരിശ്രാന്തരായ സുഞ്ജൻ അബ്ദിവർദ്ധനയിൽ പെട്ടു. തപസ്സിന്നു പുത്രനാണ മനവിനും അംഗിരസ്സിൽനിന്നും ദാനംവനു പേക്കാണ്ടായി. അതു ദാനവിനും പേരോപാഗംഭാരായ വിപ്രനാര ബുദ്ധത്താനവനും കുടിക്കുന്നു. -സുഞ്ജപുത്രിയായ ബുദ്ധത്താനാസയും സുലുജസ്സും കാനാവിനും ദാന്തമാരാണും. അവരിൽ അന്തു പുത്രനായി. ദിവ്യലഗ്നാരായ ആത്മാഭാസപ്പെട്ടിട്ടും ബലം കൊടുക്കുന്ന വലഭനാംണും സുലുജയുടെ പ്രമാഘവും. സർവ്വത്ത്വങ്ങളിലും അടഞ്ഞിച്ച പ്രക്ഷയകംലഭത്തു ചായ ഗമായി ക്രൂഡിക്കുന്ന മനുഖവന്ന അബ്ദി പിതീയ പുത്രനാണും. വിജ്ഞവന്ന പേരോടുള്ളടക്കി അമാവം സിയിലും പെഴ്ച്ചന്മാസിയിലും മവിസ്സിനും അധികം

வியாய அறையிலூள் ஸ்ரூஜாஷந் இன்னத்தை மக்காய யுதிமாஸ். ஹருஸாந்துடி அறஞ சமாக எதிகூட வெளியீட்டுக்கண் அங்குலங்களை அங்கோ ஸ்ரூ மத்தொகூஶந் புமாஷுத்தாங். பரிதிசூபு ஒன் சாதும்பு நூதிக் கவியீக்கூஷந் உபுத்திசூமாந்து டிவுரங்க விசேஷங்கள், முதியஷுத்தாங் ரூபாருங் கூறு கோலித்தாய ஸ்ரூபங்கார்⁽¹⁾ கோலை பந்த மக்கவிளை இன்னத்தை கோஞ்சாய நிலை கோவிளைகை கூட கூருக்கிறங் ஸூமாந்தியேஙு வேரை காங்கு வ மனிக்கேஙு புஷவித்து. சாதும்பாந்தியில் பண்ண நூதுசுத்தாயி அங்குமாய கவியீக்கூஷந் குமீமாநாய வெசெபாநாங் ஸந்தங்கங்கூலிலு அநாங் பாவி கை விசேஷ கிழு கேமீக்கூஷந் புங்காந குஞ்சு கீழு கேமேதையு கைபூருபரும்பைதையு புவத்திப்பிக்கண் ஸ்ரைப்பித்தங் ஹாங்கு தெல்லின்து முதிலாங்கூலின்துடி ஸ்ரைபிக்கண் கேவநாயி, ஹாங்காந கை கேவிக்கண் அங்குத்தைக்காங்கி, காங்குகம்கூத்து கூத்துக்காங்கி குஞ்சாந்தித்தங்கி முபுரைஶபுவ த்துக்காங்கி கவிலகங்கியைக் கூபுரங்காங்கு கவிலாங்கு விசித்துக்காங்கு கூத்துக்காங்கு கேவிக்காங்கு ஸ்ரைப்பித்துக்காங்கு ஸ்ரைப்பித்துக்காங்கு கை கூங். ஹாங்க வுருமை, குதுஞ்சுதை ஏழிலாவு ஹாங்குதை கெகைக்காங்கு ஸ்ரைப்பித்துக்காங்கு ஏழிலாவு ஹாங்குதை கெகைக்காங்கு ஸ்ரைப்பித்துக்காங்கு கை வேணி கோங் மிரண்காங்கு விளை மக்கு

അ രോധിണിയെ പ്രംഖിക്കുവായിട്ടുണ്ട്. മുൻപറം അന്നവരുടെ സ്ഥിതാനേതെ വേദനയും പല ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എപ്പോഴെങ്കിലും യംഗവൈദികിൽ കാണുന്നിട്ടും അഞ്ചിക്കു വരുന്നും സ്ക്രിപ്റ്റും ഇടക്കായായിട്ടും ചുവി വഹിക്കും മറ്റു രണ്ടശ്രദ്ധികൾ കൂടിണ്ങംഗിക്കിൽ തട്ടി യാൽ പിതിവഹിക്കും നിവേഗസമ്പദ്ദുംയും അഞ്ചിക്കു ചേരുവാണി തൊട്ടും ചുവിവഹിക്കും രജസപലകായും സ്കൂളി അഞ്ചിമേംതുറിയെ തൊട്ടുന്നതായായി വസുമതിവഹിക്കും ഒരുപ്പത്രുവിശേഷം ഓവൻ നശിച്ചുവെങ്കി എന്ന കേട്ടാൽ സുമതിര ഹിക്കും അതുന്തനായി മുംകും ഓ മുന്നു റംഗും മുഴവൻ മേംമിക്കാതിക്കുന്നതു ഉത്തരംഗിക്കും, പാരവൈഴ്സ്റ്റ് മംസത്തെ പ്രതിഷ്ഠിതമായി നിഃല്ലാണമകിൽ വാമിക്കുത്തന്നെന്ന അഞ്ചിക്കും അഞ്ചിമേംതുറാഞ്ചിക്കും സ്ക്രിപ്റ്റും അഞ്ചിമാൻ എന്ന വഹിക്കും അഭ്യൂതവാലംകേരണം തുണ്ണി ചെയ്യേണ്ണും.

വെള്ളത്തിൽവിന്നും അരിയുക്കെക്കംണ്ടു ശ്രദ്ധനായി കാബിന്റും നംബൻ എന്ന അഞ്ചിയുടെ വരമല്ലിയയായ റംഗ്യുലാണു മുഖി. ഫ്രെഡ്വർഡ്സ്പ്രംക്കുങ്ങളുടെ സ്വന്തമിയായ സമാനും അത്രുതനെന്നു കൈ പുതുനേണ്ടായി. ഇതു മഹാത്മനായ അഞ്ചി പുമിവ്യുംബി പബ്ലീക്രാറ്റിവുടെ യും ഇരംയുജാബി ചതുവ്വിയഭ്രതങ്ങളുടെയും നംമനും എന്നും, നമ്മുണ്ണും, യശസ്സും, അംഗീകാരം, വൈരംഗ്യം യഥം എന്നീ അരു മുന്നാങ്ങളും താക്ക

ഒരു ശ്രദ്ധാർഹി മഹാതേജസ്പിയാഡി നിത്രക്കെ
ക്കും സവുരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുന്ന ഇം അത്രുതംഗി
ക്കുണ്ടതിൽ എന്നോ പൂജിതനാഡി ഗ്രഹവതിയും ഇം
ലോകത്തിൽ മോംമിക്കുന്ന ഹവ്യത്വങ്ങളും വധിക്കു
ന്ന ഉഹാദംഗൾ, അല്ലെങ്കിൽ അവിയുടെയും അം
ധിക്രമം ലോകത്തിനും സംബന്ധാവുമാ
ണ്. അത്രുതനീറ്റി പുത്രനാഡി ഭരതൻ മുത്തുത്തം
ക്കു ദമിപ്പിക്കുന്ന ചിതാഗ്രിയായി. ഭരതനു നിയ
തൻ എന്നാട്ടിയും പേരുണ്ട് അതുവരെന്ന അരാഡിക
ഭരതൻ വന്നപ്പോൾ ഒരു ചിതാഗ്രി ഓട്ടക്കുന്നതാണത്
അതുഭുമാക്കമെന്ന പേടിച്ച സഹൻ നമ്മുത്തിൽ ആ
പേരിച്ച. ദേവാന്തർ എപ്പോഴും അരാധാപഞ്ചിത്തുകൊണ്ട
വിക്കുന്ന അശ്വിംജാണ് അതുവനായ സഹൻ. സദ
നെ കാണാതെ ദേവനാർ ദിക്കുന്നും തിരഞ്ഞെടുട്ടണി.
തനെ അരാധാപഞ്ചിത്തുവകുന്ന ദേവനാർിൽ അമർത്താ
യ അരബ്ദിരസ്സിനും “ഭരതൻ മിഥ്യലനാക്കയാൽ
വിഹരിയേ ദേവനീതനെ വിശാഷിക്കുന്നായ അശ്വിംജാ
യി ദേവനാക്കായി ഹവ്യത്വത വധിച്ചുകൊണ്ട് എ
നിക്ക പ്രിയം ചെയ്യും” എന്ന് അരാധിച്ച. ത
നീറ്റം കലത്തിൽ ഭരതൻ ശവംനായാഡി ഇന്തിച്ചതു
കണ്ടുനാഡിയ ലജ്ജാംത സഹൻ പുരാത്തു വന്നില്ല. അതു
അശ്വി അംഗിരസ്സിനീറ്റാ ചുഞ്ചിയായറിനു മരറാർട്ട
തത്തക്കു പാതയും. അംഗിരസ്സിനെ അരാധിച്ച. ഇതിൽ
ആലുനാഡി സഹൻ മന്ത്രങ്ങളെ നേരിക്കി “നിങ്ങൾ

പേരികൾക്ക് പല റിതിയിലും ക്രമീകരിച്ചിരട്ട്” എന്ന ശ്വേച്ഛ. അംഗിരാസ്സിനോട് ആ അഥവി മൻ പറഞ്ഞതു് അവത്തിക്കയേ ചെസ്തുള്ള. ദേവനും ഹിതവംക്കുകളിക്കാണ്ട് സാന്തപ്പം ചെങ്കിട്ടം മവിസ്സ വഹിക്കവാൻ ഇച്ചിക്കാതെ നാഡൻ സപറ്റം സ്ഥൂലങ്ങൾക്കെത്തു ത്രജിക്കയാണെ ചെണ്ടു് ദേഹത്രംഗാനന്തരം സമൻ ത്രമിക്കിയിൽ പ്രവേശിച്ച പലവർഷ ധാരുക്കൾ ഒഴി സ്വീച്ഛിച്ചു. പുരാഞ്ചക്രമക്കാണ്ട് തേജോഗസ്യാദാദ്വൈ യും അസ്യാക്കാണ്ട് ദേവദിനവിനോയും ദ്രോജ്ജവക്കാണ്ട് സ്പർഖിക്കാതുയും വിത്തംകാണ്ട് മനക്കതേതയും യത്തുരുത്തുകാണ്ട് കാജ്ഞവാഷാനലോധനയേഴുയും നാബ അഭ്യുക്കാണ്ട് അദ്ദേഹദാദാദ്വൈയും സ്പർക്കാഡക്കാണ്ട് വവിശദ്ധേയും, ഇണ്ണിനെ തന്നെ ശരംരംകെടാണ്ട് പല ധാരുക്കളിച്ചു സ്വീച്ഛിച്ചതിൽപ്പിനെ നാമൻ പരമമായ തവസ്സിൽ ഏപ്പേട്ടു. അപ്പോൾ ഭൂ അംഗിരാസ്സു മതലായവർ അവീടെ വന്ന താഴ്ഫടക്ക തവേംബലം താണ്ട സമാനരം തവസ്സു മടക്കി. തവസ്സും സന്ധുഭ്രംബത്തജസ്തികയാണി അത്രുന്നതം ജപലിക്കാണെ അംഗിരാസ്സിനെക്കാണ്ട് പേടിച്ച സമൻ വിശ്വാം മഹാഖ്രമവത്തിൽ പ്രാവശിച്ച. അഥവി നശിക്കയാൽ ഭിത്താംഗിത്തീന്ന് സുരംഭി സ്വർഘലംകരം അംഗിരാസ്സിനെ ശരനാം പ്രാവിച്ചു് എന്നായനു ചെസ്തു. ആ മഹാമി സ്വർഘലാക്കങ്ങളിലും നോൺ വിശ്വാം, മഹാഖ്രമവത്തെ മമിച്ചു് അഥവി കെടാണ്ട് ലൊക്കുംബൈയെല്ലാം സ്വീച്ഛിച്ചു. അംഗിരാസ്സു വിശ്വിക്കയാൽ സമൻ വന്നു് അഥവിത്പരതയെ കൊക്കുംബു

വിണ്ടും സപ്താമ്പദിക്ഷം മഹ്യവാഹനാനയി വല ഒ വന്നാരെയും നാനാംസ്ഥാനങ്ങളേയും സ്രൂഷിച്ച ദേഹം അഭിയാസി ചുറ്റി നടന്ന. സിന്ധുനാം, പജുന ചം, ദേവിക, സംസ്പതി, ഗംഗ, ശതകം, സരാജു, ശാഖക, ചമ്പന്പതി, മഹി, മേധ, മേമ, തിമി, താമ്രവതി, വേഗ്രവതി, കൈഞ്ചികി, താസം, നംബി, ശോഭാവരി, വേണ, ഉച്ചവേണ, ലീം, ബാധവ, ഒര തി, സപ്രയേശ, കാവേരി, മന്ത്രം, തുംഗവേണ, കൃഷ്ണവേണ, കവില, ശോണ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പുസ്തക ദിക്കം അഭിശമം അഞ്ചിട്ടുണ്ട്.

അരത്തന്നു തന്നെം ഓൺയായ ഫീഡയിൽ വിത്ര രസികയെന്നാൽ പുരാണഭാഷ. എത്രക്കുറു അഭി കളിക്കും അരത്തന്നു ചുംബക്കാശം ആണെന്ന്. അതു വം ശനാരാണും അഭികൾ. ഇവർ ആക്കാവിന്നു മാന സച്ചറുക്കമാണും. ഇം അത്രപുത്രന്നാം സ്രൂഷിക്കവോൻ വേണ്ടി ആക്കാവും തുംബരെ ചിത്രത്തിൽ ധരിച്ചു. ഇപ്പു മാവിന്നു കാരിം അതിൽനിന്നാണും പ്രതംഗണാനംരു സ്ഥാം പുറത്തു വരുന്നതു്. അരത്തന്നു മാഹംത്ര്യം വേ ചംഡിക്കും കീത്തികമാണും. ആമകനം അരുംഗിരണ്ണപു നാവേംലെ ഏകനാശ ശേഖാനംണും അരത്തന്നു. ഇ ക്ഷിണികുംണും അഭിവംശത്തിന്റെ ചരിതം.

III. പരമ്പരാ.

എ

ഒറ്റമഹിൽയാമായ ദേവാസ്ത്രങ്ങൾം കഴിഞ്ഞത്തിൽ
പ്രീഡിയ ലോകത്രയത്തിനും ഇന്ത്യൻ അധിവാസിയി വ
ണം. വോൺപേരലെ മഴയുണ്ടാകി, സസ്യങ്ങൾക്ക് നട്ടും
അയി വളരുന്നു. സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ധന്തിജ്ഞങ്ങളും സാമ്പ്ര
ദായം വിരുദ്ധമായാണമായി. സമ്പ്രസ്വരങ്ങളിൽ തിക
ഞ്ഞ വർച്ചന പ്രജകളെ കണ്ണാടി ശത്രുക്കുത്തിൽ അ
നുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേമം ഇന്ത്യൻ ചുരുക്കാവത്തിൽ ക
ാരി സ്ഥാപ്തിച്ചരായ പ്രജകളെ ദൈവിക കാണബാനായി
ഘുംപ്പേട്ടു. പിചിത്രാനുമങ്ങളിൽ പല പല ശ്രദ്ധനിക
ളിൽ സമുദ്ദേശരംഭങ്ങളിൽ ഉപാനംടകളിൽ കടന്ന, ധന്തം
ചാരികളിൽ പ്രജാവലനങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കാനും നാലേറ്റുന്നാരെ
എം ബുദ്ധചാരികളിൽ പ്രിജോതത്തമന്നാരേയും കണ്ണാടി,
കളിൽ, കിണർ, തടങ്കം, സരസ്വതി ദിതലംഡയായി ക
ളിർമയേരുന്ന മണിയാളിക്കുമിയിൽ സഖവിച്ചുകൊണ്ടു
മണ്ണമുറൻ കിഴക്കൻ ദിക്കിൽ കടക്കാനും ശ്രദ്ധപ്പേരും
ശത്രു നാനാഭ്യക്ഷി സമാക്ഷവും, നാനാഭ്യഗ്രഹക്കിഃസവി
തവും വിലസുന്ന ക്രി മണംഹരാനുമത്തിൽ പ്ര
വരിയിട്ടു. അവിടെയാണ് ദാക്ഷമഹാഷി വംശനാത്രു'
ആതിമ്പ്രസംബന്ധമായ സത്കാരങ്ങളും കഴിഞ്ഞ
കിൽപ്പിനെ ഇന്ത്യം വെക്കാം തന്മുത്ത് സംവാദം ആ
ക്കും.

ഇന്ത്യൻ—മഹാഷി, പുണ്യവാനായ ദേവാൻ ഇംഗ്ലീഷി

ട നുറംയിരം വഎം കഴിത്തുവണ്ണും. ചിരജിവികൾ കും എന്നതാണോ ദിവാച്ചുള്ളൊരു ഭവാൻ എന്നോടു പരസ്യമാണ്.

ബകൾ — അപ്രിയങ്ങാരോടെടനിഷ്ടിയുള്ള സംഖ്യം, പ്രിയമാക്കേണ്ട വേർവ്വാട്, അസ്ത്രം കൂടിക്കുള്ള സദ്ധോഗം എന്നിവ ചിരജിവിയെ ദിവിപ്പിക്കും. ഒരു ശ്രൂരം, ദിവാനും, അഞ്ചാടികൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ എന്നിവക്കും ചിന്മാരും താലുക്കുമായ പരംഡിനതയംലും നേരിട്ടന്തിനെക്കും വലുതായ ദിവം മഹാരാത്രിക്കും ഭാരിപ്രത്യേകപ്പും ദേഖാവമായ ദിവം പ്രഥമക്കത്തിൽ മഹംബന്ധമില്ല. അതുമുന്നിനുമുണ്ടായ പുഞ്ചിച്ചു തുള്ളിക്കൂട്ടിയും കലമീനുമാംകു കലാലാഡിവും കലീനക്ക് കലക്കിയ വും കാണുന്നും ഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതെല്ലിനേ? അനീച്ചുമായ സംശയംഗവിജ്ഞാനങ്ങളും ചിരജിവികൾക്കും കും എന്നതുകുറി ദിവിക്കുന്നിവരും? ഒരു വഴിയാവശ്യമാണും മനങ്ങേഴ്ച റജരാക്കുന്നുമാണും മഹും വിചരിതത്തിലംഡി വക്കും വരും തീലുദിവം നേരിട്ടനും. മഞ്ഞല്ലിനുമാംകു വശാനഗരമാംകു കലീനമാർ മേഘശിക്ഷനും അതുഡ്യുമാനരു ദരിദ്രനാംകു വരും വമാനിക്കുണ്ടും കാണുന്നും എന്തിനെ ദിവിക്കും തിരിക്കും? ഇത്തും വൈദ്യമും ലോകത്തിൽ വെള്ള പിസ്തുമായി കംണുന്നും. അഭ്യന്തരം സുവാിക്കും; പ്രാഞ്ചനമാർ ദിവിക്കും. എന്നെന്നാൽ ഏവയും മാനാനിതു്. അതുകൂപ്പാടു മനങ്ങുതപം ദിവിക്കും വെള്ളമായിട്ടും കംണുന്നും.

ഇസ്രൂൾ— മഹാശംഗനായി പ്രവർഷിഗണത്താൽ സേവി തനായ ഒരു ചീരജീവികൾക്കുള്ള സുവശ്രദ്ധം ഗണനാത്മകമായി എന്നതിലും ഏതൊട്ട് പറയണം.

ഖകൻ— പത്രായാ പരന്നുണ്ടോ നംഭ കൂടുംപോഴും, വെറും ചീരകൾ മാത്രമായാലും, കമിത്രുക്കളെല്ലാ അതുകൂടിക്കാതെ സ്വന്തം ഗ്രഹത്വിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന അതുകൂടംരേതുകൾഡി സുവശ്രദ്ധം മരാറ്റുണ്ടോ? ഇവകൾ മാത്രം ഉജിച്ചുകൊണ്ടു വിശദ്ധുടക്കേണ്ടിവ നാലും, പരാപ്രേക്ഷിക്കുന്നതാൽ ജീവിക്കാൻ കഴി തന്നും, അധികാരി നോക്കി അതും, ഉണ്ടുവന്നുത്തരു ടണ്ടിച്ച് എത്രനാശായിരായോ ടമ്മുഖത്തോടെ എല്ലാ ക്രയോ, എത്ര തിന്നാലും തുടങ്ങു പെരുവയറ്റാണു നേന്നോ അതും, അതുകൂടം അതുക്കുപിക്കായോ ചെയ്യുമോ? അതുകൂടംഞ്ഞു, ദാമിത്രും എത്ര വളരുന്നിങ്ങനോലും സ്വന്തം പഠാസംതനെയാണു സുചം. പഠാനുയം കൂടുതെ സ്വപ്നവിഘ്നത്താൽ അഞ്ചിച്ചുത്തു വല്ല കായോ ഇലയോ അതുകൂടംലും അതു വീട്ടിലിക്കുന്ന കുപണത്തുനാൽ കുഞ്ഞിക്കാം. വരദ്രൂഹത്തിൽ ചെന്ന പരിപ്രേക്ഷകളും എല്ലാം മിച്ചുന്നും കിട്ടിക്കുന്നതുനോയും അതിൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുമില്ല. അതു സാജീവത്തിനു തുട്ടി കാലാല്പ. നായക്കൈപ്പുാലെ പരാന്നും ഉജിച്ചു കഴിയും ടിംതമാവം കുപണിക്കുന്ന ജീവിതം തീരെ മോശംതന്നെ. അതിമിക്കളേയും പിത്രക്കളേയും ഉട്ടിയതിൽപ്പിനെ ഉള്ളിച്ചാനും ഉജിക്കുന്ന പട്ടിജംത മരാശംഞ്ഞു പരമസ്വംനപിതനും. അതു ശ്രീനാതേ കംഭ കിഞ്ഞുമോ ക്രൂരമോ അതുകീ മരാറ്റുന്നീല്ല.

ബുക്കിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സുവർച്ചു:വവ്യുമാരിയും ദിവസ പല ശ്രദ്ധകമകളും കേട്ടതിൽപ്പുണ്ട് ഭേദമുന്തിരപ്പിലേക്ക് പോകി.

Q.

പാഠാരിക്കൽ ക്രയംശജനം സുഫോറ്റ് റിജ്ഞു വു മാരണ്ണിമാരെ കാണുവാൻ ചെന്ന തിരിച്ചവയും, മാർക്കറ്റും, തനിക്ക് അഭിമുക്കംഡായി വരുന്ന കണ്ണിനംഗായ ശിഖിംജംവിനെ കാണുകയുണ്ടായി. അവർ വയസ്കുമംഘോലെ പരസ്യം സർക്കരിച്ചു. ഏ നാംകു, ഇന്നസംമ്രാജ്ഞകാണ്ട് കംപ്പേറ്റും തുല്യതമാക്കുന്നൊന്ന് ഇങ്ങവരും ക്രയതുകയാൽ തമിൽനാട്ടിൽ വഴിമുറിക്കാട്ടംനെ അവർ തടങ്കുന്നിനും. അപ്പോൾ അവിടുടെ നാംകു ചെന്ന ഇങ്ങവരും ഇന്തിരാ വഴിമുട്ടു നില്ക്കുന്നതു് എന്നുകാണുണ്ടെന്നു ചെറിച്ചു. അതിന്റെ അംവക്കട ഉറുപടി:—

“പുവ്യപംക്കാണ്ട് വിശ്വാസ്ത്വം കുംക്കര്ത്തപം കൊണ്ട് സമാമ്പോം ആരുംവരും വഴികയാഴിച്ചുകാട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ. എത്ര സ്ഥിരവാദി, പംസ്യം തോഴുമും നാംകും വിവാഹിച്ചു. പാശിയാൽ, നൈസർഡം തമിൽ ഉയച്ചയും താഴുയും കാണുകയില്ലെന്നു്. അതുകൊണ്ട് ഒരു ക്ഷേമിയിൽ അഞ്ചു് ശരുക്കാനു വഴി പിട്ടുകാട്ടുകൊണ്ടു്? നാംകും— ശരംപുജയാ കൈംബവും, കുർശിലും മുടിശീല നിബും സാധു അംഗും വിബും ഇന്നാണുകയില്ലെന്നു്. ഏ നാംകും, സംയുക്ത സംയുക്തം തമിൽ പിന്നാണുയും തെച്ചുകകംണ്ടു്? എന്നുതാണും നന്മ ഇന്തോജി ചെ

സ്വാത്ത് നുറിട്ടി നന്ന അരങ്ങേട്ട് ചെയ്യുന്നതാണ് സംഘവത്തിന്. ഒഴിവിനമരംജാവു വേദനേക്കാൻ സം ധൂവംണ്ണന വൈക്കക. പുജ്യേന പഠനംകൊണ്ടു, അ സത്രവംഡിയെ സത്രംകൊണ്ടും രക്ഖംവിനെ കൂ മകുംണ്ടും അസാധുവിനെ സംഘവപ്പെക്കുണ്ടും ഇ യിക്കരമെന്നിരിക്കേ, സംഘവിനെ വർക്കിക്കിവെങ്കം പ്രയംസമുഖാടി നിശ്ചളിക്കവും ഉള്ളാരശിലന്നം എം. ആ ഉപംതത്തെ വെള്ളിപ്പുട്ടത്തിക്കുണ്ടും നി ഞാട്ടിലോരാൻ വഴിമാറണം.

ഇതുവും പറഞ്ഞു നംതഭൻ കുംം മിഞ്ചാതെ നി നാ. ഉടനെ കെഴുവാൻ ശിഖിച്ച പ്രക്കുണ്ണം ചെ യു വഴി വിട്ടുകൊടുത്തു് ആ ദേശംവിനീരം വല സത്രക്ക മന്ത്രാളിയും പ്രഥമസിദ്ധ സപാതം രാജ്യാംഗിക്കിയലക്ഷ പേരും. അവർ തന്മാലുംബന്ന വഴക്കോ അരങ്ങിനെ തീന്ത.

32.

നഹ്രഷവുത്രനും യാത്രിരംജാവു പേരംജനറ പുതനാഡി റംജയാംഗികിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവും അ വിനെ കൈ ബ്രാഹ്മണനും വന്ന.

ബ്രാഹ്മണന്—മഹാരംജംവേ, മരക്കുണ്ണിന്ത്യായി ഫ ത്രേകം കരംരാട്ടിട്ടി ഏനിക്ക ദ്രവ്യം തന്നാലും.
രംജവ്—എന്ന് എന്തു കരാറാണെ ചെങ്ങുണ്ടതു്?
ബ്രാഹ്മണന്—യംചിക്കുന്നവനിൽ ഇ റാഡംക്ക വല്ലിയ ചെറുപ്പുണ്ടാക്ക സംഘംണമാണോ’ അതുകൊണ്ടു് ഏനിക്ക വേണ്ടതെന്നെന്നു തോന്ന വോന്നും പറക്ക

യില്ല. ഒവം പ്രീതിയോടെ തന്നെതേതോ അരു തൊൻ കൈക്കൊള്ളിംം.

മംജംവു്—കൊച്ചത്തിനപ്പുംരി തൊൻ കരിക്കലും തന്നെതെറൻ കീത്തിക്കയില്ല. അന്നുനു യം ചിക്കാതക്ക തസ്സംന്നത യംനൊങ്ങ ധനവും എന്നുംവാമില്ല. ഏ ണ്ണന്നതു കൊച്ചത്തുകഴിവെന്നൊൽ വിന്റീടു് അതിനാ പ്രൂറിയോക്കുതെ തൊൻ സ്വദേശനായി വംഴം. അം ചിച്ചവക്കു വില്ലുനിൽ എന്നിക്കു പ്രീമേയുള്ളി. യംചകനിൽ എന്നിക്കു കോപമില്ല. കൊച്ചത്തു തിനെ പ്രൂറി വിചാരിച്ച തൊൻ കരിക്കലും ദഃവിക്കയുമില്ല. ഇതാ ഭോന്ന ഞാൻ കംഠായിംം പല്ലുക്കുണ്ടു് ദംനം ചെയ്യുന്നു.

അം ദാം തനു കൈക്കൊണ്ടു മുംബേന്നു് തുജ്ജ നാംയി.

ഋ.

വിശ്വാമിത്രചുത്രനായ അർജ്ജുകൻ അർഹപ്രേമയും ഗം നടത്തിയപ്പോൾ സവ്വർഖംക്കാമായം അരുതു കുംണം വാൻ അവിടെ വന്നു. അർജ്ജുക്കത്തിൽ, അർജ്ജുകൻറെ ആ തംക്കന്നംരായ പ്രത്തേൻ, വസുമനസ്സു് എന്നിവനും കണ്ണിനരന്നുയെ ശിഖിച്ചും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അശും കഴിഞ്ഞു ഭാതംക്കുന്നംരോടും ശിഖിഞ്ഞും തുംബി അർജ്ജുകൻ രമഞ്ഞിൽ കൂടാൻ ആരുതായി. അപ്പോൾ നാര തോ എത്താം വക്കുതു കാട്ടു് അതു മഹാമുനിരാ അഭി വംഡനംചെയ്യു തേരിൽ കൂടിയിരിക്കുവാൻ ക്ഷമിച്ചു. അതു പേരും അരുതു സമർത്ഥ ദാംബലറി.

അമ്പിനന ചെല്ലുവേംപാ കരംപാ നാരങ്ങനാട് ഇൻഡി നെ ചൊരിച്ചു.—

“ഒഗവംസ് പ്രസംഗിച്ചുംല്ലോ. എന്തിനും കന്ന ചേര ദിച്ചുവിയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മെത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അരഞ്ഞുവേങ്കം ശത്രുവുംനും സർവ്വത്വാധികാരിയും അമാഖം. ഈ വഴിക്കുത്തന്നെ ചിംകാലദേശ്രമായ സപ്രദീപ്തിലേക്കു നമ്മളിൽ നാലുവേക്കു മാത്രം ചെല്ലും മെന്നവന്നാൽ അരുരാഖൻ താഴെ ഇററങ്ങേണ്ടതും?”

“ഈച്ചുകൾ ഇററങ്ങും.”

“എന്തുകൊണ്ടും?”

നംദിൻ—തൊൻ കരിക്കൽ അച്ചുക്കാൻ ഗ്രഹണിക്കു ചെല്ലുകയുണ്ടായി. അന്ന് എന്നേയും തുട്ടിക്കൊണ്ടു തേരിൽ കയറി രാജാവു്, വെള്ളിക്കിൽ സഞ്ചരിക്കു വാൻ ചോദി. അപ്പും കരിട്ടതു് നിരംപോലെ തരംതിരിച്ചു വിത്തിയിരിക്കുന്ന അന്നേക്കുശമ്രൂപം പാളക്കെല്ലു കാണ്ടു്, അവ ആകടെ വകയിരുന്നുണ്ട് തൊൻ ചോരിച്ചു. ‘തൊൻ ഭാനം ചെയ്യുവയാണോ’ എന്നാണു് അതിനു രാജാവിന്റെ ഉറുപടി. ഇന്തി കൊ ആത്മപ്രശംസചെയ്യുംണ്ടു് അച്ചുകൾ ഇറ ദേശനുമുന്നു തൊൻ ചരിത്രതു്

“എന്നാൽ, ബംകി നാൽവാറിക്കു മുന്നവേക്കു സപ്രദീപ്തിചെക്കു ചെല്ലുവു എന്ന വന്നാൽ ശത്രാഖിം ശേഷംനടതു്?”

“പ്രത്രംന്നാണോ” ഇറന്നേണ്ടതു്.”

“എന്തുകൊണ്ടും?”

നംബിക്ക് മുതൽദ്ദേശിന്റെ ഗ്രഹനരിലും നേരം കൈ
നംബി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. നേരം നംബി കുതിരം പു
ട്ടിയ മെത്തിൽ കുറവി യംത്രുചെള്ളു. മാർത്തമല്ലേ
കു സ്വാംമാനം വന്ന തനിക്കു് കൈ കുതിരയെ തന്റെ
സമേന യംചിച്ചു. രാജാധാരിയിൽ തിരിച്ചുചെന്നി
ട്ടു തനാമേന മറുപടി കൈച്ചട്ടതു്. അതു ദേശരാജം
ഇപ്പോൾ തന്നെന വേണമെനും സ്വാംമാനം തിട്ട
ക്കി. ‘എന്നാൽ, ഉടൻ തങ്ങൾക്കു്’ എന്ന പറഞ്ഞ
രംജംവു വലതു ഭാഗത്തെ കുതിരയെ ശംചിച്ചു് അതു
സ്വാംമാന ഏകാട്ടതു്. കുച്ചു കുറം ചെയ്യപ്പോൾ
അശ്വാത്മിയായി മരരാങ്ക സ്വാംമാനം വന്നു. അതു
വിപ്രം കരിം ഉടൻ വേണമേന തിട്ടക്കുയാൽ
ഇടതു ഭാഗത്തെ കുതിരയെ കൈച്ചട്ടതു്. അപ്പോഴെക്കു
വേരാങ്ക സ്വാംമാനും കുതിരയെ യംചിച്ചുകൊണ്ടു
വരികയാൽ മുണ്ണാണിക്കരിക്കുന്നിൽ കുന്നു് അതു യംച
കുന്ന ദിനം ചെള്ളു. അശ്വാത്മിയായി പിണ്ണായുമോ
കു വിപ്രം അപിടെ എങ്കി. പിണ്ണിട്ട തനാമേന പ
റഞ്ഞതു സമുത്തിക്കാതെ ഉടൻതന്ന വേണമെനു്
അതു സ്വാംമാനം തിട്ടക്കി. അതുകൊണ്ടു് കടക്കു
തെന കുതിരയും അഴിച്ചു കൈച്ചട്ടതു്, ശത്രുവരമി
പ്പാ. ത, താൻതന്ന തേരു വലിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കു
ബേം പുണ്ണി ‘പുണ്ണ സ്വാംമാനക്കു് ഒരു വകതിപിച്ചില്ലു്’ എ
നു പ്രസ്ത്രനാം അരുക്കുവിക്കുന്നായി. ദാനം ചെ
ഴുട്ടു് കടവിൽ അക്കുപിക്കുന്നലംനാ പ്രസ്ത്രനാം
ഇരുവേണമെന പറഞ്ഞതു്.

“എന്നാൽ, ഇനി മുന്നവേങ്ങളിൽ രണ്ടും സപ്രതിയിൽ ചെല്ലായു എന്നാലും അതാണ് നിന്റെ ശാന്തിയും കാരണം വസ്തുവും എന്തും?”

നാരകൾ—വസ്തുവും.

“എത്രകൊടും?”

നാരകൾ—നാൻ ദിക്ക് സന്ധാരം ചെയ്യുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഒരു പുംബ അവിടെ ചുജ്ജമത്തെപ്പറ്റി സപ്രസിദ്ധിച്ച നം നടക്കുകയാണ് അതു കംണ്ണവാൻ വസ്തുവും നേരു തുടർന്നാണ് ചെന്ന. സപ്രസിദ്ധിച്ചതിനു ശേഷം ആ രമം മുഖംനീക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ചുജ്ജമം കണ്ട നാഥ ശരതിനു പുക്കുളി. അതു കേട്ട, ‘ഭവാനാൽ ഇം രമം പ്രശ്നസ്ഥാനിരിക്കുന്ന; ഇതു ഭവംഗൾന്തു തന്നുകയാണ്’ എന്ന രാജാവു പറഞ്ഞു. ഉരുരാറിക്കയ്ക്കുന്ന നാഥ അവിടെ പോയപ്പോഴിം ചുജ്ജമത്തെപ്പറ്റി സപ്രസിദ്ധിച്ചതുണ്ടെന്നി. അനം, ആ രമം മുഖംനീക്ക് വരംതും എനിക്കാണി സമ്പ്രതിച്ചു. മുന്നാമതായുണ്ടായ സപ്രസിദ്ധിച്ച നകാലത്തും നാഥ അവിടെ ചെന്ന. രാജാവു ആ രമം മുഖംനീക്ക് കാണിച്ചിട്ടും എന്നു നേരിക്കി. ‘ഭവം ഇം രമം നേരു സംബന്ധിച്ചുള്ള സപ്രസിദ്ധിച്ച നഞ്ചെല്ലും കണ്ണാലും, എന്ന പരംതു. രമം തന്നേരതാനെന്ന കാലുണ്ടാക്കിയിട്ടും അതും അ ഗ്രന്ഥേരതാനെന്ന വെറുവാക്ക പരം ശുക്രക്കാണ്ടും വസ്തുവും ഇരഞ്ഞിപ്പോക്കും.

“ഈനിയുള്ള റണ്ടുവേറിൽ കരംം ഇറങ്ങേണ്ടിവ
സംഖ്യ ആരംബാതു ചെയ്യേണ്ടതു്?
നാരങ്ങൾ...തൊൻ ഇറങ്ങും; ശിഖി സപ്ത്യം തീവ്രം
പോകും.

“എപ്പുകുംണ്ടു്?”

നാരങ്ങൾ...ശിഖിയേംട തുല്യന്മുഖം എന്നും. കരിക്കൽ ക
രു മുംകമണം വന്ന തനിക്ക് അന്നും താരംബക
നു ശിഖിക്കുംടോ അതുമിച്ച.

ശിഖി...തൊൻ ഏതിനെയുള്ള ആധാരംമാണു തന്നോന്ത
തെന്നു വേണും ആശ്രാവിച്ചുംപാം.

മുംകമണം...ഒവംഞ്ച സ്വാതം ഘത്തനായ സ്വന്തദിഗ്ദം
ബന ശരിയുള്ള പാകം ചെയ്യുക. ശരിയുള്ള തയ്യാറാക
ഡ്രോംഗും തൊൻ വരാം.

ശിഖി തുന്നിര മക്കനു ശരിയുള്ള പിഡിപ്പോബു
പാകംചെയ്യു പാട്ടുത്തിലാണു ശരിയുള്ള തയ്യാറാക വെച്ചു
കൊണ്ടോ ആ മുംകമണാനു ശരിപ്പുമിച്ച. അംപ്പാർഡ
കരംം വന്നു, ‘അവിടെതെ അതിമിശ്രം മുംക
മണം നഗരംതാൽ കടനു കു ആനാണു കെട്ടാരം, ഉ
ണ്ണാരം, ശരിയുംബാല, അന്തിച്ചുരം, സ്ഥാപണാല, ഗ
ജംബല മുതലായവ ദഹിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു ശരിയിച്ച.
ഈ ഫോറേപ്പുത്താനതു കേട്ടിട്ടും കട്ടും മുഖാവുബണ്ണുരം
ചേരാതെ ശിഖിരാജാവു നഗരംതാൽ ചെന്ന മുംക
മണബന കണ്ടോ, ‘ശേവംനു, ഇതും അന്നും തയ്യാറാക്കിവി
ക്കുന്നു’വെന്നു പറഞ്ഞു. അരാന്നും ആ മുംകമണം ഉ
ന്നം മിഞ്ചാൽത പാന്തുമിച്ച തല തംഴ്ത്തി നിന്നാതേയുള്ള.

“ഒവൻ, ഉണ്ട് കഴിച്ചുംലോ” എന്ന ശിഖി ഞു സാ തിമിശു പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷേമിച്ചു. മുളി തങ്കാലം നില്ലേബുന്നയി നിന്നിട്ടോ അതു വിലും തലം ചെറക്കി ശിഖിയെ കോക്കി, “ഭേദംതന്നെ ഇതു ഭജി ക്കുക”യെന്നായി. അതിനുനയംവാക്കേണ്ടും കട്ടും വൈമനസ്യം കൂടംതെ, വിലുനെ പൂജിച്ചു വാതുമെട്ടു തന്റെ വെച്ചു ക്ഷീക്ഷവാൻ കൈയുയയൽ. ഉടനെ മും മഹാന്മാർക്കു ശിഖിയുടെ കൈയിൽ കടനുപിടിച്ചു. “ഒ വംശ ക്രൂയാരത്തു കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു; മുംമഹാക്കു വേണ്ടി പരിന്മുഖിക്കുവാൻ വയ്ക്കുത്തതായി വോന്നു കുംതനെന്നയില്ല” എന്നിങ്ങിനെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടും അതു അതിമി അന്ന ഉംനംചെയ്യു. അതു ലാക്കിയത്തിൽത്തന്നെ, സപ്പതം പുതുൻ ദേവകമംരനേപ്പോലെ അലും കുതരം പുണ്ണ്യഗന്ധംവയ്ക്കുമായി തന്നെ മുഖിൽ നി കൂടുന്നതു മഹംഭഗാംധ ശിഖി കാണു. അതു മും മഹാ നും മുംമാവാൻു്. ശിഖിയെ പരിക്ഷീക്ഷവാൻവേണ്ടി അതു വേഷത്തിൽ വന്നതാണു് ഇതെല്ലാം കഴാ ഞൈത്തിൽപ്പിന്നെ “എത്തുകൊണ്ടും വേംശ് അറി ഞൈതുകൊണ്ടു് ഇതുനെന്ന ചെയ്യുതു്?” എന്നും അമാത്ര നും രാജംവിഭാഗം ചേംഞ്ചിച്ചു. അതിനു ശിഖിയുടെ മുഖടിയാവിത്തു്:—

“യശസ്വിനുവേണ്ടിയോ, അതുമാതിനുവേണ്ടി യോ, സുവശംഗ നാഭിനുവേണ്ടിയോ അപ്പും ഞൊൻ, ദര നുംചെയ്യുന്നതു് ഇതാണു പറും ചേരാത്ത മംസ്തകമിന്നെയു ഞൊൻ ഇതിലെല്ലു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ

ജീവനം സദാ അംഗീകരിക്കുന്നതേതോ അതുണ്ടെല്ലോ പ്രശ്നം. അതു പ്രശ്നം തനിലംണ് എപ്പോഴും എന്നർഹമന്നു ചുഡിയ്ക്കുന്നതു്.”

ഇങ്ങിനെന്നാണെ ദിവിയുടെ മഹംഭാഗത്.”

③

ഇതുപുളുസ്തന്നു റംജഷ്ടി പുണ്യം ക്ഷയിക്കും എന്നു സപ്ത്യത്തിൽനിന്നു വീണു, തന്നർഹ കീഴ്ത്തി നശിച്ച പേരുക്കുന്നു എന്ന വിചാരം താട്ടിട്ടി മംക്കണ്ണേയയുക ഹഷ്ടിയെ ചൊന്ന കണ്ണു് “ഒവാൻ എന്നു അറിയുമോ?” എന്ന ചേംബിച്ച.

മംക്കണ്ണേയയുൾ— പുണ്യം തിന്നാം തി ഇപാടിക്കും പാടി തിൽ തന്നേനു സദാ വ്യാകുലരായിരിക്കുന്ന ഈ ഉള്ളിട്ടുവ ക്കും വെരുന്നു കുംക്കുവരം കഴിയുന്നില്ല. എന്നപറ്റം എപ്പോഴും നാട്ടുനാട്ടും ചുററിനടന്നു കഴിച്ചുനാവരും ണ്ണു. കാരോ മുട്ടതു് കാരോ രാവു മാത്രമേ താഴും ഇല്ല. എന്നപോഴും മനസ്സു് എപ്പോഴും ധ്യാനത്തിൽ വിമഹിക്കുന്നു. അരംഭിനെയുള്ളിട്ടു എന്നപറ്റംകും ഭൗമനു പ്പോലെയുള്ളിട്ടുവരും, മേലിൽ നടക്കുവരാൻ പോകുന്നവയുമായു എപ്പോൾ കാഞ്ഞഞ്ഞുള്ളിട്ടും എന്നപറ്റംക്കും അറിയുവാൻ കഴിച്ചുമകിച്ചും, എതാണ്ടാരാക്കു കാക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രം അതിതകാലജ്ഞനുാണു തനിന്നായി ദേഹത്തെ തച്ചിപ്പിക്കുന്നതു എന്നപറ്റംക്കും ഇച്ചുക്കല്ലു. ഹിമവംസിൽ പ്രാവംംകളുണ്ടാണെനു പേരുംയി കര കുമൻ പാത്രത്വങ്ങാണു് എന്നു കാംപം മുമ്പാണു് അര

വൻ ഇനിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ അവൻ കൊന്നെ ശരിഗതതുവെന്ന വരും” എന്ന മംക്കൺഡയൻ മറുപടി കൊടുത്തു.

ഉടനെ ഇന്ത്യൻ അസ്പത്രപം ധരിച്ച മംക്കൺഡയൻ ചുറ്റു കിടറി ഒരു തുലൻ പാശംനോട് തെള്ളു പോയി. അവിടെ ചെന്ന് “എന്ന അറിയേം” എന്ന റാജംപു കൂമ്പോട് ചൊണ്ടിച്ചു. കാരെച്ചുംനും ലേം ചിച്ചിട്ട്, “ഭവാനീ തോർ അറിച്ചുകയില്ല” എന്ന തുലൻ പറഞ്ഞു.

ഇന്ത്യൻ—ഭവാനീക്കാംഡ വരുംപുഖ്യനാംയി ആരംബം മുന്നോടാം?

കൂമൻ—ഉണ്ട്. ഇന്ത്യൻസരസ്സിൽ വാഴുന്ന ദാഡിക്കും വാവനും കൈക്കും എന്നും എന്നും കൊണ്ടുവന്നു എന്നും കൊണ്ടുവന്നു എന്നും. അദ്ദേഹത്തോട് ചൊണ്ടിച്ചും അവൻ പറഞ്ഞു മനയിരിക്കാം.

മംക്കൺഡയൻമേയും കൂമ്പോയും എടുത്തുകൊണ്ട് ശരു റാജംപി ഇന്ത്യൻസരസ്സിലേണ്ണ പോയി. ആ കൈകിടൈ കണ്ണ “ഭവാൻ ഇന്ത്യൻ അറിയേം?” എന്ന് അവൻ ചൊണ്ടിച്ചു. അറിയില്ലെന്നും മറുപടിയുണ്ടായതു.

“എന്നാൽ, ഭവാനീക്കാംഡ മുമ്പു ഇനിച്ചുവരായി വല്ലവക്കുണ്ടാം?”

“ഈ സരസ്സിൽത്തെന്നു അക്കുവംഡൻ ഏന്ന പേരംയി കയ കൂമ്പുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്നുണ്ടുക്കാംഡ വരയാ പുഖ്യനാംഡൻ” അദ്ദേഹം ഇം റാജംപിനു അറിച്ചുമായി പഠാംഡ്.”

എതു കൈകൊള്ളുന്ന അസ്ത്രിയാശന വിഴിച്ചു:—

“എത്തുമാർക്ക ഭവാഃ ഗാട് ഒരാം ചേംദിക്കേരാം തുണ്ട്. ഇന്ത്യൻടെനാശ വന്നാൽക്കൊണ്ടുള്ളം.”

എത്തുമാർക്ക സംസ്ഥാപിത്തനിന്മാശന കരയിൽ വന്ന.

“വോൻ ഇന്ത്യൻടുകുറഞ്ഞാവിനെ അറിയുമോ?”

ഈ ചേംദ്രം കേട്ട് അവൻ കയ ദ്രുതം എറി നേരം ചിന്തിച്ചു നോറുന്നപാം ബാജ്ഞു ചുണ്ണം പുളാകയും, മനസ്സു നട്ടുകയും ദേഹം വിാജ്ഞകയും മുച്ചിച്ചുവേം ലൈ തല്ലികയകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കൈക്കുപ്പി നിന്നും ഇന്ത്യാ നേര പറഞ്ഞു.

“എതാൻ ഈ റംജഷ്ടിനെ എണ്ണിനു അറിച്ചാൽ വികാം? ഈ മഹാത്മാവും ഇവിടെ എറിത്തുന്നതുഃയാ യു പഞ്ചാ നംട്ടിട്ടുണ്ട്” ഈ സംസ്ഥാപനം, ഇംഗ്ലീഷം ദാ നംബചുള്ളിക്കുള്ള പാതയിൽ തുടക്കത്താടെ നടന്നബെണ്ണി കൂടായതാണ്. ഇതിപ്പാണോ എന്നുറു വിശദം.”

എതു മാർക്കും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചേണ്ടും സപ്രൂത്തിയിൽ വിനിഗ്രാമം ചേവരുമെന്ന അഭിരുചി. ഉടൻ അശ്രീരിവാക്രമാംജലി:—

“അല്ലയോ ഇന്ത്യൻടുകു, വോൻ സപ്രൂത്തിയിൽ വന്നു ഉചിതസ്ഥാനത്തിൽ പ്രഭവിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു. കീ സ്ത്രിമാനം ഭവാനും അവ്യുത്തം സഖ്യവിക്ഷേപണത്തിലേ ജു രമം മുതാ സാനാശമാം ചിംജനാം. ഏ സ്വന്ധനക്കീ തനി ഭ്രമിക്കിലെന്നപോലെ സപ്രൂത്തിലും വ്യംഗ്യിക്കം. എതു കീത്തി എറിത്തുകാലം നിഖരിപ്പിന്നുവേം, അതുകും ലംബരാജ്ഞിം, അതിനു വിഷയമായിട്ടുള്ളിവൻ സപ്രൂ

സഹപ്രയഷ്ണംണ് എത്താജവൻറെ അവകീൽത്തി ലോകത്തിൽ ഉയരന്നാവോ, അല്ല ശ്രദ്ധം അടങ്കുന്നതുവരെ ജീവം അവന്റെ അധികമായ നാക്കത്തിൽ കീടക്കേണ്ടിയാം. അതുകൊടുട്ടോ, ശാശ്വതസ്വാത്ത കുംഖിക്കുന്ന ഒരു ശ്രൂരം പാചവിചാരങ്ങളെ ബെറ്റിന്തു യർത്തുതുന്നതാണെന്നു അതുകൂടിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചതായി വാൺ കണ്ണം.”

ഇരുപ്പുകൾ ഇത്തല്ലാം കേട്ടതിൽപ്പുണ്ടെന്ന ശത്രു വരമത്തെ ദോഷി, “താൻ ഈ പുല്ലന്മാരു അവക്കു ദു സ്ഥാനത്തു എത്തിക്കുന്നതുവരെ നിൽക്കു” എന്നപറഞ്ഞു മാർക്കണ്ണന്മാരു, പ്രവംഠക്കുന്നുന്നു, വഹിച്ച അമാസ്യാം കുടഞ്ഞുപോയി വിച്ചി. അനന്തരം അതു ഒഴംഗി ശത്രു തേവിൽ കയറി സപ്രദീപതിലേജ്ഞു പോകും ചെന്തു.

മ്രി. സ്കാദം.

—

പണ്ടു ദേവാംശുരന്മാർ രാമാജിൽ ചൊങ്കതു ചരിപ്പു റം നശിച്ചതുടങ്കുയാണെന്നു. ദേവാംഗു പിക്കളായ പ്രത്യുമക്കാണ് എപ്പോഴും ഇന്തുണ്ണംയതു’ തന്നെ ചൈസന്ധിത്തിൽ അംഗവും പേരു നശിക്കുന്നതു കണ്ടു തന്നിക്കു സമർപ്പിക്കായ ഒരു ചൈസന്ധിക്കുകൾ ഉണ്ടായി രിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി വാസവൻ തീരുച്ചിന്തയിൽ കീ മഹാ റംഗി. ദാനവന്മാർ ദേവസേനയെ ശാടിച്ചതുകൂടണ്ടു കണ്ടു, ദേവന്മാരു സപാതം ചീങ്കുതാൽ പാരി

രക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ളടിയ പുത്രനും ശ്രദ്ധാലും മഹാവലഗാഡ ഇന്ത്യൻ മനസശലഭത്തിൽ കയറി എക്കന്നായി ശ്രദ്ധാലും ചിഞ്ചകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ എപ്പോൾ തോ ഒരു സ്ത്രീ ഉറക്കെ കരയുന്നതായ അത്തഃസ്പദം കേൾക്കായിരുന്നു.

“അയ്യോ! എന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കിലും ക്ഷവൻ കംടിവ നാം രക്ഷിക്കേണമേ! എന്നിക്കൊം ദിനാവിനെ താരെ സാമേ! അതു രക്ഷിതംവുത്തെന്ന എന്ന് ദിനാവായംലും തതി.” എന്നിന്തിനെയംണു വിലാപം.

“പേരിങ്ങേണ്ടാ?” എന്ന വിളിച്ചുപറത്തുന്ന കുംഞ്ചി ഇന്ത്യൻ അതു ദബ്ദം കേടുടരുതു ചെന്നുപ്പോൾ, കി രീടയാരിശംഖി, ഗഭാവാൺിയാംഖി, മന്ത്രിലാഡിയാംഖി കുർബാനാത്തിയാംഖി പരുത്തിയാംഖി പാട്ടംപോലെ നിലചക്കാളിയാംഖി കേ സിപ്പെത്രുംഖി അരികൈയാംഖി കുന്നുകുഞ്ചേയും കുംഞ്ചി. അതു സ്ത്രീയുടെ കൈ പിാച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ കേൾക്കിയ ദേവാരം തിരിഞ്ഞതു.

ഇന്ത്യൻ—എന്നു, ദിനു! നീ എന്തിനാണോ ഈ കുന്നുകു കൈ അവധാരിശേണ്ടതു്? വജ്രിശാഖ താനെന്നും നീ കാഞ്ഞാം. ഇവക്കു ഉപദ്രവിശാഖ നീ നിന്റെ പാട്ടിൽ പേരുണ്ടെങ്കാണുകു.

കേൾി—എന്നോ ശത്രു, ഭവാൻ പാക്കശാസനർത്താനു ചെക്കിലും എന്നാടിടയാതെ ഇവക്കു എന്നിക്കു പി കൂത്തനേയ്ക്കു. ശരാൻ കാമിക്കുന്നു കൂണിപ്പും. ഇ വിട്ട ഏതു ചൊംതു ജീവാംട്ടുടി സ്പന്തം പുരത്തി ലേണ്ണു പോക്കയാണു വേണു നല്ലതു്

കേൾക്കെയ വക്കവപ്പുംതെ ഇന്ത്യൻ ഏതിൽക്കൂട്ടുതന്നെ നില്ലുയംതെ അരു അസുരാം തന്മാർഗ്ഗ ഗദ ഇന്ത്യനു കൊ സ്ഥിവാൻ ചുഴാറിവിട്ട്. പാണ്ടുവയന്നു ഗദയെ ഇന്ത്യൻ വജ്രംകാണ്ടു തക്കൽക്കൂട്ടാതെ. ഉടനെ കൈ വാലപലി വരം വെംട്ടിച്ചുട്ടതു കുലമനായ കേൾക്കി ഇന്ത്യാൻറെ നേരെ പ്രദായാഗിച്ചു. അതിനേയും ഇന്ത്യൻ വജ്രംകാണ്ടു മറിച്ചു ഭൂമിയിൽ പീഡി. അഞ്ചിനെ പീഡിയെ അരു കൊടുമടടിയിൽനിന്നു കേൾക്കി ഉഞ്ചോടെ അടിശേഷപ്പുകു യും ചെങ്കു. ഇന്ത്യമാണപ്പും പീഡിതനായ അരു അസുരൻ മാടാംബഗയായ അരു കുന്നുക്കയെ കൈവിട്ട് അരു പീഡനിനാം കാടിപ്പുംപാശി. അനന്തരം അരു ശ്രദ്ധാനന്ദം “ഭേതി അരുംബോ? അരുക്കണ്ടയാണോ? ഇവിടെ എന്തൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതു?” എന്ന ചോദിച്ചു.

കുന്നുക്കടംൻ പ്രജാപതിജീവെ ഷാന്തികംണോ. ഒവ സേനയെന്നാണെന്നും പേര്. എന്നിക്കു മെത്രുഃസ് നന്നയും പേരായി കൈ സംഖാദിജിളണ്ടോ. അവക്കു കേൾക്കി ഇതിന്നുംപുതുവന്നു അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുവോയി. പ്രജാപതിയുടെ അഭിജ്ഞയും സരിച്ചു തേണ്ടം തേണ്ടിമാറാട്ടുട്ടി ഇവിടെ പതിബാശി വിച്ചരിക്കുന്ന് ഒരുംബുണ്ടോ തേണ്ടെങ്കി ത്രട്ടിക്കുംണ്ടു ചേരുകവാനും നായി കേൾക്കിമാറാൻ ഇവിടെ ദിവസേന വന്നോ അല്ലെങ്കാണ്ടിപ്പിക്കണം. അവന്നും ത്രട്ടും പോകവാൻ മെത്രുഃസന്നിശ്ചിത്തം എന്നും എന്നിക്കുതു സന്ന തമ്പ്പു. കടവിൽ അവക്കു അവന്നും മരിച്ചുകൊണ്ടുവോയി. ദിവാന്നും ബലത്താൽ ശ്രദ്ധാനന്ദം രക്ഷപ്പെട്ടി

കുളം ചെപ്പു. ഇന്തി എറിക്കു ദിജിയും ഒരു കുളംവുണ്ടാക്കുന്നു. അതിലും രാധുമുള്ള ഭന്താവാരങ്ങൾ വേറിട്ടുനിന്നുന്നു.

ഇന്തുൾ — എറിക്കു അനു ദക്ഷപുത്രിയുംകുംഡ ദൈത്യി എറിക്കു ചീറംമുഖം മക്കളാണ് ദൈത്യികളും ബലമെന്നുന്നു ദൈത്യിയിൽനിന്നുത്തന്നു എറിക്കു കുർംക്കുന്നുമെന്നുണ്ട്.

കുളുക് — അല്ലെങ്കിലും മഹാപാഠേ! തൊൻ കേവലം അരു ബലാംഞ്ച് എന്നാൽ എരിക്കു അത്താവു് എരിക്കു അത്താവു് എരിക്കു ബലവാനാക്കിരിക്കും. സുരമാരം അസുരമാരം ഒരു പോലെ അടച്ചിപ്പണിശുശ്രാവം പുരാജനാഞ്ച് എരിക്കു അത്താവക്ക എരി നോ താല്ലുൾ എരി ചീരു വരും തന്നി കുണ്ട്.

ഇന്തുൾ — ദൈത്യിക്കുട ഭന്താവിനോ എന്തിനായുള്ള ബലമംഞ്ച് ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നാളുടീയും ദൈത്യി പറയുന്നു.

കുളുക് — ദൈവഭാവക്കുംകുംഡ കിന്നാടാംഗംക്കും എന്തിവക്കുംപും ഒരുയ്യുന്നായി ദിശുംകെല്ലത്രുമാരുടെ മഹതാവാച്ചി മ മാവിച്ചു നായി മഹംബലംകും കും എരിക്കു ഭന്താവു് കീത്തിവല്ലനനായ അരു ആദിക്കും ദോഷനാടക്കുടി സവത്രത്തുമുള്ളും ഇയി ചു ശേഖരിക്കും.

ഇത്തിനെ അതു ദേവി പറത്തുതു കേട്ട ദിവിത നംഖ ഇന്തുൾ വിണ്ണും പിന്തയിലാണ്. അതു ദേവി പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ഭന്താവിനു വംസവൻ പല

മട ചിന്തിച്ചേംകീടം കംണകയുണ്ടായിപ്പ്. എത്ര ഏ ടത്തിൽ ശത്രു ഭാഗ്യരൂപിനു ഉളിച്ചയങ്ങനു ഭാഗ്യരഹനു കണ്ടു. ദിവാകരപ്രഭാതൻ കാന്തി മന്ത്രിക്കുറണ്ട് റിയൽക്കുറണു മഹാദാനിശ്വാസ ദോഷനോയും നിരംതരത കുറഞ്ഞ വാദിന്നാം ഒഴുക്കുള്ളിൽത്തതിൽ ഉഭാവവ്യത്തതിൽ നേരു ദേവാസുരഗണങ്ങളും ശത്രുക്കൾക്കും ചുമ്പ് സുഖ്യ ചെങ്കരണനിന്ത്യം സമ്മദിം ചെന്നീർ നിരഞ്ഞമിരിക്കുന്നു. തുല ശാംഗിരല്ലോ മുതലായവർ വിചിയമന്ത്രം നേരുക്കും മോബിക്കുന്ന പാരൂപത്തെ പരിഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു അഡി ദിവാകരംഗാട് അനൗന്ത്യമിരിക്കുന്നു. സുമ്പും ഇവപ്പത്തിനാലും പവ്യത്തിൽ സ്ഥാതിചെയ്യുന്നു. ദോഷ കുറഞ്ഞുയെന്നു പ്രാപിച്ചു സുമ്പുംഗാട് ചേന്നിരിക്കുന്നു. സുമ്പും ചന്ദ്രനാശങ്ങളാശിങ്ങനു ഈ ഏപ്രിൽ തോറ്റു ഈ ഒഴുക്കുസംഘാതത്തെയും കാണ്ടോ ഇരുന്നു ഇ ക്രാന്റിനീരിക്കുന്ന പിചാരിച്ചു:—

“സുമ്പും ചന്ദ്രനാശങ്ങൾ ഇതാ മോരമായ പാഠിച്ചുപം കംണുന്നു. ഈ രാത്രിച്ചട്ടു അവസാനത്തിൽ തത്തെനു പാഠണായിലും ദോഷിച്ചെന്നാണ്ടോ ഈ നിമിഞ്ഞുംബൈല്ലോ സുചിപ്പിക്കുന്നതോ. ഈ പുഡിം കടലും ചോറം നിം ചെരുവാടുകൾ. കുറുക്കുപ്പേണ്ണു വാഴിൽ എറിതിഫോട്ടു കൂടി സുമ്പുംനെ ദോഷി നിചചവിളിക്കുന്നു. ഈ ക്രാന്റിനു ഒഴുക്കുസംഘാതത്തിൽ മഹാദത്തജ്ജസ്സു കുചന്നിരിക്കുന്നു. സുമ്പും ചന്ദ്രനാശം അഡിയും താമീലും ദായിരിക്കുന്നു ഈ സമാഗ്രം ഏറ്റവും അത്രുത്തംതന്നെ. ഓസ്റ്റോനിപ്പനി നു ജീത ചുകനു പുതു ഈ ദേവിയുടെ തന്റൊവാക

വാൻ യേംഗ്രൂനാവാം, അടിവാ സർപ്പിന്നനാറു ദിനം അണിച്ചിരിയിനും ഒരു പുത്രനും ആശം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുത്രനും ഇംഗ്ലീഷ് പാഠാട്ടം അണിക്കുന്നതാണ്. “ഈ പുത്രനും അണിക്കുന്നതാണ്. അണിക്കുന്നതാണ്.”

ഈ തിരുന്നേംഡാന വിചാരിച്ച് ഇന്ത്യൻ പ്രോഫീസണ സേനയും സുക്രിക്കോൺട്ട് ബ്രൂമ്ഹലോക്കും തിരുന്നേം പിതാമഹരാജാണും എം. അവിടെരെപ്പുന്ന പിതാമഹരാജാണും “ഈ പേരിൽ ഏലുംകൊണ്ടും യുക്തനായ ശ്രീരാമത്താവിനു തന്നാലും” എന്ന പ്രാതമിച്ച.

ബ്രഹ്മചൂർ—ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരാക്കുന്ന കാഞ്ഞംത നെയാണി ഭാഗവതാശനം വോൻ ഇപ്പോൾ വന്ന പരാശരത്തു്. എന്നും വിചാരംപോലെതന്നു മഹാവിക്രമം, മഹാബലപരമായ കരാർം ഇംഗ്ലീഷ്. അതു പുതായൻ സേനനാഡിയംഗിനിനു വോക്കാട്ടുടി ശരൂക്കേണ്ട പെരംതും. അതു വീഞ്ഞുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ആരു തിരുവാട്ടുകളും ചെയ്യും.

ഈ ശ്രീകൃഷ്ണാഥം കേട്ട പിതാമഹരാജ റാമാനും മിച്ച പ്രോഫീസണം അതു കൗരുക്കണ്ണംട്ടുടി പ്രചാർജിമാർ ഇരിക്കുന്നു. ടേരാക്കും പോയി. വനിപ്പുവാൻ മതലായ മഹാബലപരമായ ചിത്രപ്രക്രമാർ തവസ്തുക്കിയോടെ നടത്തുന്ന യാഗ ത്രിത്രിനിനും അവരവക്ഷണ്ണും സോമലാംഗത്തു വരുന്നും ചെയ്യുന്നായി ഇന്ത്യൻ പിത്രുടൻ പ്രവന്നാരാധ്യം അഭിടു വന്നുട്ടുടി. ഇമാനും യാഗ ത്രിത്രി എല്ലപ്പുട്ടും അതു അഹാത്മാക്കാർ സമ്പ്രദേവനാശമാ തിക്കത്തിനില്ലരിയുന്ന അശനിയിൽ മഹ്യരാത്രി ഫോമി

എ. അരുളു കനായ അത്രത്രതാശനൾ വിധിപ്പോൾ സുഭൂമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നും നില്ക്കേണ്ടി പുംബേച്ച വന്ന വിപ്രനാരായ മരുപുൽം ഹരതമായ വിവിധം വൃത്തത്തെയ്ക്കും ആശികളിൽനിന്നും പ്രതിനുഹിച്ച ദേവന്മാർക്കും കൊടുത്തു. ഇതുകഴിവന്തു തിരിച്ചേബ്ലു സേവാപിം ആ മഹാത്മാ ഷാഖായ ദേവൻമിംകട പതി കൂർ അവവരുക്കും അസന്നദ്ധിക്കും ഇരുന്നുകുംണ്ടു സംഭവം നിന്തു ചെങ്ങുന്നതും അത്രതന്റെ കണ്ട്. സപ്രീം വിഗ്രഹം ചേരുകും ചരുചലവും പാചൈ വിമലകും അഭിഘാതവും തേജാപിനികും തംരക്കും പോലെ ഉം നീംകും ശ്രദ്ധയ അവരുടെ അത്രതന്റെ കണ്ട് അവരിൽ മനസ്സുവതിന്തു ക്ഷുണ്ടേതെന്നും ഒന്നായിരുന്നീൽ. സാം ലപിക്കും യ പിഞ്ജന്നുവതികുട്ടി കണ്ടു താഴെ കാഡവ ശാഖയി ക്ഷേണിച്ചുതു അനുംതംഡയി എന്നും അഭി, പാനിച്ചും കാക്കാതിങ്ങനീലു. എന്നിട്ടും തന്റെ മനസ്സു പറിഞ്ഞവലിശവാൻ ആ അഭിക്ഷ കഴിയാതെനാണു വന്നതും താൻ കാമിക്ഷനാണു വിപ്രവതിക്കു തന്റെ കൂമമില്ലാത്തവരംകയൻ കാരാനംത്രടാതെ അവരു ഗുണിക്കുന്നു പഠിക്കുന്നു ചെങ്ങുകുടെനും അത്രതന്റെ ദാരിഞ്ഞു. ശാത്രുവകുംണ്ട് ആ അഭി, അരു സുന്ദരിക്കുണ്ടു വിശ്വാം കുണ്ണുവാവംനായി ശാമ്പലത്രുത്തിൽ പ്രശ്നാശിച്ചു. എന്നിട്ടും കാഞ്ഞനപ്രകേക്കുായ അവരുടെ തന്റെ ശിവക ചുമക്കുണ്ട് അടുത്തു തന്നുത്തു തൊട്ടമാറു അത്രതന്റെ കണ്ട് കണ്ട് രന്നിച്ചു. ഇങ്ങിനൊ വച്ചുമെ നേരം ആ വംഡം ദാ കുട്ടി താണ്ടി ശാഖാചിങ്ങനീന്നും ആ കാമവരവശ

നായ അധികാരിയുടെ മനസ്സിൽ അവർത്തിക്കുന്ന അധികം അധികം ഉണ്ടാക്കും എന്നും ചെയ്യുന്നതും. അതു പ്രായമന്നുപൂർണ്ണികൾ ഒരു ശ്രീ ലഭിക്കുവുന്നവരല്ലായ്ക്കും അവരും മാറ്റം നഷ്ടമാണെങ്കിൽ തനിക്ക് ഇനി മാറ്റം തന്നെ അംഗീകാരം ദിവ്യാദിച്ചു കുടക്കാൻ.

അതുള്ളതനെ ഒക്കെപ്പുത്തിയാണെന്നു സ്വാഹ ഇതിനും തന്നെ കാഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കാമനാലു കരിക്കുന്നതും അതു അമിനി പല നംബിയി എംബോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാണ്. അപ്രമത്തനായ അതു അധികാരിയെ മും പിണ്ഡാന്തിനു സ്വാഹ ഇതുവരെ പഴുതെന്നും കണ്ണിപ്പി. ഇപ്പോൾ അതുള്ളതനും അതു മഹാശികളുടെ പത്രിക കൂടം കാമസന്നതജ്ഞനായി കുടക്കയെന്നും കാരാം ശരിക്കൊണ്ടതു അതു അനീച്ചിത ഇനി വേണ്ടിനാത്തെന്നെന്നു ചീറിപ്പിച്ചു.

“കാമാഞ്ചക്കാഡ എന്നർ സ്വീച്ചിപത്രികളുടെ മുഖം ധരിച്ചു അതുള്ളതനെ കാരംമോഹിതന്നുണ്ടോ. അംഗിനെ ചെയ്യുന്നതു അതുള്ളതനും പ്രീതിയുണ്ടാക്കുവും എന്നു കാമം നാവശ്രീക്കൂട്ടുവും ചെയ്യും.”

സ്വാഹ ഇങ്ങിനെ തീരുമാനിച്ചു അതുള്ളമായി അംഗിനുപുറിന്റെ പത്രിയാണു ശിവയുടെ മുഖം ധരിച്ചു. ശിലന്തുപള്ളം തിക്കണ്ണ ശിവക്കാഡയി അതു വരും ശനി അതുള്ളതന്റെ കാരിക്കേ ചെയ്യും.

ശിവ—അപ്പും അംഗിനേപ്പു അവരും കാമസന്നതജ്ഞ യാംഗിരക്കാനീക്കുന്ന എന്നും ഭവാൻ കാമാഞ്ചാഡ എന്നും ഏന്നും കാമാഞ്ചാഡ എന്നും. എന്നും കാമാഞ്ചാഡ എന്നും വാൻ

ചെയ്യുത്തിക്കണ്ണൽ ഞാൻ നിയുധമണ്ണും മരിക്കും. ഞാൻ ശരംഗിരസ്സിന്റെ രംഭുംരു ശിവയംണ്. സംഖ്യിപ്പത്തികളായ തെങ്ങൾ കണ്ണിലും ചേന്നാലേം ചില്ലു തീർമാനിച്ചതും അനാസ്വിച്ചുംണ്ടും തെന്നും അല്ലെന്നും ചേരുന്നതും

അരത്തുതാൻ—തെന്നും കാഥാത്തവാനാനും ദൈത്യിയും മറുള്ളവകം എഴുപിണ്ടായാണ് ശരിഞ്ഞരത്തും. വെതിയെപ്പുംവേതന്നെന്ന എന്നെന്ന കംമിഷണവരാണോ സംഖ്യിപ്പിയകളായ മറുള്ളവകം?

ശിവ—തെങ്ങൾ ഭേദജനാ എഴുപ്പുംഛം കംമില്ലുംകാണും എന്നില്ലെന്നും എന്നാൽ അവാനും മരുംഗതി എന്തേന്തും ശരിയാണും ശരിയാണും തെന്നുള്ളടക്കംമാം ബഹുമാനപ്പെട്ടതുവാൻ ഒരുപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടും ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞതും. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തെന്നും കാണും മരുള്ളവർ എന്നെന്ന ദിവാനും മുമ്പിലേക്കും അഞ്ചുഡിശനും. തതികുംബാഡി വനിറിഞ്ഞെന്ന എന്നും ജൂഡക്കമത്രാവം ഭോഗ്യം ഉണ്ടതെന്നെന്നുംപിഡിച്ചും. തുട്ടുകുറി എന്നെന്ന കംത്രുക്കരണങ്ങിരിക്കുന്നുണ്ടും. എനിക്ക് ഉടൻ ചേരുക്കും.

ആ കുറുമണിവയുടെ കംമംപോലെ അരത്തുതാൻ മോഡവും പ്രീതിയും ചേന്നും ആ അക്കിനിയെ മുഖിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ്യാശത്തിൽ അരത്തുതാൻ എന്നുംപിഡിച്ചും. ആ മഹാവാതു കയ്യാൽ അഘിച്ചു. തന്നെന്നും ഇംഗ്ലീഷ്യം ഇംഗ്ലീഷ് അഞ്ചിരം കാണാനുതം

യാൽ സപ്പുച്ചിവത്തികൾ അശ്വിനി കംബിപ്പുവെന്ന മുത്തംദാശപ്രസ്താവനതിന് ഇടയാക്കരുമോ, അതു കൊണ്ട് തുർന്ന ഇഴ ദേഹസ്ഥിരിന സ്വക്ഷിപ്പുകാണ്ടു ശഞ്ചിയിരുന്നി പേശാ മാറിപ്പും ഉപ്പുംകുന്നം അർദ്ധിനാന ചെജ്ജാൻ ഇഴ വന്നതിൽനിന്നു പുംളു പോകുവാൻ തനിക്ക് എഴുപ്പുമാക്കരുമോ നിശ്ചയിച്ചു സ്വന്നം അങ്ങ നീതനെ ചെയ്തു. ആ മഹംവഹനതിൽനിന്നു ശക്യവി മുപം ധരിച്ചു പറന്നുവെച്ചാണ് അതു ദേവി ശാസ്ത്രംവേദങ്ങൾ (അമക്കൂൽ) അല്ലെത്തായ ശ്രദ്ധപരവ്വതത്തിൽ എത്തി. ഭൂമിക്കിൽനാട്ടെന്ന വിഷ്ണുജീ അരത്തുന്നതുവിക മുംഖം എഴുതപ്പെട്ടാനു കൂട്ടം സ്വരക്ഷിതപും റംക്ഷാസി കൂട്ടാലും വിശാചാരാലും ഏംബുദ്രത കൂട്ടാലും സന്ധു ഭ്രംബവും വക്ഷിച്ചുഗാജലവുമാണ് അതു പാപ്പതം. എറബും ഭ്രംബമായ അതു ചൈദാപരമന്തിൽ ബബംതു ചെറുന്ന് അതു വിജട കൈ കംബാനക്കണ്ണയായിൽ തൊഴും വശമുള്ള ദേഹസ്ഥിരിന ശിശു ശ്രൂംഭാംഗി സത്പരം നിക്ഷേപിച്ചു. മഹം തമംക്കൂട്ടം സപ്പുച്ചികളുടെ സപ്പുചത്തികളുടെ മുപം ധരിച്ചു അശ്വിനി കാമാപ്പിക്കുവാൻ സ്വന്നം കരാതി അക്കാംബവക്കിച്ചും ഭർത്തുശ്ശുശ്ശുശ്ശനാത്തിച്ചും തവഃപ്ര ബാവ തതിലും സദപ്പും തത്തായും കാജന്നുതിരുന്നു ദിവ്യ മാറ്റും ചൈദാപരമന്തെള്ളിനാനുനിന്നു ശക്ത രാജിപ്പ്, വോറ അരു പേരോടു മുഖാന്തിച്ചും സ്വന്നം അശ്വിനിയ പ്രാപിച്ചു. താഴപ്പുംഴപ്പും ദേഹസ്ഥു കയ്യിലഭക്തരാതു അതു ക്ഷായാന്തരം നാശക്ഷുചാശയും ചെയ്തു. ഭ്രംബത്തു അരു കരിയുണ്ടായതിൽപ്പുണ്ണെന്നു, ദൈജസ്ഥം സംപ്ലതമംഡ

ആ രേതല്ലുക്കരി കൂട്ടിച്ചേരുത്ത് ആ കംമിനി പ്രമാണി മിച്ചിൽ പുതുനാശിച്ചുമാണ്. അതു റോസ്സുകളുംടം പറ്റണ്ട ചെച്ചികളുംടം പറ്റാൻ കണ്ണുകളുംടം അരു യും ചൈക്കകളുംടം കുറേ കൂഴിന്താടം കുറേ വയംടംടം ചിയ കയ കാരാർ ആ കണ്ണയത്തിൽനിന്നും ഭാതനംചാഡി. പ്രിതിയരിൽ ആകുതി തെളിഞ്ഞെന്നു. തുതിയരിൽ ശിന്റു വായി. ചതു ത്രിപ്പിൽ മുഹമ്മദി പെരിച്ചു. തുടക്കത്തെ പെരംകാറും മിന്നൽപ്പുണ്ണം കലന്തിരിക്കവേ അതിനിടയിൽനിന്നും ചെറിയ ചെങ്കാണ്ടാട്ടുടി ഉയക്കു സ്വീംഗൈപ്പുംപല ആ ബാലൻ വിഴ്ചിനി. ജനിച്ചു തട നെതനൊ ആ ബാലൻ ത്രിച്ചാരാതകൾ നിക്ഷേപവിധി കൂന തരസ്വരാംശകമായ ശ്രേഷ്ഠയന്നെസ്തുത്തുംനൊ ഗഞ്ജിച്ചു. പിച്ചുലാഖും ദോമഹമ്മന്നാവുമായും പില്ലാനുതും. മുഹമ്മദ് ഗജ്ജി നം കെട്ട ചരാചരാത്രക്കമായ ത്രിപ്പേരം കിഞ്ചിത്തും ദോമിച്ചുപേരുണ്ടാണ്. പെറ്റിക്കാർ നിന്മാശിയനിന്നും ഇടിവെച്ചുംപേരും ദേഹാരാധ്യാരാധ്യ ആ ശ്രേംഭത്താൽ ചിറ്റൻ ചെറിയവത്താൽ എന്നീ മനസ്സഭംബംബം കംടിയെ തനി. പാണത്തു വരുന്ന അവയെ ഇങ്ങനെക്കുക്കിടക്കണം പിടിച്ചും കൈ കയ്യിൽ വെല്ലും മരാംബ കയ്യിൽ താമ്ര പുഡ്യനമായി ആ സ്വീംഗൈത്തിശായ അശിഷ്ടതും വിലസി. മഹാകാശം ചേന്ന കഞ്ചത്തെത്തു ആ മഹാലഭിനാം ദ ബലാഃഗ്രാജും അന്നാച്ചു പിടിച്ചും ഭീമായി ഗജ്ജി ചുകൊണ്ടു തുണിയിച്ചു. ആ ബുദ്ധവാൻ മുജുജുക്കുക്കണ്ണം ഉത്തമംശംവം മഹാച്ചു ബുദ്ധമേരിനു ഭ്രതജൈദിവംബും പെടിച്ചു പിംജുമന്ത്ര ഉണ്ടക്കംടെ ഉംതി. ചേരൻ മുക

ഒക്കുംകൊണ്ട് എത്തുംഡാതിൽ പലട്ട രൂട്ടുരത്തു
നേരം അടിച്ചു. മുന്നലോകം ദാദ്രീജിം മുപ്പണ്ണവൈക്കാണ്ട്
വലിച്ചു കടിശംപാലെ അതു മഹാസൗര്യം അവിടെ
കളിച്ചതുടങ്ങി. ഉമ്പാറ്റിൽ സ്വർണ്ണഗണനയോംലെ
ധവനാലുത്തിൽ അതു ഓപ്പുമേഖംതുാവായും അതുടെവി
ആശം സ്വപ്നം വാണംകൊണ്ടു തന്നെ നാനാഭിവാദ
കുംഖം ദിക്കുംകൈ കൊം ഗോക്കി, പിവിയഭാവങ്ങൾ കണ്ണു
വിണ്ണും ഗജ്ഞിച്ചു. അതു ഏല്ലാംകെട്ടു ചുറ്റുമുള്ള ആനാംപാം
ബിതരംയി മനസ്സിൽക്കി. പലടട്ടിൽ വീഴുകയും അവർ
സ്വീകരണ നാണംപുംപിക്കയും ചെയ്തു. അഭ്യർത്ഥന അതു
അയിച്ചു അതു മഹാബാലവന്നാം നാനാംവണ്ണനാാം അതു
യ ഇന്നഞ്ചേരി മുംഘൻറ വാച്ചുനും എന്ന വിളിച്ചു.
മഹാബാഹ്നിബന്ധ മുംഖൻ ചുറ്റിനോടു ശ്രമാനാഗതനാം
ഒരു പാലം. നാതപനം ചെപ്പുതിൽപ്പും നാ ഒപ്പുവാം
ധാരവും വാച്ചുവലിച്ചു അനുകൂലം ചൊരിന്തു
രുട്ടും. മിമവൽപ്പുത്രനായ ക്രൂഷിവശലേഖനയു
ശരണജൈക്കൊണ്ടു ഭേദിച്ചു മംഗാംബാംകും കൂടുക്കാം
കൈവയ്ത്താതിഃകാം ചേരുകവംഗം നംബ്രുമണംകാം. വ
ലുതായ അതുംസപരംനാംടക്കുടിയംശം ക്രൂഷിവശലേഖന
തകന്മാ വിണ്ണതും അതു വീഴുകണ്ണു കാറ്റുകലുകളും കുറക്കു
നിലവിളിച്ചു. അതു അഭ്യർത്ഥനാരനു കംച്ചിയിൽ കേട്ടിട്ടും
ഔദ്യോഗിക്കാതുമാവായ അതു മഹാബാലം പിൻവാഞ്ചാര ത
വേച്ചുത്തുയത്തി കാംക്രി അലേറി. എന്നിട്ടു തൈശി
ഞ്ഞു തിളിയുന്ന അതു വേലും അതു മഹാബാലും എറിന്തു
തേപ്പുഗിരിയുടെ ശിഖരത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഫോറമുന്നേ

മരിച്ചു. വേദലോറ മരിഞ്ഞ പ്രേതഗിരി ഉടനെ ഒറ്റ തെണ്ടും കൊള്ളുന്നതുടീ സ്കൂളാനുപ്പോടിച്ചു മരിയ വിചു മേഘംട്ടുയാൻ. അപ്പോൾ നാലുവർഷം തകന്ന് പൊടി തന്ത്ര പ്രഥമ വളിക്കുന്ന ശ്രമി ശത്രുവിന്റെ സ്കൂളനെ ഫുറം ഡിക്കുകയും വിണ്ടും ബുലവതിയും ദിനിൽ. ശത്രുക്കാശത്തിനേ ജൂഡയൻ പവത്തും കൊള്ളുന്ന ശ്രമിയിൽ തിരിച്ചുവന്ന മുഹൂര നെ നമസ്കരിച്ചു. ഇതെല്ലാം നാശയ്ക്കു ശ്രദ്ധിപ്പാവുമില്ല ലംബം. അനുഭവ ലോകം സ്കൂളനെ കൈതിപ്പുവാം എ പിച്ചു.

മഹംസത്പരം മഹംബുദ്ധനംധയ മഹംസനൻ ഇന്നിച്ചുപ്പോൾ വിവിധങ്ങളും മോഹന്തുവങ്ങളുമാണി മ പഠനായ ഉൽപ്പാത്തങ്ങളുണ്ടായി. സ്കൂളിക്കാശമംർത്ത മറിൽ പിന്നായുകയും ശ്രീതേംജുംബിപ്പന്പരാവണപരം നീ പഠനംരുകയും എപ്പും. ശത്രുകാശവും ഭിക്ഷകളും അധ നാളും നോസംധ്യാരണമായി പ്രലിച്ചു. ശ്രമി ഉറക്കേ നില വിഴുച്ചു. ഇഞ്ചിനെ മഹംബുദ്ധനങ്ങളും ഉല്ലാത്തങ്ങൾ ചുറ്റുവായതു കണ്ണ് ഭീതാശിത്തിന്ന് ലോകക്കരം ക്കുന്നംധയ ക്കുഹികൾ ലോകാന്തരാക്കി ശാന്തിപ്പേരുമുണ്ടാക്കി.

“സഖ്യംപിതാക്കളിൽ ശത്രു പേരുംടക്കുടി ഇവി ദേവയ്ക്കു മറിച്ചും അത്രുതാശി നാക്കും അനാത്മത്തെ ചുംക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു ചെച്ചതുമാംവന്നുവിലെ നീ വാസികൾ പരസ്യം ശത്രുവാതിരപ്പുടു തുടങ്ങി. സപ്ത മാസവിന്റെ ശാഖയിൽ പ്രഥമം ധരിച്ചു പഠനംപാക്കുന്നതു കുണ്ടിക്കുള്ള വേദ ചാഖ ശാഖയാണെ നോംപാ. “വീംഗ

ഈ തെങ്ങപിംക്ക് ഇരു അന്നത്തെമെല്ലാം വരുത്തിവെള്ളു
തു” എന്നോ അതുകൂടിവിച്ചു. ഇതിനൊല്ലാം മെതുപ്പു ത
സ്പാധയാണെന്നു വിശ്വാസം ആക്കംതെന്നു അറിഞ്ഞതി
ല്ല. ഗായി തന്നുംരിച്ചു ഒന്നാംപാ പറയുകയും കേട്ടു
പത്രക്കു സ്ഥാപിച്ചുവരിൽ മുമ്പിൽച്ചേരുന്ന “ശംഗംശം നി
നേർ ക്ഷരമു”യെന്നോ കൈ കൂട്ടു തട്ടിവിട്ടുകയുണ്ടായി.
സഘ്യംകൂടിക്കുട്ടുക്കേട്ടു, മഹത്തായ ഹാജരല്ലുംടക്കിട്ടി കൈ കു
മംറൻ ഭാതനംഡിരിക്കുന്നവെന്നും അവരുടെ ഒന്നു
മംർത്താളിട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നും കേട്ടു അങ്ങനെതിന്റെ
യോഴിക്കു മരറാല്ലുംവരുവും പരിത്രാം ഇതിന്തു
സ്പാധ ചെന്നോ ആ കമാംശൻ തന്നെ പുതുന്നതെന്നു
നും മരാംശം ഇതിൽ ഉത്തരവാദമെല്ലാം വിശ്വാം ദി
ണ്ണും പരംതരിട്ടും ആശികൾ വിശ്വാസിച്ചില്ല. സഘ്യം
കുറഞ്ഞു ആ ധാരാം കഴിഞ്ഞാൽ തിരുപ്പുണ്ണെന്ന വിശ്വാം
മിന്തുമുംമും ദി ആത്മതന്നെ ചേഷ്ടിത്തന്ത്രങ്ങൾക്കും
സംശയിച്ചും ആ കാമ സന്തുഷ്ടനായ അശാഖയെ കൂടി
വിൽ പിറ്റുടങ്കക്കുണ്ടായി. പിന്നീട് നടന്നതുഉഴവൻ
അതേവിധം വിശ്വാംമിന്തു കണ്ണതെന്നു അറിഞ്ഞതിട്ടു
ണ്ട്. ആ മുൻഡംശം കുറഞ്ഞെന്ന പ്രമുഖമായി ശാന്നം
പ്രംബിച്ചതു്. എന്നിട്ട് ദിവ്യമംശം മഹംസേനസുഖം
അരഭ്രംഖം ചുമച്ചു. സ്ഥാപനാംശി അംതക്കുംംഡിത്തന്ത്രങ്ങൾ
ഇല്ല മംഗലംകുംഡിത്തല്ലും ചെങ്കുതു വിശ്വാംമിന്തുനും
ജാംമാർവ്വദാംത്ര്യം, ജോഡിയും ക്ഷേടസിഖിയേയും ശ
ക്തി(വോല്) ഫോലാഡേതയും പാരിഷദപാള്ളിഃ ശയ്യം
ആ മഹംഭൂതി ലോകവിത്തന്തിനാംശി ഉണ്ടാണി. ശാന്തു

കൊണ്ട് വിശ്വാസിതുമാനി കമാരൻ എറാവും പ്രിയ നായിൽനീന്തു സപംഗ ദേവർഷിപത്രികളുടെ വേദം ധരിച്ചുണ്ട് കമാരനെ ഇനിപ്പിച്ചതെന്നും ഇതിൽ മറ്റൊക്കും അവരാധില്ലെനും വിശ്വാസിതുമാന് ചരണത്രവൈ കിച്ചും പ്രാകംവവാദങ്ങൾക്കും ആശികൾ അവകാശ പത്രികളും തള്ളിക്കൂട്ടുകതനെ ചെയ്തു.

സ്കൂളോഫ്സ്റ്റി കേടു ദേവനംർ കനിച്ചു ചേരു വാനിവരൻറു മുമ്പിൽചെയ്യുന്നു.

മുഹമ്മദ്—“അല്ലെങ്കിലും മഹാബുലനാജി ശങ്കു, ശരീരം താങ്കുവാൻ വയ്ക്കുന്തു അത്രയും ബലം ഈ സ്കൂളം സ്കൂൾ. അതുകൊണ്ടു് അവനെ ദേശം ഉടൻ കൊണ്ടു താഴ്താൻ. അവനെ കൊല്ലുംതിരുന്നും അവൻ വെറുപേരുകുറുതുയും എന്നും ദേഹത്തും വെരുപേരും നിറമിച്ചു ദേവേസ്ത്രംനായിപ്പേഡിക്കും.

“മഹാബുലനാജിം ഈ ബംലൻ. ലോകസ്രൂഷാവി ടൊ കൂടിയും യഥത്തിൽ ആകുമിച്ചു നശിപ്പിശവാൻ ഇവനു കെൽപ്പുണ്ടു്. ഏനിക്കു് ഇവനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിവില്ല.” എന്നിൽനെന്ന പ്രമയോട്ടുടർന്നു മറുപടി യാണും ഇതുനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതു്.

വിഞ്ഞമില്ലുംകൊണ്ടും ഇപ്പുകാരം ചരായുന്ന തന്നും ഇതുനെ പുള്ളിക്കയും കാമംവേംബ വീഞ്ഞും ചെക്കാ ലോകമാനത്തിൽ ഉടനെ ചെന്നു് അതു കമാരനെ കൊല്ലുച്ചെന്നു നിയോഗിക്കയും ചെയ്തു ദേവനാർ പാണിത്രവേംബി. ലോകമാനത്തിൽ മലയിൽ ചെന്നു നുംകുംഭപ്പും ആരു കമാരൻ അതുല്പ്രഭവലനും അരിഞ്ഞ

ജീവമാണെന്നും കണ്ണ വിഷ്ണുകളും വിവർഖവികളുമായിത്തീർന്നവെന്നതെന്ന് മല്ലും, അവരല്ലോചനം നൂറുന്നേന്ന ശരാംപ്രംഖിക്കുമുണ്ടായി. അവർ അതു മഹംവൈദ്യനോടു തന്റെ പുത്രനാക്കേണമെന്നും സ്ക്രമവിവശരാം തങ്ങളിൽ കൈക്കൊണ്ടു കൈറണ്ണേണമെന്നും പ്രംഖിച്ചു. ഇതു കേട്ട മലപ്പുംതു കടിക്കവാൻ അതും വഴിനും കിമാറൻ ലോകമാതാക്കളും പൂജിച്ചും അവക്കും ഇച്ചുപാനം ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ് സന്ദർഭത്തിൽ പിതാവായ അത്രത്തുന്ന തന്നെ കുഞ്ഞവാൻ വാടികയംതു അടങ്കുമതെന്തു മാത്രം, ഒന്നാംട്ടുടി കുംബൻ അപ്പുംപും തുള്ളുന്നകി. അഥവി അവിടെ മഹംസേനന്നും രജിസ്റ്റേറി ചുഴുനുകൊണ്ടുനിന്നും, സഹൃദാന്താക്കളിൽ വെച്ചു ശേഷജ്ഞം ക്രൂഡേഡം യും രക്തത്തുണ്ടുന്നയും രക്ത സംഗ്രഹകന്തുകളുമായ ക്രൂഡേഡം യാംഗന മഹംസേനനും അതുഡ്രോഫിച്ചും അമു മകനെന്നെയ നുപേഡേ പരിപാലിച്ചു. അഥവിയംവട്ടു അജമുവ നായിത്തിനും തന്റെ പുത്രനു കളിക്കോപ്പുനു വോലെ പഞ്ചതത്തിനേയും മരിപ്പുംപുകൊണ്ടു വാണും.

അഥവിരുമ്മങ്ങൾ, ഉപഗ്രഹങ്ങൾ, ആശികൾ തും കമാതാകൾ, വാരിജ്ഞങ്ങാർ മുതലായവങ്ങൾ മംറു വലംവോരേഡേവന്മാരം ചുഴുനുകൊംളാണും മഹംസേനനും വംഴനുതന്നുംഡ്രോഫ്പുംപും അതുബാലും അയിക്കുവാൻ മലയാംസമംബന്നും ഭേദവും അറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഒരു അംഗങ്ങും സുരേഷപരമാർ ഏറ്റുംവതത്തിൽ കയറി ദേവന്മാരോട്ടുടി യുലംതിനാംഡി പുംപ്പുട്ടു. മഹംസേനനു കുഞ്ഞുന്നതിനും ഇന്തും വഞ്ചയംരിയംഗി

ദേവഗണം പുതനായി സത്പരം നടക്കുണ്ട്. മഹാപ്രഭ
ചെന്ന ദേവഗണസ്ത്രം ഉറുമായി കമാനാദം മുഴക്കി.
കമാരവധിത്തിനായിരുള്ളുണ്ടുന്ന ശങ്കര ദേവമാർ മേര
യിൽ ഉട്ടപ്പിട്ടു ശഠകിൽ കൊപ്പുണിഞ്ഞു വിചിത്രഘപ
ജ്ഞാനജ്ഞാട്ടം വിചിത്ര സന്നാധനങ്ങളോടു നാനാവാധന
ങ്ങളോടു നാനാകംമ്മുക്കങ്ങളോടു കൂടി പിറ്റുടൻ. മ
ഹാബലനായ ഇരുൾ തന്റെ ഗജ്ഞനത്താൽ ചൊസ്ത്ര
തെരു മഷ്ടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദേവന്മാരിൽനിന്നും മഹ
ഷ്ടികളിൽനിന്നും പുജയുന്നുകൊണ്ടു ശ്രേതംബ്രി ക
യാറി. ദേവരുൾ കംഞ്ചികേക്കുന്നു മുഖിൽ ചെന്ന
ഉടനെ സുരാഖാട്ടകൂടി സിംഹനാദം ചെയ്തു. അതു
കേട്ട മുഹമ്മദ് പെജകടലേഡാവേലു കുന്നലറി. അതു
അലച്ചയാൽ ദേവഗണസ്ത്രം കടൽപ്പോലെ ശരംഗത്തുല
തെരു ചെച്ചത്രും വിട്ട് അഞ്ചിട്ടേ ഉഴന്നതിലിത്തുപോ
യി. തന്നെ കൊല്ലുവാൻ വരുന്ന ദേവന്മാരെക്കണ്ട് അതു
അഭിച്ഛുതുൻ ഏറാവും ക്രൂഡനായി തന്റെ വർത്ത
ത്തിൽനിന്നും അശിഖപാലകർ ധാരംകുമാരയി പുറത്തു
വിട്ടു. അതു എറിതീയിൽ പേടിച്ച വിരുദ്ധ ദേവമാർ
വെള്ള നീറിത്തുടങ്കി. അവക്കുട ശരീരങ്ങളിൽ അരുളുഡ
ങ്ങളിൽ വംഡനങ്ങളിൽ കത്തിയെരിത്തു കിന്നിച്ചിത്രുക
യാൽ അവകയല്ലും അവിടെ മിന്നിത്തിള്ളുന്നുനു താരം
ഗണംപോലെ ശോഭിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ചമിച്ചതുടങ്കിയ
ദേവന്മാർ കടവിൽ അശിച്ഛുതുനായ കമാരനെതന്നെന്നു
ശരണം പ്രംബിച്ചു. ഇരുന്നു കൈവിട്ടു സ്കൂളുന്നു അതു
യിച്ച ദേവന്മാർ ശംകരാനടി. ദേവന്മാരാൽ പാഠ്യ

കിതനായ ശരൂനാവട്ടം, ഇല്ലത്തിൽ വിന്നംറാതെ സ്കൂളിൽ നേരെ തന്നെ വജ്രം പ്രചോദിച്ചു. അതു വജ്രം കമ്മറൻറു വലത്തുംഗത്തോടു പിളന്തു കയറ്റി. വജ്രപ്രധാനത്താൽ സ്കൂളിനിൽനിന്നും പൊൻ ചട്ടയണിത്തു ഭേദമെന്തി ദിവ്യക്ഷണ്യലധാരിയായി ആവായയ മരീറായ പുഞ്ചൻ ഇംഗ്ലീഷി. അതു പുഞ്ചനാണു വിശദമാണ്. കംലംഗിതുല്യനായി ഒപ്പിക്കുന്ന മരീറായവൻ അതുവിർദ്ദിച്ചതു കാണ്ടുപോം ഒരു വള്ളൻ ഇന്ത്രൻ കമ്മറനെ തെംഴക്കേയോട്ടുട്ടി ശരണം പ്രാപിച്ചു. സാമ്പത്തികായ സ്കൂളനംവട്ട ഇന്ത്രനും ദേവ സൈന്യത്തിനും അരങ്ങും കൊടുത്തതു. ഇതിൽ സാമ്പു ഘുരാചിന്തിന്റെ ഭേദമുണ്ട് ധാര്മ്മിക്കാഡി മുഴക്കി.

യുദ്ധംനാന്തരം ശ്രൂരാനം വരട്ടാനം മനോധരനം തീക്കുംണാദംശ്ചീടനം, മഹാപ്രഥാനം, അരങ്ങണാക്കുനം ചെറുഭേദംകൂപ്പിക്കുനം സർവ്വലക്ഷ്യനാസവ്യാനമായ മു മഹൻ മിരണ്യമംലയും ഹിരണ്യകവചവും മിരണ്യമക്കടവും ചാമഗത്തു ചെന്നടക്കയാട ചാംത്തി അവിടെ വിജയി. അതുകമ്മറനെ പത്രംലഭയയായ ലക്ഷ്മി മുത്തിമതിയായി സേവിച്ചു. അരീചുണ്ണനും മനാശംസപിയും സക മാരനായ സ്കൂളന്റെ ചെണ്ണന്നുമാസിയിലെ ചന്ദ്രനോന്ത പോലെ സർവ്വത്തൊപ്പം അതുവോടും നൽകി. മഹാ തമംക്കളും ബുംമണ്ണൻആരു മധ്യംബുലനെ പുഞ്ചിച്ചതിൽ പിന്നെ ഇപ്പിനെ അറിയിച്ചു:—

അല്ലെങ്കിൽ മിരണ്യഗർഭ, വോനെ മംഗളമുണ്ടോക്കുട്ടി; ഒരുംനും സർവ്വലേംകുഞ്ഞപിശാം മംഗളപ്രഥമായിബേം

വികാട്ട്. വോൻ ഒന്നിച്ചിട്ടും ശ്രദ്ധ നംബിക്കുണ്ടും സർവ്വലാക്ഷത്യേതയും കീഴടക്കിപ്പിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് വകുപ്പിലും വോൻ അഭ്യന്തരം തരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇനി വൈറ്റുലോക്കുത്തിനും അഭ്യന്തരം വോൻ ഇന്ത്രുന്ന വന്നും.”

സ്കൂളം—തവേംധനമാരെ, സർവ്വലാക്ഷങ്ങൾക്കും ഈ ഗ്രൂപ്പ് എന്താണ് ചെയ്യുന്നതു്? സുരേഷപരൻ ദേവഗണാന്തര എച്ചിനെന്നയാണ് രക്ഷിക്കുന്നതു്?

പ്രശ്നിക്കൽ—ബലം തേജസ്സു സുവം എന്നിവ ഈ ഗ്രൂപ്പ് സർവ്വത്വങ്ങൾക്കും കൊടുക്കുന്നു. സർവ്വകംമനസ്സിലും നൽകി സുരേഷപരൻ സർവ്വരേഖയും സരൂപ്യരംക്കുന്നു. മുത്തങ്ങളും കാഞ്ഞംപുരാലെ അന്നശാസ്ത്രങ്ങളും ദിർപ്പുത്തനമാരെ നിറുത്തിക്കുയും സുപുത്രനമാരെ അന്നറമ്മിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്രു സുഞ്ജനില്ലുംതാങ്ങാൽ സുഞ്ജനകയും ചന്ദ്രനില്ലുംതാങ്ങാൽ ചന്ദ്രനകയും അംഗിനേതരയും കരണമുണ്ടായാൽ മുഖിയേം ഇവ മോ അശ്വിനേം വായുവോ ശത്രുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഇന്ത്രുവും കൽപ്പവും. ഇന്ത്രു മഹത്തായ ബലമുണ്ടോ. വീരനായ വോൻ ബലിത്രുപ്പനാക്കയാൽ ഇന്ത്രുനയി ഭവിച്ചുംലും!

ശത്രുവൻ—അല്ലെങ്കിലും മഹംവാഹേ! സർവ്വക്കും സുവംവ മഹനായ വോൻ താന്ന ഇന്ത്രുനാക്ക! ദേവരാജ എന്നും അശ്വിനേഹകം ചെയ്യുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സ്ഥാനത്തിനും അന്നത്രുപനാണ് വോൻ.

സ്കൂളം—അവും ഗംഗം വിജയിയുമായ ശ്രമംതുന്നു

ചെറുവേടകൃതീയ ദിച്ചുകൈംഷ്ടക്. ശിർപ്പുഡോ ശ്രൂ, തൊൻ വെംഗൻറു കികരായി വത്തിച്ചുകൈംഷ്ടം. തൊൻ ഇന്ത്യപ്രതീക അതിഖിക്ഷനില്ല.

ശങ്കൻ— ദിവാനുള്ള ബലം അത്രതുട്ടതുംണോ. വീരനായ വെംഗ് ദേവനുംകുട ശത്രുക്കാളു നിറുമ്പിച്ചും ദും! വെംഗൻം വിഞ്ഞു കണ്ട വിസ്മിതരായ ലോകക്ക് എന്നിൽ കാവജണ്ണയുണ്ടായിരിക്കും. പരംജിതനം ബലമീനനമായ തൊൻ ഇന്ത്യപ്രതിഭ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായാൽ നടക്കു തമിൽ പിണ്ണക്കുടാക്കു വാൻ ഉസാധാരിലും അമിച്ചുള്ളും. വെംഗ് പിണ്ണാടിയംകു ലോകം രണ്ടുഡിപ്പിരിയും. അതോടുകൂടി സർപ്പത്രണള്ളം ഇരുക്കക്കുകിഴക്കും. നാം രണ്ടുപ ക്കുപ്പള്ളായി നിന്നു പെംഗതേണാവക്കും. ശ്രൂ യുദ്ധ തമിൽ വോൻതന്നെയാണു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിജയം നേടുക. ഇന്തിനെ വെംഗ് പിണ്ണനേഥാനും, യുദ്ധം നേരിട്ടിവാനും തൊൻ പരാജിതനംകവാനും ഇടവ കുത്തംതെ മരുറംണം പിചാരിക്കാതെ വെംഗ് ഇപ്പോൾതന്നെ ഇന്ത്യനുകൂട്ടുകയാണു നല്ലതു

സൂ റണ്ട്— ചെറുലോകുത്തിനേറ്റയും കൂടു എന്നേറ്റയും രാജാവു വോൻതന്നെയാണുണ്ട്. വോൻ മംഗളിനുണ്ടാവട്ടു. വോൻറു ശ്രൂജതെ ഏറ്റെന്നും പറാത്താലും. അതു തൊൻ അന്നുസരിച്ചുകൈംഷ്ടം.

ശങ്കൻ— മഹാബലനായ വോൻ സമതിച്ചതിനുണ്ടോ. തൊൻ തന്നെ ഇന്ത്യ ഇന്ത്യനുകാം. ഭവാനിപ്പോരം പറാത്തതു വഴക്കു സത്രമംബന്നക്കിൽ എന്നേറ്റ ശ്രൂജതെയെ അന്നു

സരിക്കവാൻ വേണ്ട് സന്നദ്ധതാബന്ധക്കിൽ ദേവ സേനാപതിയായി വോന്തെ അഭിശേഷകം ചെയ്യുടെ നൂറ്റാണ്ട് ഭാഗവതിനംഡത്തിനം ദേവകംഞ്ചിസിലും ശോഖ്യംമണംമിത്തത്തിനം പേണ്ടി എന്നെന്ന സേനാ പതിയായി അഭിശേഷകം ചെയ്യാലും!

ഉടെന ദേവഗണങ്ങളുടെ മഹാവാദ്യീ നൂറ്റാണ്ടെ ദേവസേനാപതിയായി അഭിശേഷകം ചെയ്തു. മഹാ ഷിക്കളംതു പൂജിതനായി, മഹാസേനൻ അത്രുതം ശോഭിച്ചു. എറിഞ്ഞെയൻ തീയിന്ത്യം പ്രഭാമണ്ഡലം ഹോലു നൂറ്റാണ്ടുന്ന തലജ്ജുമേൽ പെംന്നിൻകട വിളി തി. വിശ്വകർമ്മംവിനാൽ-നിമിത്തമായ ദിവ്യഹിംസ്യ മംല യഥസ്പിയായ ത്രിചുരംനകൾത്തെന്ന കൂമാരാന അഭ്യന്തരിയിച്ചു. പുഞ്ചലപജനംയ ആദ്യഗവാൻ ദേവിയേം ടത്തടി സുപ്രീതനായി, പൂജിതനായി നൂറ്റാണ്ടിശേഷകകാലത്തും അവിടെ എത്തിട്ടണ്ടോ ആദ്യാശം അശ്വിയായി വന്നെത്തന്നും ആദ്യചത്രാശം പൂജവന്നും വന്നുണ്ടിനും പാര്വതി നാർ പാര്വതി. ആനു ഉത്സഞ്ചിച്ചു ത്രിപ്പിം ശ്രേതപവർത്ത തമായി. അശ്വിജുട രേതല്ലുണ്ടെന്ന പവർത്തണ്ണിനേൽ കൂത്തികമാജം ആദ്യം ത്രിട്ടി കൊണ്ടാടി രക്ഷിക്കുന്നതു ദേവനും കാണിട്ടണ്ടോ ആനു അശ്വിയിൽ പ്രശ്വാണി ചൂടിട്ടണ സപാഹയെ അത്രവട്ടം മുംബിച്ചിയായ മുച്ചൻ ആദ്യനുംവാണെന്നും സിലബാന്തിക്കുന്നു. മുണ്ടിനെ ആദ്യനും അശ്വിക്കും സപാഹക്കും അത്രവാഞ്ചിവത്തിക്കും ത്രിശിഖാതനായ നൂറ്റാണ്ട് ആദ്യചത്രാശം വിവ്രംതനായി. വേണ്ടി ചേരാത്തു വസ്തുങ്ങൽ

ചാത്തിയ ശ്രീകാന്താധാര ശ്രദ്ധാലുകൾക്കുടുക്കിയ അംഗ്രേഷമാരന്നാവോലാ ശോഭിച്ചു. അഖിയംൽ തത്തമായ ക്ഷേട്ടത്തെക്കാണ്ട് പരിപ്രേക്ഷണ അലങ്കൃതമായ കൊടിയുയൻതി രമാത്തിൽ കയറിയിരുന്ന കമാറൻ കംലാശിപ്പോലെ ലോധിത നായി വിളിഞ്ഞി. സർ ഭ്രതദാഹം ചേഷ്ടിച്ചു പ്രഭ്രജു ശാന്തിചു ബലവും നൽകുന്ന ആ ശക്തി ദേവന്മാരും ഇയവല്പിനിക്കായി കമാരന്റെ മുഖിൽ നിചക്കാണ്ട്. ഏന്നതെന്ന ഉപ്പും സഹജമായ കവചം മുഹന്റെ ദേഹത്തിൽ ശ്രദ്ധിർ വേഖിയും ചെയ്തു. യുദ്ധകാലത്തു മുതു എപ്പോഴും ഇ മനിൽ കംണും. ശക്തി, ധർമ്മം, ബലം, തിജ്യസ്സ്, കാന്തി, സത്രം, ഉന്നതി, അസന്നോധം, ക്ഷേത്രപരിശ്രംഘം, ശ്രദ്ധിക്കുന്നനം, ലേംകിപംബനം എന്നിവയെപ്പും സ്കൂളും സഹജാസ്തീം. സർവ്വ വന്മാരംബും അംഗീകൃതനം അലങ്കൃതനം അഭിഷിക്തനായ മുഹൻഡൻ പ്രസന്നച്ചിരുന്നായി പുണ്ണ്യചന്ദ്രമണിയലംപേരംലെ പ്രകാശിച്ചു. ഇംഗ്ലൈംഡിക്കുക്കാണ്ട് സപാഡ്യായഡോംഡേഡ്യുക്കുക്കാണ്ട്, ദേവകുറുഭിക്കുക്കാണ്ട്, ദേവഗന്ധാർഗ്ഗിക്കുക്കാണ്ട്, ദേവഗന്ധാർഗ്ഗിത്തുക്കുക്കാണ്ട്, അപ്പുരോഗന്തം നംകുംബം അവിടെയെന്നും ശ്രദ്ധാഖമാനമായി. തുശ്ചം ഒപ്പുചുരും അലങ്കൃതമായ പിംബാചവർഗ്ഗങ്ങളും ദേവഗന്ധാർഗ്ഗം ചുഴലവേ അഭിഷിക്തനായ പാവക്കു തുറൻ അവിടെ കുംഭിച്ചുവാഴിപ്പി. ഇങ്ങുകരം ഉളിച്ച അക്കു സൃഷ്ടിനേപ്പോലെ അഭിഷിക്തനായി ദോശിക്കുന്ന മഹാദൂനാന്റെ മുഖിൽ ദേവടക്കണാരായിരുന്നായിരുന്നു.

മായി വന്ന 'എന്നും ഒരു തന്നെയാണ് സ്പെക്ടി' എന്ന പറയ്ക്കേ ചുറ്റു നിന്ന്. സവീതഗണങ്ങളും അപൂർവ്വനായ ഒരു ഒരു ദേവസേനക്കോടുടക്കി സവരം മും ഷുജിതന്നും സവാന്തപ്രാംചെപ്പു.

സൂര്യനു സേനംപതിയായി അഭിജ്ഞകൾ ചെങ്കു തിൽപ്പിനും ശതക്രതു താൻ മനു രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അ ദേവസേനയെ കംത്ത്. അ ദേവികൾ തെന്നംവായി ഈ ക്രമംരഹനയാണ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതനു കുതി ഇന്ത്രൻ ദേവസേനയെ വേണ്ടംവണ്ണം അലകരിപ്പിച്ച് അവി ദേ വരുത്തി.

ഇന്ത്രൻ—അല്ലോടും സുരോഖത്തിൽ, ഈ ക്രൂക്കയെ സപ്രയാത്ര ഭവംഗൾ പതിയായി നിങ്കുംപിട്ടിട്ടാണ് ഇനി പ്പിച്ചിരിക്കതു് അതുകൊണ്ട് ദോഷം താമസപ്പെടുവാം ജീചേർന്ന് കൈകൈരണ്ട് ധമാവിധി മന്ത്രപ്പംകും ഈ ദേവിജുടെ വലംരൈക പിടിച്ചുംലും.

മഹൻ അഭിനന്ദനയെ ചെങ്കു. മന്ത്രജ്ഞനായ സുമഹസ്തി ഇവയേംമുന്നിൽ ചെങ്കുവേ മഹാസേനൻ ദേവസേനയെ പാണിറുമ്പണം ചെങ്കു. മഹവതിയായ ഈ ദേവസേനാചുഡാണ് സുവല്ലഭയായ ചുഡിലക്ഷ്മിയെന്ന പ്രാംഗണർ പുക്കളുണ്ടു്. സിനിവാലിയും കൂട്ടുവും സദ്ഗൃഹത്തിയും അപാംജിതജുമണം ദേവസേനയെന്നതുടിയും പണ്ഡിതരംർ പരായനണ്ട്. സന്തതനന്നായ സൂര്യൻ ദേവസേനയുടെ പതിഷായതോടുടക്കി അ മഹാസേനനെ ലക്ഷ്മീദേവി മുത്തിമതിയായി സപയമേവ ചെന്നോ അതുരുഷിച്ചു. മഹൻ തീരുന്ന

அ விழாசிய பதுகிறிப்பை ஞீவனுமினை கீத்திகள். நூல்கள் துதாம்மாயது ஸ்திரியிலாக யங்க அது ஸ்திரி மஹதிமியங்கி.

ஞீஸேவுநாய மஹங்கைகள் சேவைகளையுடைய கெட்ட ஸ்திரிப்பதிகளில் பரித்ருசதைக்கூட்டுத் திருவேற் அவர்கள் வான். யம்முதாக்கூட்டுத் திரு ம மாறுதகர் நூல்களோடு ஒரு பொது அவ்விதம்:—

‘மகனே, சேவது லூக்காய தெர்தாக்கைமாற் தையே கூட வெட்டித்து ரிக்கை. அவக்கி தையைத் தீர்க்காமளை மாண்புத் தேபாசுநிலைகளை தையைப் புற்று நம்மானத்து நினை பதித்து வேங்கி. தையைத் தீர்க்காமளை வேங்கி ஜ நிதிரிக்கையைத் தையை கூற வேந்து வருத்து. அது கேட்டு ஸ்துமானளை வேங்கி ஓட்டுப் புற்று யிதிரிக்கையான். அது நிலக்கி அமைக்காமலை எவ்வளவு கூடுதலாக வேங்கி கூறுகிறேன். புதே, வேங்கி புராப்பதாக தையைப் புற்று அக்குயமாய ஸ்பர்த்தானவே உள்ளக்கையான். கேட்டு வேங்கி தையைத் தீர்க்க மகனாகி, தையைத் தீர்க்க முடியும். கீடு வீட்டுக்கையான்.

நூல்கள்—அருளிக்கிதக்கூட்டுத் தினைப் பீரங்கி அம்மான் தொங்கி நினைத்தெடு மகனாம் தனை. நி. ஜி. கூடிக்கையாது ஒருவங்கி அருளிக்கித்தையை ஸாயிக்கூடும்.

அதேபூர்ணம் ஏற்றோ பாயுவங்கி ஓவியீடு ஹருதாங்கா ட கங்குடிக்கையை நூல்கள் சோபியீடு.

ஹருக்கா—ஊழினியுடைய ஹருதாங்கா ட விஜ்தாங்கையுடும் ஜூத்தையை ஸஂஸ்ரூபியீடு ஸாயியீடு ஸாயியீடு.

സ്വല്പയാൽ അധികംരത്തെ തുജിച്ച തപസ്സിനുംയി കുട്ടിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നു. അഭിഭിത്തിന്റെ പത നത്താൽ നക്കത്രസംഖ്യ കുറഞ്ഞെങ്കാൻ വിളിയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മുഹമ്മദു ശ്രേഷ്ഠയെക്കാണ്ടു സംഖ്യ ശരിപ്പുട്ടതാബെച്ചിരിക്കയുണ്ടോ

സ്കൂളിന്റെ വരദാനത്താൽ ഫ്രൈവയുക്കത്തുംയി തനിന്റെ ആശിപത്തികൾ ഇന്തും സുചിപ്പിച്ചതും എന്തെന്നും ഉടൻ നക്കത്രപമ്പതിലേക്കുന്നും അവിടെ കുത്തിക്കുന്നക്കുറുമായി ശോഭിച്ചു. ഈ നക്കത്രത്തിനും അശ്വിയാണു ഏഴവത്തം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗതത്തിലുായി വിനാതയും അവിടെ വന്നു. സ്വദം സ്കൂളോപ്പത്തികിൽ ഗതവിയുടെ തുവവും ധരിക്കുന്നുണ്ടും തിട്ടജ്ഞതിനും സ്കൂളിന്റെ മാത്രത്തിൽ ആശിപത്തികൾക്കും കുറുക്കും പങ്കുണ്ടും ഉണ്ടെന്നും.

വിനാത—മകനു, നീ എൻ്റെ പുത്രനുണ്ടോ. എന്നും നിന്നോടൊന്നിച്ചു പാക്കണമെന്നോ എന്നിങ്ങനും മുണ്ടോ.

സ്കൂളം—തൊൻ്റെ വയതിയെ നമ്മുടിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒര്ത്തായുടെ ഇച്ചുംപേരും നടക്കുന്നു. പുത്രന്റെ തേരാട്ടുട്ടി വെതി എന്നെ അനുശാസിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടിവിന്നും. സീറേഷ് (ദേവസേന)യാൽ പൂജിതയും യി വെതി എന്നും വാണികൊള്ളുന്നു.

അനാന്തരം മാത്രഗണം സ്കൂളിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു. മംതാങ്കൾ—തൊഞ്ചെട്ടു സവൃദ്ധിപ്പംകുമാരംകുഞ്ചിനും കവി

കർ സൂതിക്കുന്നു. എങ്ങനെ വോൺഗറയും മാത്രമല്ല യി ദിവാനായും പുജിത്തുടക്കുന്നു.

സൂര്യൻ—നിങ്ങൾ എന്നും മാത്രക്കളും എന്നും നിങ്ങളുടെ മകനുകളും. നിങ്ങൾക്ക് എത്തുംരിഷ്യ തുകയുണ്ടോ എന്നും ചേരുന്നതു്?

മാതാക്കൾ—ഈ ഭേദക്കത്തിൽ മാതാക്കളുംയി കല്പിച്ച പരിക്കീത്തിത്തുടയാളുമാണി, മാധ്യമപേരി മുതലായ വക്കുള്ള അതു സ്ഥാപിക്കുന്നതും അവക്ക് ശരതില്ലാതാകയും വേണും. തെങ്ങളുംവെന്നും ലേംക തതിൽ പൂജ്യകർം. അവരാവക്കരുതു്. തെങ്ങളുടെ പ്രജക്കളും അവരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നും. അവരെ തെങ്ങൾ ക്കു തരുന്നും.

സൂര്യൻ—അതു പ്രജക്കളും എന്നും നിങ്ങൾക്കു തന്നാലും അവരും നിങ്ങൾക്കു കൈക്കൊണ്ടിള്ളുവാൻ കഴിക്കയില്ല. വേറും പ്രജക്കളും നിങ്ങൾക്കു ചുംബിക്കുന്നതായും അവരും എന്നും തരാം.

മാതാക്കൾ—“ബ്രഹ്മി മുതലായ അതു മാതാക്കളുടെ പ്രജക്കളും ഭവാനിയ്ക്കിനു വേർപ്പെട്ട അവക്കട (അതു പ്രജക്കളുടെ) പിതാക്കളും തെങ്ങൾക്കു ഉള്ളിക്കുവാൻ കാട്ടുന്നുമെന്നാണോ അതു ഗുംഭു്.”

സൂര്യൻ—“കരണ്ണിനു പറയുന്നതു കൂൾമാണോ നിങ്ങൾക്കു എന്നും കുവരു പ്രജക്കളുടെത്തരം. എന്നാം നിങ്ങളുടെ നമസ്കരിക്കുന്നു. പ്രജക്കളും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷിച്ചാലും.”

മാതാക്കൾ—ഭവാനും പ്രീതിക്കു പാതുംകുന്ന പ്രജക്കളുണ്ടും തെങ്ങൾക്കു രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിള്ളും. തെങ്ങൾക്കു ഭവാനേരുടെന്നും ഏനും പഠക്കുന്നുമണ്ണും.

സ്കൂള്—നയാവനാശങ്കം മുമ്പ് പതിനൊരു വയസ്സുവരെ നിഃഖലാ പ്രജകാര വിവിധഭാവത്തിൽ ബംഗലിച്ച കൊള്ളേക്ക്. അവ്യാഹനാര രംഗത്തെ എന്ന് സ്വയം സ്വാഭാവിച്ച നിഃഖലാക്ഷ താഴെ. അവനോട്ടുടി സാമ്പദം ഘുജിത്തായി നിഃഖലാക്ഷ വാഴം.

ഉടനെ സ്കൂളെൻ്റെ മഹത്തിൽനിന്ന് അശ്വിത്ര ല്യം മഹംപ്രഭയോട്ടുടർന്നിൽ ഒരു പുത്രപ്പാർ മന്ത്രപ്രജക കൈ ഭജിക്കുവാനായി അതുവിഭിച്ചിച്ചു. അവൻ ജനിച്ച ഉടനെ വിശനോ തുല്യൻ സംജ്ഞകെട്ടു ഭ്രമിച്ചിൽ വീണാ പോയി. സ്കൂളെൻ്റെ അറബിഷ്ണതയാൽ അതു അശ്വിപ്രഭൻ രംഗത്തുപന്നായ ഗ്രംമായി. അതു ഗ്രംമത്തെ സ്കൂളാവ സ്കൂളമെന്നു പണിയിത്തും വരായുണ്ട്. മഹാബരംഗയിൽ വിനാതിയാണും കുക്കാറിനും. ഘുതാംഡാജ്ഞാസിരയ ഘുതനഗ്രമെന്നു വിളിക്കുന്നു. ശ്രീതപുതനാ ദേഹംദിവം ദംഞാവുമായ ഗ്രംഗേഷ്ഠാട്ടുടി പ്രജകക്കൈ കൊഞ്ചപ്പെട്ട തുളനു ദീഖണുപീശംവിയാണ്. അതു ദേഹംദിവം ദിനം ഷ്വാസുകളുടെ ശംഖക്കൈ ധരിഞ്ഞു. അദിതിയംയും ദേവതിയാണും ദൈവത്താണും. ബാലങ്ങൾ ദഹാദേഹാര മുക്കി ബാധിക്കുന്ന മഹാഗ്രംമതാന്തരം. ശ്രീതും ദിനം സംകേംണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചും ദിനം സംഭവിച്ചും ദൈവത്താം വുമായ ദിതി മുഖമണിക്കും സ്കൂളും വജ്രമേറു പ്രോപ്പി നംഭവിച്ചു കമാറികമാരനുണ്ടാല്ലോവക്കം ശംഖക്കൈകളായ മഹാഗ്രംമങ്ങളും. അവത്തെനു വരാസ്ത്രം ദിനം ത്രാഞ്ഞംക്കുന്നരായിത്തീൻ. അതു ദേഹംകുമ്ഹികൾ ജനിക്കവരണ്ടുകുന്ന ബാലങ്ങരെയെല്ലാം പിടിച്ചു

നു. ഗോക്കുളിടെ മാതാവാഴ സുരാദിയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടും ഒക്കനി മരഞ്ഞൾ ശിശ്രൂഷയിൽ തിന്നുന്നതു് പട്ടികളിടെ മാതാവായ സരമയും മാരണികളിടെ ഗംഗാജൈ ഡീക്ഷനു ഭേദവിധാനം. പുക്കുംഘട്ടിടെ മാതാവാ കരണ്ണത്തിലുണ്ട് (കരിങ്ങാലിയിൽ) വംശനാതു്. അതു വർദ്ധ ഗൗമ്രജ്യം ഭൂതാരകവിനിയുമാണു്. അതുകാണ്ടു കാണ്ണത്തിൽ അതു ഭേദവിധാ പുതും വർമ്മികളുായ മരഞ്ഞർ നമസ്കാരിക്കുന്നു. ഇവക്കുടംതെ മധുമാംസപ്രിയങ്ങളുായ ഗ്രഹങ്ങൾ വേറു പതിനൊട്ടുണ്ടു് തുടിച്ചുനാം. അവന്തയ്ക്കും ഇംഗരിലുത്തിൽ പത്രത്താം മുച്ചുകൾ ഇടവിടാതെ നിഛിളു്. സപ്തമാതാവാഴ കുടു മുക്കുംഘരിപ്പനിയായി ദാംഖനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു ഗംഗാത്ത തിന്നും. ഗംഗാദ്വാരത്വം ചെങ്ങുന്നതു ഗംഗാത്ത ശാപമരിച്ചു് കാടിപ്പോകയാണു് അതുകാണ്ടാം മരഞ്ഞൾപ്പിക്കിടക്കു ശർഭം അലാസനാതു് അർപ്പംപുകളിടെ ഇന്നരി ഗംഗാത്ത അവ മരിക്കേണ്ടാണു ഗംഗാ നാശഭായി എന്നു വരയുന്നു. രജതസംഗ്രഹത്തുനിയാണി ഗുണപ്രാണി ലേംബിതം യന്നി എന്നുന്നായ ഭേദവിച്ചുണ്ടു്. ഇംഗരേജു കടന്നുചുരത്തിലുണ്ട് പുജിക്കുന്നതു് പുഞ്ചനൂരാഞ്ചു അദ്ദുർ നൂറും ഒൻറ പിതാവാഴിപ്പിക്കുംവാചെ സ്ഥികളിൽ അതും നൂറും ഒൻറ മാതാവാഞ്ചു് അതു അതും കുറുക്കു ശാലിക്കായി മരഞ്ഞർ പുജിക്കുന്നു. ഇവരുമ്പുംമാണു വൊലുന്നാം സംബന്ധിച്ചു മഹാഗ്രഹങ്ങൾ. ഇവ സ്വാലുന്നാക്കു പതിനാറു വന്നപ്പുംകുന്നു തുവരെ അമുഖസ്ഥാനം ഉപ്പോൾ ഇവിടെപ്പുറത്തു കൊത്തുനാം പുഞ്ചനാഡിലും

ന്നും ഗ്രഹങ്ങളിലോ സ്ഥാനപ്പെട്ടവാൺ കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ അതിനുശ്രദ്ധിച്ച് ന്നും സവിലിലോ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു. വിശ്വാസിയു ന്നും സവിലിലോ, ഇംഗ്ലീഷ് കൊണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് ശമിപ്പിക്കുന്നതം എന്ന്. ഇപ്പോൾ ഒരു വാദയും പൂജിക്കുന്നതും നമ്മുഖിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതുപെട്ടും വിഞ്ഞുവുന്നവർക്കും. ഇംഗ്ലീഷിലും സപ്ലൈ ത്തിലും ദേവന്മാരും കണ്ടെക്കംബിനേറ്റേറും ദേവരുഹമും ഇരിക്കുന്നോഴി കിടക്കുന്നോഴി മല്ലും പിത്രക്കുള്ളിക്കണ്ണം പിത്രരുഹവും സിഖന്മാരും ധിക്കരിയും അവരുടെ സാമ്പത്തികരായി സിഖരുഹവും എപ്പോഴും വിവിധരുഹവും വിപിനിയഗസ്തും അന്നവിക്കണ്ണതായി തോന്നിക്കാണ്ണിക്കണ്ണം റംക്കുസരുഹമും മനസ്സും കാംഡിച്ചിട്ടുണ്ടാണ്. ഇപ്പിനെ തന്നെ പിണ്ഠാചരുഹം യക്കരുഹം എന്നിവയും മനസ്സും ബാധിക്കും. ഇവരായി മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നും കണ്ണതാണ് ക്രീഡാക്കംമൻ, ഓക്കേതുകംമൻ, അക്കികംമൻ എന്നിങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങൾ മുണ്ടിയമാണ്. ഏഴുവരു വാസ്തവം മനസ്സിൽ ഗ്രഹപീഡിയയുണ്ടാകും. അതിന്റെപുറം ഗ്രഹത്തുല്പരാശ ഇപ്പാമാന് ബാധിക്കുക. ഇതേ ക്രീഡായി ഗ്രഹായുക്തരാം, ഭാഗരാം, മുചിയും നിത്യാനന്ദാധിയമായ ശാന്തിപ്രകാരം നിന്നും ഗ്രഹങ്ങളും കഴിക്കും സ്ഥാപിക്കാണ്.

ഇങ്ങിനൊ എഴുന്നൾ ഒറ്റതു ക്രമം കൂടുതലായിരുന്നു.

ശിഖയ്ക്കും സപാഹ താവിട്ട് വന്ന തന്റോ അരിലാ
ഡം അരിയിച്ചു.

സപാഹ—മക്കോ നീ എന്നോ ഒരുസ്സുതന്നോ. നീ
നീറ പരമ്പരയ്ക്കുമായ പ്രീതി എന്നിലുണ്ടെങ്കാൻ
തന്റോ ശ്രദ്ധാക്ഷരം.

സ്കൂൾ—അമേരിക്ക ദീതികിലാണോ വേതി
യിൽ പ്രീതനാക്കേണ്ടതനോ അരുള്ളൊവിച്ചാലും.

സപാഹ—മഹംബംഗ്രാവാഡ മക്കോ, തൊൻ ക്ഷേമപ്രാ
യാണോ തൊൻ ബാല്യം മുതൽക്കേ അശ്വിനിയ കാ
മിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നുണ്ട് എന്നാൽ അശ്വിനിംബാട്ടി,
തന്റോ കുമിനിയാണോ ഏതാണ്ടോ അരിംത്തിട്ടിപ്പു.
എനിക്കും അശ്വിനിയോട്ടിട്ടി എന്നുണ്ടോ വാഴുന്നതി
നോ അട്ടശാഖാജീ.

സ്കൂൾ—അമേരിക്ക, ബ്രാഹ്മണർ ഹവുകവ്യാദിപ്പാം
മന്ത്രപ്പം അശ്വിനിയിൽ ഭാരാമിശ്വനോച്ചപ്പാം
സപാഹ എന്ന പരാത്മിക്ക അഞ്ചിത്ര ചെജ്ജുാളി.
സത്യവമസ്യിതനുംരായ സുപ്രത്യന്മാർ എപ്പേംഡിം ഇ
ഞ്ചിനീ തന്നെ ചെജ്ജും. ശോഭനയായ വേതിയോ
ടെന്നിഃച്ച അശ്വി ഇനിചുനാം വാസിഞ്ഞുണ്ടി.

ഈ വരസിലിയംതെ സത്തുച്ചുംയംയ സപാഹ ഉ
ത്തംവായ അശ്വിനിയോട് ചേരും സ്കൂളനെ കൈംഭാടി,
പിന്നീട് പ്രജാപതിയംയ പിതംമഹൻ മഹാസനന
നോട് ഇഷ്ടിനെ പരിഞ്ഞു:—

“വത്സ, ഗ്രീക്കരാന്തകനംമഹംദേവന്മായ പിതാ
വേംടെന്നിച്ചു നീ വോവുകി. ഒട്ടും അശ്വികിലും ഇര

സ്വരൂപയിലും ശ്രദ്ധയിച്ചിട്ടംണം സർവ്വലാക്ഷ്മിത്തണിഗാ
വേണ്ടി ദൈവരാജ്ഞിതന്നും നിന്നെന്ന ഇനിപ്പിച്ചതു്.”

പിതാമഹവർക്കുപ്രകംഠ പിത്രവസ്ഥലനായ മഹം
സേനൻ മഹംദേവനെ പൂജിച്ചു. സ്കൂറനോ് അഭിഷേകം
കഴിത്തെത്തിൽപ്പിനെ ശ്രദ്ധൻ പാംബുത്തിയോടുള്ളടച്ചുടി അതു
യിരം സ്വിംഗ്റ്റേരീള പുട്ടിയ സൗംഖ്യം സന്നിമോധ ഉത്തമ
മദത്തിൽ കയറി ദ്രോവടത്തിലും പുറപ്പെട്ടു. ചരംഡ
രണ്ടുണ്ടെല്ലാം വിംപ്പിക്കമറ്റേ് അലറിക്കോണ്ടു ചംഡ
കേസർഡേലോടുള്ളടച്ചുടിയ അതു സ്വിംഗ്റ്റേരീ അതുകംശഭന്ത
തന്നെന്ന വലിച്ചുകടക്കിക്കവന്നേന്ന വേംബെ മേഘേംഡയൻ.
ഇന്ത്രചംഡഗേതാടുള്ളടച്ചുടിയ മേഘഭാംഖ മിന്നലോടുള്ളടച്ചുടിയ
സൗംഖ്യനേപ്പോംവെ അതു മദത്തിൽ ഉമരയോടുള്ളടച്ചുടിയ പത്ര
പതിഗേവംൻ ശോഭിച്ചു. മുഖിലായി നാവംധനനായ
കബേരൻ പുഞ്ജുക്കത്തിൽ കയറി മുഹൂരകനുംംഡുള്ളടച്ചുടി
യാറുന്നായി. ഇന്ത്രൻ സുരശണാസമേതം ഏറ്റവുംവത
സുന്ദരയി മുഖഭൂപജനായ വാംബോ പിത്രിടൻ. ജൂംഡ
കുറുമണ്ഡേലോടും യക്കിടാമ്പുസന്നംഡോടുള്ളടച്ചുടി മാലയ
ണിഞ്ഞു് അലുംകുതന്നും അമോധാം മഹാജന്മ
നം വസുദാംബികജേംഡുള്ളടച്ചുടി വിചിത്രയേംധികളായ ദേ
വന്മാജം അസംബ്രൂം ഫോറവ്യാധികൾ നിരക്കേണ്ടുല
വേ മുത്രുവോടുള്ളടച്ചുടിഭാങ്ഗാന്നാറുപനായ യക്കൻ മുന്നു ഫോ
റശിവരണ്ഡേലോടുള്ളടച്ചുടി. അഴക്കിൽ ശരബംകുതന്നും വിജയ
മെന്ന ഒരുപ്പേരാംബുള്ളടച്ചു, റാല്പല ജലജരുക്കളായ
അഡുതാംഗി ജജലശ്ശേരമനം ഉറ്റതുപനമായ വക്കന
നം, അരുള്യേരത്തുള്ളായ ശ്രദ്ധാസ്വലംബികളേംഡം മ

മാനുക്കമായ മരത്തേരുടോ മനിജനസേവിതമായ കു
മണ്ഡലവേദം ശ്രീപുണ്ണമായ ദേഹംടംകൂടി, ഭൂമി,
അംഗിംല്ലു മതലം മഹർഷിക്കുംലും പ്രവത്സന്നാം
ലും പുജിത്തനായി ശിവന്നും കാതവും, ആശികൾ ഉണ്ട്
ഗഗന്യപ്പും, അസ്ത്രാഗണ്ഠങ്ങൾ, നദികൾ, സമുദ്ര
ങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, ദേവപ്പത്രങ്ങൾ, പുജ്യ
വംശം ചെയ്തുകൊണ്ട് ചുഞ്ഞുപക്ഷം വിവിധംകാരകളും
കായ വരംഗനകൾ, ഒക്കുപ്പിക്കാണ്ട് ചുണ്ണാടും,
വൈശിഖകാരങ്ങൾ ഉച്ചത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചുന്നു,
വൈഥൂമരം പീശിക്കൊണ്ട് അശനിവിംബകൾ, പംച്ചതി
രൈ കൊണ്ടംടിക്കൊണ്ട് ഗൗരി, വിശ്രൂതം, ശാന്താരി, കേ
ശിനി, മിത്രസ,-സംവിത്രി, മതലംയവർ, കവികുത്തങ്ങളും
യ സൗതിസമുദ്രങ്ങൾ, മുഖിൽ കൊടിപിടിച്ചുകൊണ്ട്
സൗഖ്യാനപ്പും തന്നു ശിവസവാദമായ രാക്ഷസരുമാം,
ലോകത്തിനോ ആനന്ദം ആകരം യങ്ങൾനുംമായ പിം
ഗലൻ എന്നിവരെപ്പാം തേശസ്ത്രാർ മാച്ചവല്ലനായ
മഹാദിവനെ അരംഗമിച്ചു. മുഹമ്മദനും കുടിക്കണ്ണ
തന്മാരു ദേവസനാവതി ദേവസനാനൃതേരാട്ടകൂടി ഒ
ത്തുന്നാർ സത്യ ക്ഷമമ്മാരകൊണ്ട് പുജിക്കുന്ന പ്രവത
വും ഒപ്പൻ ഹൗസൻ പിതാമഹൻ എന്നാണെന്നെന്ന പിവി
ധംകാരാരംഘൾ ചേർന്ന മാഹശ്രാനം ശിവനുന്ന വിവ്രം
തന്മാരു ദേവസനാനുവദ പിന്നേ നടക്കൊണ്ടു. തന്നെ അര
നഗരമിക്കന്ന മക്കഹക്കൊണ്ട് ശിവൻ ശംരികേ പിഛിച്ചു
“മക്കു, എല്ലാ കാഞ്ഞങ്ങളിലും എല്ലപ്പോഴും എന്നെ ക
ണ്ടുകൊംളിക്ക! എന്നെ ദർശകവും എന്നെ ദാരിഖജും

ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പരമശ്രദ്ധാസ്ഥിംഗം.” എന്നിൽ ഒരു പരിപ്പു ശാഖമായി ശ്രദ്ധാസ്ഥിച്ചു. ഇതു കഴിഞ്ഞെത്തുടർന്നു അവിടെ കൊടുത്തായ ഉല്പാതം ഒളിഞ്ഞായിക്കൊട്ട്. അവയാംതു സർവ്വദാവന്നായം പെട്ടുന്ന സമേംഹമിച്ചുവോയി. നാഷ്ടരുണ്ടെങ്കിട്ടും ദാക്കാണും ഉജ്ജ.പ്രലിക്കയും കുവാം വല്ലുംതെ മുച്ചിക്കയും ചെയ്യു. പഠിടം കല്പിതിയിരവി അന്യകാരന്തിൽ മുൻഡി. ഈ ദംങ്ങാഭാവങ്ങൾക്കാണും മഹിംജാഗാരായ ശങ്കാനംം ഉമല്ലും ദേവന്മാർക്കാം മഹികൾക്കാം ഉള്ളും കല്പാം. ഇങ്ങിനെ മുവര മോഹിതരാകിപിശവേ, വൻമലവേംലും കരിച്ചിക്കിൽവോ ലൈംഗം നാ നംബോരാച്ചയങ്ങൾ ധരിച്ചു കുറുക്കുന്ന മഹാസേസ നൃം ഏതിൽപ്പെട്ടു. എല്ലാം മാലേംട്ടുങ്ങാത്ത ശ്രദ്ധ ദാങ്ങാനും പലതും വിളിച്ചുവരിപ്പു ശാഖാശ്രദ്ധകൊണ്ടു ദേവന്മാരേംടം ശങ്കരഗഭവംഡോട്ടം പഠിപ്പുവന്നുതിന്റെ. അതു ശത്രുക്കമിടയിൽ ദേവന്മാർ തുടരാത്തുടരം ബംഗാജാലം വർഷിച്ചുവെക്കിലും അതു ഓഷ്ഠന്മാർ പ്രദയാഗിച്ചു പബ്ലം ഗരം പരിശം പ്രാസം മിതലായ ലോറാച്ചയങ്ങളും ദേവന്മാസനും ക്ഷണംകരണ്ടു നിലവിട്ടു ചിതറി പിന്തിരിഗ്രാമേംട്ടുകയാണുംയാണുംയതു്. ഒരുത്തു നും ചെറിക്കയാംതു ദേവന്മാസനും, ശാഖകൾ, അംഗപദ്മം, ആര്യയങ്ങൾ, രമാധാരം എന്നിവയജ്ഞാം മരിപ്പു പുംബിപ്പിന്തു മരിപ്പു. ശരശ്രി പിടിപ്പെട്ട കാവനത്തിൽ കമ്പിച്ചുവീഴ്ക്കു മഹാപുഷ്പങ്ങളെക്കുന്നും അസുരഭവായാൽ ദേവാംഗങ്ങാർ വീണാതുടങ്കി. മെഞ്ഞും തലയും മരിപ്പു അതു മഹാരണത്തിൽ പലങ്ങാ മുത്ത

രാം യാൽ കീതരംഗിനീൻ പേവനാർ നാമനില്ലുംതായി ഉഴന്ന് എങ്ങെങ്കിലുംതെ കാടക തന്നെ ചെള്ള. അതു കണ്ട് പേവന്റും അതു ദോധനാരം വിളിച്ചു ഒരുപ്പും നാട്ടിന്നായി ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു അതുപോൾ പുണിച്ച.

“എല്ലാം ക്രൈസ്തവം, നിങ്ങൾ പേടിക്കൊള്ളു. നിങ്ങൾക്കു നന്നായുംവശ്വാട്ട. നിങ്ങൾ അതും ദോധനയുംരു ഡിക്ഷവിന്ത്. നിങ്ങളുടെ മനസ്സു വിക്രമണിക്കിലും തിരികെ. ഇപ്പോൾ വ്രമായല്ല നിങ്ങൾക്കു പേജാതു. ഭർദ്ദു തന്ത്രാജം ഓഖാദിക്കാനും മാറ്റു ഭാഗവന്നാം ദാനിങ്ങൾ ഇങ്ങിന്നും. എങ്ങനാടാപ്പു, ഇം മഹംസുരനാക്കിട്ടു കിൽ പഠിത്തുചെല്ലുവാൻ ക്കുന്നവിന്. നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഗുണം വീക്കൊട്ടു.”

ഈ ഗുണം ഇം വിളി കേട്ടപ്പോൾ പേവനാർ അതുപോസിച്ചു തിരിയേ വന്നു. അവർ ഇന്തുനെ ഒരുത്തുവിച്ചു കൊണ്ടു അസുരനാഡാക്കു ഉറച്ചുനിന്നു വൊക്കു. മഹം ബുദ്ധനും മഹാത്മാവാരം മഹാഭാഗവത്താരം സംഖ്യ നാൽ വസു കുമാർ മുതലായവരും ഒരുപ്പും ക്കുന്നവിനു സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ ക്രുഖ്യരാജി ശരൂത്താണു സ്വർത്തിയിൽ തെങ്കെത്തോടേ അനുകൂലം തുകി. അതു അമ്പേഡം ഒരുപ്പും ശരിരത്തിന്നനിന്നു ധാരം കുടിച്ചു. ദാനിവിൽ ചുരുക്കിയും കുടിപ്പിയും ചെല്ലുവും തുകം കുമാർ പാശ്ചത്യശാളിയിൽനിന്നു സ്വപ്നഫലത്തുനുപേശലെ ചുറവും യീഴുന്നതു കംബായിവനു. അനുകൂലാട്ടു ദിനത്തു തക്കൻ ഒരുപ്പും ശരിപ്പിച്ചുനും കാർന്നിരുപ്പോലെ

സപ്തം വീണാതുടങ്കി. ഇന്തിനാ എ യുദ്ധത്തിൽ ദേവഗണത്താർക്ക് വിവിധരംഭരാക്കുകയോ സംഗ്രഹിച്ചിരി താനവശസന്ധ്യം കെവിൽ വിന്തിപാതയുംടി. അതു കണ്ട് ദേവനാർക്ക് മറിച്ചു സംഭരംഘതയാൽ അതു യാദാക്കി ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുകയും പെരുവ കുകൾ തുടരുതുടരു മുഴക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്തിനാ ദേവനാക്കം ദൈത്യരൂപങ്ങം പരസ്യം കൊന്നുകൊടുക്കുന്നു' ഒക്കെന്നും കത്തമാംസങ്ങളാൽ പകിലമാഡിംബന്നായും ദിനിൽ ഏപ്പു വിവിധവാസിന്റെ മഹാശഞ്ചിലും പുരാജ്ഞ ദിവിച്ചു. ദോരാദാനവനാർ ഭീഷണമായി ഗഞ്ജിച്ചും ഇന്താനിൽക്കേവേ ദൈത്യസെന്ധും ദിനിന്നു മഹാബലാന്തയ മഹിഷാസുരൻ കൈ നെടിയ ഉലയെടുത്തു കൊടുക്കുന്നു മുന്നൊട്ടിരുന്നിവനു. മേഖലയം മുട്ടനാ അരുടി തുനെപ്പോലെ പ്രശ്നാഭിഖ്യനാ അവൻ മലയേന്തി വക്കന്തു കണ്ടു കണ്ട് ദേവനാർക്ക് പാഠത്തെന്തെ ദേവസെന്ധുമല്ലുത്തി ദേശം എറിന്തു അന്തേരു പതി നംബിരം ദേവനാർക്ക് ദിച്ചപോയി. സീംബം മാനക്കംകിടയിച്ചന്നപോലെ, മഹിഷൻ ദംനവശ സന്ധ്യത്തോടുകൂടി ദേവശേഖരന്നുകും ദിനാവനി പാഠത്തുകയറി അടിച്ചുതക്കുന്നു. ഇന്ത്രാദിദേവനാർ എറിവും ദിതരായി അനുയയങ്ങളും കൊടികളും കൈവിട്ട് കാടിമരണ്ടു. അപ്പോൾ ക്രൂഡനായ മഹിഷൻ പെട്ടുന്ന് കാടിച്ചേണ്ട ക്രൂഡനിടിത്താം എ മഹാദേവൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മഹാർമ്മത്തിനാൽ അച്ചുതണ്ണി നേരു പിടിച്ചു. അദംമത്തിൽ മഹിഷൻ ആപ്പുനാഡി

മംടപ്പിടിച്ചതുകൾ അക്കാശവും ഭൂമിയും കരയുക
യും മഹാപികർ മോഡിഫീഡിക്യും ചെയ്തു. മേഖല
ലും അക്കാശവും അതു സെറ്റുമാറ്റാവന്നു
തന്നെ ഒരു കിട്ടിച്ചേരുന്ന നിശ്ചയിച്ച് സന്ദേശം
കവിതയും അതുന്തുവിഴിച്ച്. സപ്തഭ്രതനംമുണ്ടായ ഗൈ
വംഗാക്കട്ട, യുദ്ധത്തിൽ മഹിഷമന കെട്ടപ്പുന്നതിനാം
അക്കാശവും അതു കൊണ്ടുവരികയും കാത്തിക്കേയെന്ന
സൂരിച്ച്. മെഡ്രാസ മഹിഷൻ അദ്ദുമതത്തെ നേരംകി
ദേവന്മാരെ വിരപ്പിക്കും അസുരന്മാരെ ചിരപ്പിക്കു
യും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഗജ്ഞിക്കുവേ അസുരന്മാക്കും അത്തരം
മോംടയും നേരിട്ടിപ്പിക്കുന്നതു കൂടും മഹംസനൻ കുറാ
ധന്താൽ സുജ്ഞനഃപ്പാലപ ജപചിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രദ്ധിച്ച
വന്നു. രക്തവസ്ത്രം ധരിച്ച രക്തമാഖകൾ ചാംതി വോ
ന്തചട്ടിയണിത്തു രക്താസപ്രാം പൂർണ്ണിയ ശത്രുത്തുല്ല
വും കൂക്കപ്പള്ളുമായ രമാണ്ടിൽ കൂടി മഹിഷനോടും
ഇടനേതുവരുന്ന മഹാബംഗ്രവായ കുമാരനെ കണ്ടു ഒരു
വശ്രൂപം പോക്കുക്കുന്നതിലും തിരിയേ പാണ്ടുവന്നു.
മഹിഷനെ കുതിപ്പിക്കുക്കുവാൻ കെൽപ്പും ഉജ്ജവലി
തകംയ വേഖാട്ടത്തു മഹാബംഗ്രവായ മഹാശസനൻ തും
ക്കാടു ചുംട്ടി. അതു വേലും സെറ്റുന്തുരുങ്ങുന്നും മഹംഗരിലും
അടിയോടു മറിച്ചുതിള്ളി; തലംറു മഹിഷൻ ചു
ത്തുവീഴക്കും ചെയ്തു. അവന്നും തല പതിനാലു ഷോ
ജന അക്കലെഡിയംഗം തെരിച്ചുപിന്നതു. പബ്ലിക്കേഷൻ
വഴിചടച്ചുകിട്ടുന്ന അതു ശിംഗ്സും ഉത്തരങ്ങൾ റജ
ഥതിലും യമാസുവം കടക്കുവും അതുക്കും കഴിയും

താക്കി. വെൽ ചാട്ടുവാരോളയും അതു അരികാക്കണ്ണി രം ശത്രുക്കുള്ള കൈന്നു സ്കൂറണ്ണൻറു കൈയിൽത്തന്നെ തിരിപ്പവക്കാതു സ്വർജ്ജം കണ്ട്. തീരാനായ മഹാ സേനൻ ശരദാപാല പ്രയോഗിച്ചു കൊന്നൊട്ടശിയതു കഴിച്ച ബാക്കിച്ചുള്ള ദോംരഞ്ഞത്തുനാർ പെടിച്ചു വിം ചേടംടിപ്പുംയി. സ്കൂറണ്ണൻറു ധാരിഷ്ഠക്കാരാധവട്ട വൈകി ആനാരെ പിടിച്ചു ചോറു കടിച്ചു കൈന്നുതിനും അങ്ങി നെഞ്ചും അരികാക്കാഡിരംപേരെ നശിപ്പിച്ചു. ഒട്ടവിൽ അസ്യകാരത്തെ സ്കൂള്യം പുക്കുശജക്കു അണ്ണിച്ചും കാറി നെ കംറും എന്നപോലെ സ്കൂറിപ്പാംക്കാർ ദാനവ നുംരെ നില്ക്കേണ്ടം മടിച്ചും ഏറ്റവും സന്തോഷിച്ചതുള്ളി. കീൽത്തിരാനായ സ്കൂറും സ്വന്തം വിഞ്ഞത്താൽ ശത്രുക്കു ലൈ ഇനിച്ചു ദേവന്മാരുടെ പുജയുറുവകാണ്ടു മദ്ദേശപാ നെൻറു മുഖിൽ ചെന്ന റാമസ്കുരിച്ചു. സവത്ര മന്ത്രികൾ ച തത്തിയ സ്കൂള്യനെപ്പോലെ പ്രശംശിക്കുന്ന കാത്തികകയൻ ശത്രുക്കാളിയെല്ലാം നശിപ്പിച്ചു മഹാദേവൻറു മുഖിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു നിർക്കുംവും ദിഃവന്നു ചെന്നും അതു മഹാദേവനു അഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെ മുതാഞ്ഞതയെ വെളിപ്പെട്ടുതാതി.

ഇന്ത്യൻ: ...“ആധാവിൽനിന്നു കിട്ടിയ വരപ്രഭാവാംതാ ദിക്കിയ ജൂഡ മഹിഷാസു വോന്നാൽ ഇതും മതനായി. ദേവന്മാരു പുല്ലുചോലെ കരതിക്കൊണ്ണിക്കുന്ന മുഖ ദേവക്കണ്ണകനു മംഡാബാന്ത്ര ചും വിജയിക്കുന്നുണ്ടാണു യ വോൻ ഇനിയില്ലാതാക്കി വിട്ടു. തന്റെത്തു മുഖപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ണാഡിക്കുന്ന മഹിഷതുല്യനാണു

അരനേക്കണ്ണതം സ്വരംപിക്കുമ്പോൾ ദാദാക്കി നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. മംഗളിൽ പാനവന്നുണ്ടായ ഒരു ഉംകിരവുമായി കൂടി വരുമ്പോൾ അരനുചരിക്കുന്നാർ തിന്നുതീക്കുകയും ചെയ്യു. ഉമംപതിയെന്നവോലു ദാദാൻ യുല്ലംത്തിൽ ശരജയ്യു നായ പ്രക്ഷിപ്പിച്ചുണ്ട്: ഇന്ന് ഇവിടെ ചെയ്യുതു ദാദാ കുറം പ്രമാഖമുണ്ടായി വിളിക്കുന്നുണ്ട്. അക്കായക്കായ കീത്തി മുന്നു ലോകങ്ങളിലും ദാദാവണ്ണംകാം. ഇന്നു മുതൽ സ്വർഘാമൈല്ലാവരം മഹംക്രിജനായ ദാദാവാർഡാവശഗമ്മാരംബന്ന്.

இறுதியும் வரத்தோடு இருந்த சியகீர்த அரசினரை
வரணி வேவனங்களேட்டுடிடி ஸப்பமென்றதிலேசு வேல்
கி. குவடத்தில்கின திரியை வெங்கள் கடனங்களை
ந் குறை தன்னைப்பூர்வை கூடுதலாக குறைக்காது
மென்று உள்ள த்திக்கூரை கூடுதல். இங்கிலை கூடுதல் கா
வரசனானதைக்கொண்டு மத்திமங்கலத் தூண்டிதங்கள்
கலை வகுக்கைகளை திருவேங்குருத்தை ஏது குறிப்பு ஸ்த்
ஷங்கங்களை கொள்கிறேன்.

